

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/63/EL, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2001/110/EÜ mee kohta 1

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 585/2014/EL, 15. mai 2014, koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse kasutuselevõtu kohta ⁽¹⁾ 6

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 586/2014, 2. juuni 2014, millega tehakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses keeluga püüda kala kaitstud elupaikade kohal ning gangui-traaleritega püügi miinimumkaugusega rannikust ja vee sügavusega selle püügi korral teatavates Prantsusmaa (Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes 10
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 587/2014, 2. juuni 2014, millega tehakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses teatavates Prantsusmaa (Languedoc-Roussillon ja Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes kaldanootadega püügi miinimumkaugusega rannikust ja vee sügavusega 13

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 588/2014, 2. juuni 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 III ja IV lisa seoses apelsiniõli, *Phlebiopsis gigantea*, giberelliinhappe, *Paecilomyces fumosoroseus*' e tüve FE 9901, *Spodoptera littoralis*' e nukleaarse polühedroosi viiruse, *Spodoptera exigua* nukleaarse polühedroosi viiruse, *Bacillus firmus* I-1582, S-abstsiinhappe, L-askorbiinhappe ja *Helicoverpa armigera* nukleaarse polühedroosi viiruse jääkide piirnormidega teatavates toodetes või nende pinnal ⁽¹⁾ 16
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 589/2014, 2. juuni 2014, millega sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimetodid dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde sisalduse kontrollimiseks teatavates toiduainetes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 252/2012 ⁽¹⁾ 18
- Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 590/2014, 2. juuni 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja kõögivilja hind piiril 41

OTSUSED

2014/310/ÜVJP:

- ★ Poliitika- ja julgeolekukomitee otsus EUCAP Sahel Mali/1/2014, 26. mai 2014, Malis läbiviidava Euroopa Liidu ÜJKP missiooni (EUCAP Sahel Mali) juhi ametisse nimetamise kohta 43

2014/311/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 26. mai 2014, Regioonide Komitee kahe Belgia liikme ja ühe Belgia asendusliikme ametisse nimetamise kohta 44

2014/312/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 28. mai 2014, millega kehtestatakse siseruumi- ning välisvärvidele ja -lakkidele ELi ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (teatavaks tehtud numbri C(2014) 3429 all) ⁽¹⁾ 45

2014/313/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 28. mai 2014, millega muudetakse otsuseid 2011/263/EL, 2011/264/EL, 2011/382/EL, 2011/383/EL, 2012/720/EL ja 2012/721/EL, et võtta arvesse muudatusi ainete klassifitseerimisel (teatavaks tehtud numbri C(2014) 3468 all) ⁽¹⁾ 74

2014/314/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 28. mai 2014, millega kehtestatakse vesikütteseadmetele ELi ökomärgise andmise kriteeriumid (teatavaks tehtud numbri C(2014) 3452 all) ⁽¹⁾ 83

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/63/EL,

15. mai 2014,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 2001/110/EÜ mee kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 2001/110/EÜ ⁽³⁾ kohaselt on mesi *Apis mellifera* mesilaste („mesilased”) toodetud looduslik magus aine. Mesi koosneb põhiliselt erinevatest suhkrutest, peamiselt fruktoosist ja glükoosist ning teistest ainetest, nagu orgaanilised happed, ensüümid ja mee kogumisel saadud tahked osakesed. Direktiiviga 2001/110/EÜ piiratakse inimeste sekkumist, mis võib muuta mee koostist, ja seeläbi tagatakse mee looduslike omaduste säilimine. Eelkõige keelatakse direktiiviga 2001/110/EÜ meele lisada mis tahes toidu koostisosi, sealhulgas toidu lisaained, samuti ei tohi sinna lisada teisi lisandeid peale mee. Ühtlasi ei tohi selle direktiivi kohaselt eemaldada meele iseloomulikke koostisaineid, sealhulgas õietolmu, välja arvatud juhul, kui see on võõraste ainete eemaldamisel vältimatu. Need tingimused on kooskõlas *codex alimentarius*’e mett käsitlevate standarditega (Codex Stan 12-1981).
- (2) Direktiivi 2001/110/EÜ kohaselt kuulub õietolm mee koostise kriteeriumide hulka. Olemasolevad tõendid, sealhulgas empiirilised ja teaduslikud andmed, kinnitavad, et õietolm mees tuleneb mesilastest. Õietolmuterad satuvad nektarisse, mida mesilased koguvad. Mesilased muudavad tarusse kogutud nektari, mis sisaldab õietolmuteri, meeks. Olemasolevate andmete kohaselt võib täiendav õietolm sattuda meesse mesilaste karvadelt, taru siseõhust ja kärjekannudest, mis võivad kogemata avaneda, kui toidukäitleja mett välja võtab. Seega võib väita, et õietolm satub tarru mesilaste tegevuse tulemusena ning õietolmu leidub mees looduslikult, sõltumata sellest, kas toidukäitleja võtab mee välja või mitte. Toidukäitlejad ei lisa õietolmu meesse tahtlikult, see on keelatud direktiiviga 2001/110/EÜ.

⁽¹⁾ ELT C 11, 15.1.2013, lk 88.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/110/EÜ mee kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47).

- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1169/2011 ⁽¹⁾ määratletakse „koostisosa” kui toidu tootmisel või valmistamisel kasutatavat mis tahes ainet või toodet, mida valmistoodete — ka muudetud kujul — sisaldab. Selline määratlus eeldab aine tahtlikku kasutamist toidu tootmisel või valmistamisel. Võttes arvesse mee looduslike omadusi ja eriti mee iseloomulike koostisainete looduslikku päritolu, ei peaks mee looduslikku koostisse kuuluvat õietolmu käsutama mee koostisosana määruse (EL) nr 1169/2011 tähenduses.
- (4) Käesolev direktiiv ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1829/2003 ⁽²⁾ kohaldamist mee suhtes, mis sisaldab geneetiliselt muundatud õietolmu, kuna selline mesi on toodetud geneetiliselt muundatud organismidest kõnealuse määruse tähenduses. Kohtuasjas C-442/09 ⁽³⁾ Karl Heinz Bablok jt vs. Freistaat Bayern otsustas Euroopa Liidu Kohus, et määruse (EÜ) nr 1829/2003 kohaldamise otsustavaks kriteeriumiks on kõnealuse määruse põhjenduse 16 kohaselt küsimus, kas toidus leidub või ei leidu geneetiliselt muundatud lähteainest saadud ainet. Seetõttu tuleks geneetiliselt muundatud õietolmu sisaldavat mett lugeda „(osaliselt) GMOst toodetud toiduks” määruse (EÜ) nr 1829/2003 artikli 3 lõike 1 punkti c tähenduses. Kui sätestatakse, et õietolm ei ole mee koostisosa, ei mõjuta see seega kohtu järeldust kohtuasjas C-442/09, et geneetiliselt muundatud õietolmu sisaldava mee suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1829/2003, eriti nõudeid, mis käsitlevad lubade andmist enne turuleviimist, järelevalvet ja vajaduse korral märgistamist.
- (5) Määruse (EÜ) nr 1829/2003 kohaste märgistamisnõuete alusel ei ole kohustust geneetiliselt muundatud õietolmu esinemist mees märgistusel esitada juhul, kui on täidetud järgmised tingimused: sellise õietolmu kogus ei ületa 0,9 % mee kogusest ning selle esinemine mees on juhuslik või tehniliselt vältimatu. Tuleks meelde tuletada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/18/EÜ ⁽⁴⁾ sätestatakse, et liikmesriigid võivad võtta asjakohaseid meetmeid vältimaks geneetiliselt muundatud organismide tahtmatut sattumist meesse.
- (6) Vastavalt direktiivile 2001/110/EÜ võib juhul, kui mesi on pärit rohkem kui ühest liikmesriigist või kolmandast riigist, asendada kohustusliku päritoluriikide märke vajaduse korral ühega järgmistest märgetest: „Euroopa Ühendusest pärit mee segu”, „väljastpoolt Euroopa Ühendust pärit mee segu”, „Euroopa Ühendusest ja väljastpoolt Euroopa Ühendust pärit mee segu”. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist sai Euroopa Ühendusest Euroopa Liit, mistõttu tuleb kohandada asjakohaseid märgistusnõudeid ja asendada viide „Euroopa Ühendus” viitega „Euroopa Liit”.
- (7) Direktiiviga 2001/110/EÜ on komisjonile antud õigus selle teatavate sätete rakendamiseks, eelkõige õigus võtta nimetatud direktiivi rakendamiseks vajalikke meetmeid, mis käsitlevad kohandamist tehnoloogia arenguga ja direktiivi vastavusse viimist toiduaineid käsitlevate liidu üldiste õigusaktidega. Samuti antakse direktiiviga 2001/110/EÜ komisjonile õigus võtta meetmeid, mille alusel saaks kontrollida, kas mesi vastab kõnealuse direktiivi sätetele. Kõnealuse õiguse ulatus tuleb läbi vaadata.
- (8) Selleks et tagada õiglased kaubandustavad, kaitsta tarbijate huve ja võimaldada asjakohaste analüüsimeetodite kasutuselevõtmist, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada kvantitatiivsed parameetrid, millega määrata kindlaks, milline on „peamiselt” õitest või taimedest pärinev mesi ja filtreeritud mee minimaalne õietolmu sisaldus pärast võõraste anorgaaniliste või orgaaniliste ainete eemaldamist. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1829/2003 geneetiliselt muundatud toidu ja sööda kohta (ELT L 268, 18.10.2003, lk 1).

⁽³⁾ EKL 2011, lk I-07419.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/18/EÜ geneetiliselt muundatud organismide tahtliku keskkonda viimise kohta ja nõukogu direktiivi 90/220/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1).

- (9) Pärast seda, kui võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 178/2002, ⁽¹⁾ mida kohaldatakse toidu ja sööda kõigi tootmis-, töötlemis- ja turustusetaappide suhtes liidu ja liikmesriigi tasandil, kohaldatakse toiduaineid käsitlevaid liidu üldisi õigusakte direktiiviga 2001/110/EÜ hõlmatud toodete suhtes vahetult. Seega ei ole komisjonil enam vaja õigust viia kõnealuse direktiivi sätteid vastavusse liidu üldiste õigusaktidega toiduainete kohta. Kõnealused sätted, millega see õigus antakse, tuleks seepärast välja jätta.
- (10) Pärast seda, kui võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, ⁽²⁾ tuleb direktiivi 2001/110/EÜ asjaomaseid sätteid kohandada kõnealuse määrusega.
- (11) Liikmesriikidele tuleks direktiivi 2001/110/EÜ käesoleva direktiiviga muudetud kujul järgimiseks vajalike õigus- ja haldusnormide vastuvõtmiseks ette näha 12-kuuline üleminekuperiood. Sel ajavahemikul kohaldatakse jätkuvalt direktiivi 2001/110/EÜ nõudeid ilma käesolevas direktiivis ette nähtud muudatusteta.
- (12) Nende toidukäitlejate huvide arvesse võtmiseks, kes järgivad toodete turule viimisel või märgistamisel nõudeid, mida kohaldatakse enne direktiivi 2001/110/EÜ käesoleva direktiiviga muudetud kujul ülevõtmiseks vastu võetavate siseriiklike õigusnormide jõustumist, tuleb kehtestada asjakohased üleminekumeetmed. Seetõttu peaks olema lubatud tooteid, mis viidi turule või märgistati enne nimetatud sätete kohaldamise alustamist, edasi turustada kuni varude lõppemiseni.
- (13) Seepärast tuleks direktiivi 2001/110/EÜ vastavalt muuta.
- (14) Kuna komisjonile õiguste andmisega seonduvad muudatused käsitlevad üksnes komisjoni õigusi, ei pea liikmesriigid neid üle võtma.
- (15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, milleks on sätestada, et dietolmu kui meele eriomast looduslikku koostisainet ei käsitata mee koostisosana, täpsustada märgistusnõuded juhul, kui mesi on pärit rohkem kui ühest liikmesriigist või kolmandast riigist, ning vaadata läbi komisjonile praeguste õiguste ulatus, ei saa piisavalt saavutada liikmesriigi tasandil, kuid saab paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta vastu meetmeid kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 5. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 2001/110/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 4 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) Etiketile märgitakse päritoluriik või -riigid, kus mesi on korjatud.

Esimesest lõigust olenemata võib juhul, kui mesi on pärit rohkem kui ühest liikmesriigist või kolmandast riigist, asendada päritoluriikide märke vajaduse korral ühega järgmistest märgetest:

— „Euroopa Liidust pärit mee segu”;

— „väljastpoolt Euroopa Liitu pärit mee segu”;

— „Euroopa Liidust ja väljastpoolt Euroopa Liitu pärit mee segu”.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toiduainete õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2) Artiklile 2 lisatakse järgmine punkt:

„5. Õietolmu kui meelega eriomast looduslikku koostisainet ei käsitata mee koostisosana Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1169/2011 (*) artikli 2 lõike 2 punkti f tähenduses toodete puhul, mis on loetletud käesoleva direktiivi I lisas.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).“

3) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

1. Käesoleva direktiivi artikli 9 teise lõigu kohaldamiseks võib komisjon rahvusvahelisi standardeid ja tehnoloogia arengut arvestades võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 882/2004 (*) kooskõlas olevate rakendusaktidega kasutusele analüüsimeetodid, mille alusel saab kontrollida, kas mesi vastab käesoleva direktiivi sätetele. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Kuni selliste analüüsimeetodite vastuvõtmiseni kasutavad liikmesriigid käesoleva direktiivi sätete järgimise kontrollimiseks võimaluse korral rahvusvaheliselt tunnustatud kinnitatud meetodeid, näiteks *codex alimentarius* es heaks kiidetud meetodeid.

2. Õiglaste kaubandustavade tagamiseks ja tarbijate huvide kaitseks ning asjakohaste analüüsimeetodite sätestamise võimaldamiseks volitatakse komisjoni kooskõlas artikliga 6 vastu võtma delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat direktiivi, sätestades kvantitatiivsed parameetrid järgmiste aspektide kohta:

- a) milline on „peamiselt“ õitest või taimedest pärinev mesi, nagu on osutatud artikli 2 lõike 2 punkti b esimeses taandes, ja
- b) filtreeritud mees leiduva õietolmu miinimumsisaldus pärast I lisa punkti 2 alapunkti b alapunktis viii osutatud võõraste anorgaaniliste või orgaaniliste ainete eemaldamist.

Komisjon näeb kõnealustes delegeeritud õigusaktides ette asjakohase üleminekukorra toodetele, mis lasti turule enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide rakendamise kuupäeva.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).“

4) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 23. juunist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohata aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 4 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast kõnealuse õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

5) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 (*) artikli 58 lõike 1 alusel asutatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee („komitee”). Komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidu-
laste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu
ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse ees-
kirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse
komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

6) II lisa kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks I lisa punkti 2 alapunkti b alapunkti viii kohaldamist, ei tohi õietolmu ega muid meele iseloomu-
likke koostisaineid eemaldada, välja arvatud juhul, kui see on võõraste anorgaaniliste või orgaaniliste ainete eemalda-
misel vältimatu.”

*Artikkel 2***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad artikli 1 punktide 1, 2 ja 6 ning artikli 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid kohaldavad lõikes 1 osutatud meetmeid alates 24. juunist 2015.

*Artikkel 3***Üleminekumeetmed**

Tooteid, mis viidi turule või märgistati kooskõlas direktiiviga 2001/110/EÜ enne 24. juunit 2015, tohib edasi turustada kuni varude lõppemiseni.

*Artikkel 4***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 5***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 585/2014/EL,

15. mai 2014,

koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse kasutuselevõtu kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/40/EL ⁽³⁾ artikli 3 punkti d kohaselt on koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse ühtlustatud pakkumine prioriteetne meede („eCall'i prioriteetne meede”) spetsifikatsioonide ja standardite väljatöötamise ja kasutamise valdkonnas.
- (2) Direktiivi 2010/40/EL artiklite 6 ja 7 alusel võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, mis käsitlevad spetsifikatsioone, et tagada ühilduvus, koostalitlusvõime ja pidevus intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmiseks ja tööks kasutamiseks prioriteetsete meetmete puhul.
- (3) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 305/2013 ⁽⁴⁾ kehtestatakse spetsifikatsioonid häirekeskuste taristu uuendamiseks, mis on vajalik numbrile 112 tehtavate eCall-kõnede nõuetekohaseks vastuvõtmiseks ja käsitlemiseks, et tagada ELi-ülese eCall-teenuse ühilduvus, koostalitlusvõime ja pidevus.
- (4) Direktiivi 2010/40/EL alusel esitab komisjon hiljemalt 12 kuud pärast delegeeritud määruse (EL) nr 305/2013 vastuvõtmist vajaduse korral ja pärast kulude ja tulude analüüsi hõlmava mõjuhindangu läbiviimist, Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 kohaselt ettepaneku eCall'i prioriteetsete meetme kasutusele võtmiseks kooskõlas delegeeritud määruses (EL) nr 305/2013 sätestatud spetsifikatsioonidega.

⁽¹⁾ ELT C 341, 21.11.2013, lk 47.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta direktiiv 2010/40/EL, mis käsitleb raamistikku intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmiseks maanteetranspordis ja liideste jaoks teiste transpordiliikidega (ELT L 207, 6.8.2010, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 26. novembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 305/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/40/EL seoses koostalitlusvõimelise automaatse hädaabikõne (eCall) ühtlustatud kasutuselevõtuga kogu ELis (ELT L 91, 3.4.2013, lk 1).

- (5) Eeldatakse, et vähendades hädaabiteenistuste reageerimisaega, vähendab koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse kasutusele võtmine nii surmaga lõppevate liiklusõnnetuste arvu liidus kui ka liiklusõnnetuste põhjustatud vigastuste raskust. Koostalitlusvõimeline ELi-ülene eCall-teenus peaks eeldatavasti tooma ühiskonnale kaasa kulude kokkuhoiu, parandades tegutsemist õnnetusjuhtumite korral ning vähendades liiklusummikuid ja sekundaarseid õnnetusi.
- (6) Selleks et tagada teenuse täielik funktsionaalsus, ühilduvus, koostalitlusvõime, pidevus ja vastavus kogu liidus ning vähendada rakenduskulusid liidu jaoks tervikuna, peaksid kõik liikmesriigid võtma eCall'i prioriteetse meetme kasutusele kooskõlas delegeeritud määruses (EL) nr 305/2013 sätestatud ühiste spetsifikatsioonidega. See ei tohiks piirata ühegi liikmesriigi õigust võtta kasutusele täiendavaid tehnilisi vahendeid teiste hädaabikõnede käsitlemiseks.
- (7) Liikmesriigid peaksid tagama, et ELi-ülese eCall-teenuse kaudu edastatavaid andmeid kasutatakse ainult käesoleva otsuse eesmärkidel.
- (8) Kogemused teiste hädaabikõnede süsteemidega on näidanud, et käsitsi algatatud eCall-kõnede hulgas võib olla ka muid abikõnesid. Vajaduse korral peaks liikmesriikidel olema võimalik rakendada kõiki asjakohaseid tehnilisi ja korralduslikke meetmeid kõnealuste abikõnede filtreerimiseks, et tagada üksnes tõeliste hädaabikõnede jõudmine eCall-häirekeskustesse.
- (9) Kuna mitte kõik liidu kodanikud ei ole ELi-ülese eCall-teenuse kasutamiselega tuttavad, peaks selle kasutuselevõtule eelnema komisjoni toetatav teadlikkuse suurendamise kampaania, millega selgitatakse kodanikele uue süsteemi kasulikkust, toimimist ja andmekaitsetagatist. Kampaania peaks toimuma liikmesriikides ning selle eesmärk peaks olema teavitada kasutajaid sellest, kuidas süsteemi õigesti kasutada ja kuidas vältida valehäireid.
- (10) Vastavalt üksikisikute kaitsmist isikuandmete töötlemisel käsitleva tööühma (artikli 29 alusel asutatud andmekaitse tööühm) poolt 26. septembril 2006 vastu võetud töödokumentis eCall-algatuse mõju kohta andmekaitsele ja eraelu puutumatusel esitatud soovitudele on liikmesriikide ülesanne eCall-häirekeskuste taristu kasutuselevõtmisel tagada, et isikuandmete töötlemine seoses eCall-kõnede käsitlemisega vastaks täielikult isikuandmete kaitse eeskirjadele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/58/EÜ ⁽²⁾.
- (11) Kuna eCall-kõned on delegeeritud määruse (EL) nr 305/2013 määratluse kohaselt hädaabikõned, peaks nende käsitlemine olema ELi-ülese eCall-teenuse kasutajate jaoks tasuta.
- (12) Sõltuvalt hädaabikõnede käsitlemise korraldusest igas liikmesriigis võib hädaabikõnede vastuvõtmise eest esimesena vastutada riigiasutus või asjaomase liikmesriigi poolt tunnustatud eraõiguslik organisatsioon. Eelkõige võidakse eCall-kõnesid käsitleda erinevalt sõltuvalt nende aktiveerimise viisist (käsitsi või automaatselt).
- (13) Kooskõlas asjaomase liikmesriigi ametiasutuse poolt kindlaks määratud riigisisese menetlusega võib andmed edastada teenusepartneritele, kes on määratletud kui liikmesriigi ametiasutuste poolt tunnustatud avalik-õiguslikud või eraõiguslikud organisatsioonid, kes osalevad eCall-kõnedega hõlmatud õnnetuste käsitlemisel (sealhulgas teedealajad ja abiteenistused), kellele tuleks kohaldada samu eraelu puutumatusel ja andmekaitse eeskirju nagu eCall-häirekeskustele.
- (14) Kuna käesoleva otsuse eesmärke, nimelt tagada koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse koordineeritud ja ühesugune kasutuselevõtt ning teenuse täielik funktsionaalsus, ühilduvus, koostalitlusvõime, pidevus ja vastavus kogu Euroopas, ei suuda liikmesriigid ja/või erasektor piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatusel kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatusel ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liikmesriigid võtavad oma territooriumil vähemalt kuus kuud enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (mis käsitleb sõidukisisesse automaatsete hädaabikõnede süsteemi eCall kasutuselevõtmisega seotud tüübikinnituse nõudeid ning millega muudetakse direktiivi 2007/46/EÜ) kohaldamise alguskuupäeva ja igal juhul hiljemalt 1. oktoobril 2017 kooskõlas delegeeritud määruses (EL) nr 305/2013 sätestatud spetsifikatsioonidega kasutusele eCall-häirekeskuste taristu, mis on vajalik kõigi eCall-kõnede nõuetekohaseks vastuvõtmiseks ja käsitlemiseks nende territooriumil, jättes vajaduse korral välja hädaolukordadega mitte seotud kõned, et tagada koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse täielik funktsionaalsus, ühilduvus, koostalitlusvõime, pidevus ja vastavus.

2. Lõige 1 ei piira iga liikmesriigi õigust korraldada oma päästeteenuseid kõige kulutõhusamal ja riigi vajaduste jaoks kõige asjakohasemal viisil, mis hõlmab võimalust mitte vastu võtta kõnesid, mis ei ole hädaabikõned ning mida ei pea käsitlema eCall-häirekeskustes, eelkõige käsitsi algatatud eCall-kõnede puhul.

Käesolev lõige ja lõige 1 ei piira ühegi liikmesriigi õigust lasta liikmesriigi poolt tunnustatud eraõiguslikel organisatsioonidel võtta vastu ja käsitleda teatud või kõiki eCall-kõnesid kooskõlas delegeeritud määruses (EL) nr 305/2013 sätestatud spetsifikatsioonidega.

3. Liikmesriigid tagavad, et eCall-teenuse kaudu edastatavaid andmeid kasutatakse üksnes käesoleva otsuse eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et eCall-kõnesid käsitletakse ELi-ülese eCall-teenuse kasutajate jaoks tasuta.

Artikkel 3

Hiljemalt 24. detsembriks 2015 esitavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva otsuse rakendamise seisu kohta. Kõnealune aruanne peab hõlmama vähemalt nende pädevate asutuste loetelu, kelle ülesanne on hinnata eCall-häirekeskuste toimingute vastavust delegeeritud määruse (EL) nr 305/2013 artiklis 3 sätestatud nõuetele, eCall-häirekeskuste loetelu ja nende tegevuse geograafilist ulatust, vastavuskatsete kirjeldusi ning eraelu puutumatuse ja andmekaitse eeskirjade kirjeldust.

Artikkel 4

Liikmesriigid tagavad, et eCall-kõnesid saab nende territooriumil teha igalt poolt, tingimusel et kättesaadav on vähemalt üks üldkasutatav traadita mobiilsidevõrk.

Artikkel 5

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 586/2014,

2. juuni 2014,

millega tehakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses keeluga püüda kala kaitstud elupaikade kohal ning gangui-traaleritega püügi miinimumkaugusega rannikust ja vee sügavusega selle püügi korral teatavates Prantsusmaa (Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 5 ning artikli 13 lõikeid 5 ja 10,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõikega 1 on keelatud traalnootade, tragide, sein-, paadi-, kalda- või sama-laadsete nootadega püük mererohu, eelkõige *Posidonia oceanica* või muude mereliste seemnetaimede kasvukoh-tades.
- (2) Komisjon võib teha erandi määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõikest 1, tingimusel et täidetud on artikli 4 lõikes 5 sätestatud tingimused.
- (3) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 1 kohaselt on keelatud veetavate püügivahendite kasutamine kaldast kuni kolme meremiili kaugusel või kuni 50 m kaugusel samasügavusjoonest, kui see sügavus saavutatakse kaldale lähemal.
- (4) Liikmesriigi taotluse korral võib komisjon teha erandi määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõikest 1, tingimusel et täidetud on artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.
- (5) Komisjon sai Prantsusmaalt 18. mail 2011 taotluse erandi tegemiseks kõnealuse määruse artikli 4 lõike 1 esime-sest lõigust ning artikli 13 lõike 1 esimesest lõigust ja sama artikli lõikest 2 gangui-traalerite kasutamiseks teata-vates Prantsusmaa territoriaalvetes asuvates merepiirkondades, mererohu *Posidonia oceanica* kasvukohtade kohal ja kolm meremiili kaugusel kaldast, olenemata vee sügavusest.
- (6) Prantsusmaa esitas erandite tegemiseks ajakohased teaduslikud ja tehnilised põhjendused.
- (7) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hindas oma täiskogu istungil 11.–15. juulil 2011. aastal Prantsusmaa eranditaotlust ja sellega seotud majandamiskava projekti.
- (8) Prantsusmaa eranditaotluses on täidetud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõikes 5 ning artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.

⁽¹⁾ ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.

- (9) Taotlus hõlmab kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõike 5 esimese lõiguga kalapüüki laevadega, mille kogupikkus on kuni 12 meetrit ja mootorivõimsus on kuni 85 kW, kasutades püügil veetavaid põhjavõrke, mida tavaliselt kasutatakse *Posidonia* kasvukohtadel.
- (10) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõike 5 esimese lõigu punktides ii ja iii sätestatud nõuetega mõjutab asjaomane püük umbes 27,5 % majandamiskavaga hõlmatud *Posidonia oceanica* mererohuga kaetud alast ja 9 % Prantsusmaa territoriaalvetes asuvatest mererohuga kaetud aladest.
- (11) Kõnealustes merepiirkondades esinevad erilised geograafilised piirangud, sest mandrilava ei ulatu kaugele.
- (12) Asjaomane püük ei mõjuta märkimisväärselt merekeskkonda.
- (13) Prantsusmaa taotletud erand mõjutab vaid väheseid laevu (36 laeva).
- (14) Gangui-traaleritega püütakse paljusid eri liike, mille puhul on tegu ökoloogilise nišiga; selle püügi käigus saadud saagi koostist, eriti püütud liikide arvu, muude püügivahendite puhul ei esine. Seetõttu ei ole selleks püügiks võimalik kasutada muid vahendeid.
- (15) Majandamiskavaga tagatakse, et tulevikus püügikoormust ei suurendata, sest kalapüügiload väljastatakse ainult Prantsusmaa poolt juba eelnevalt püügiloa saanud konkreetsele 36 laevale, mille koguvõimsus on 1 745 kW.
- (16) Taotlus hõlmab laevu, millega on kala püütud üle viie aasta ning mis tegutsevad vastavalt majandamiskavale, mille Prantsusmaa võttis vastu 15. aprillil 2014 ⁽¹⁾ kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikega 2.
- (17) Kõnealused laevad on lisatud nimekirja, mis on edastatud komisjonile vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 9 nõuetele.
- (18) Asjaomane püük vastab määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4, artikli 8 lõike 1 punkti h ja artikli 9 lõike 3 nõuetele.
- (19) Asjaomase püügi puhul on täidetud nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 ⁽²⁾ artiklis 14 sätestatud registreerimisnõuded.
- (20) Asjaomane püük ei häiri selliste laevade tegevust, mis kasutavad muid kalapüügivahendeid kui traalid, noodad või teised samalaadsed veetavad võrgud.
- (21) Gangui-traalerite tegevus on reguleeritud Prantsusmaa majandamiskavaga, millega tagatakse, et määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas esitatud liikide püük oleks minimaalne.
- (22) Gangui-traalerite tegevuse eesmärk ei ole püüda peajalgseid.
- (23) Prantsusmaa majandamiskava hõlmab kalapüügi seire meetmeid, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõikes 5 ja artikli 13 lõike 9 kolmandas lõigus.
- (24) Seetõttu tuleks taotletud erandeid lubada.
- (25) Prantsusmaa peaks esitama komisjonile aruande ettenähtud ajaks ja kooskõlas Prantsusmaa majandamiskavas kehtestatud seirekavaga.

⁽¹⁾ JORF (Prantsuse Vabariigi Teataja) nr 0101, 30. aprill 2014, lk 7452.

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (26) Tuleks piirata erandi kehtivuse aega, et oleks võimalik kiiresti võtta parandavaid majandamismeetmeid juhul, kui komisjonile esitatud aruandest ilmneb püütava liigi halb kaitsestaatus, samuti võimaldab erandi piiratud kehtivusaeg koguda paremaid teadusandmeid majandamiskava täiustamiseks.
- (27) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Erandid

Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 lõiget 1 ning artikli 13 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata Provence-Alpes-Côte d'Azuri piirkonna rannikuäärsetes Prantsusmaa territoriaalvetes gangui-traalerite suhtes,

- a) millel on Prantsusmaa majandamiskavas esitatud registreerimisnumber,
- b) millega on kala püütud üle viie aasta ja mille puhul tulevikus ei suurendata varem kasutatud püügikoormust ning
- c) millel on püügiluba ja mis tegutsevad Prantsusmaa poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikele 2 vastu võetud majandamiskava kohaselt.

Artikkel 2

Seirekava ja aruanne

Prantsusmaa esitab komisjonile kolme aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest aruande, mis on koostatud vastavalt artikli 1 punktis c osutatud majandamiskavas kehtestatud seirekavale.

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamisaeg

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 6. juunini 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 587/2014,**2. juuni 2014,****millega tehakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses teatavates Prantsusmaa (Languedoc-Roussillon ja Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes kaldanootadega püügi miinimumkaugusega rannikust ja vee sügavusega**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 13 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 1 kohaselt on keelatud veetavate püügivahendite kasutamine kaldast kuni 3 meremiili kaugusel või kuni 50 m kaugusel samasügavusjoonest, kui see sügavus saavutatakse kaldale lähemal.
- (2) Liikmesriigi taotluse korral võib komisjon teha erandi määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõikest 1, tingimusel et täidetud on teatavad artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.
- (3) Komisjon sai Prantsusmaalt 1. oktoobril 2013 taotluse erandi tegemiseks kõnealuse määruse artikli 13 lõike 1 esimesest lõigust kaldanootade kasutamiseks teatavates Prantsusmaa territoriaalvetes asuvates merepiirkondades, olenemata vee sügavusest.
- (4) Prantsusmaa esitas erandi tegemiseks ajakohased teaduslikud ja tehnilised põhjendused.
- (5) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hindas oma täiskogu istungil 4.–8. novembril 2013. aastal Prantsusmaa eranditaotlust ja sellega seotud majandamiskava projekti.
- (6) Prantsusmaa eranditaotluses on täidetud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.
- (7) Kõnealustes merepiirkondades esinevad erilised geograafilised piirangud, sest mandrilava ei ulatu kaugele.
- (8) Asjaomane kaldanootadega püük ei mõjuta märkimisväärselt merekeskkonda.
- (9) Prantsusmaa taotletud erand mõjutab vaid väheseid laevu (23 laeva).
- (10) Kaldanootadega püük toimub kaldal madalas vees ja selle käigus püütakse eri liike. Sellise püügi laadi tõttu ei ole võimalik selleks kasutada muid vahendeid.
- (11) Majandamiskavaga tagatakse, et tulevikus püügikoormust ei suurendata, sest kalapüügiloa väljastatakse Prantsusmaa poolt juba eelnevalt püügiloa saanud konkreetsele 23 laevale, mille koguvõimsus on 1 225 kW.
- (12) Taotlus hõlmab laevu, millega on kala püütud üle viie aasta ning mis tegutsevad vastavalt majandamiskavale, mille Prantsusmaa võttis vastu 15. aprillil 2014 ⁽²⁾ kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikega 2.
- (13) Kõnealused laevad on lisatud nimekirja, mis on edastatud komisjonile vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 9 nõuetele.
- (14) Asjaomane püük vastab määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 tingimustele, sest Prantsusmaa majandamiskavas on sõnaselgelt keelatud kalapüük kaitsealuste elupaikade kohal.
- (15) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 8 lõike 1 punktis h sätestatud nõuet ei kohaldata, sest see on seotud traaleriitega.

⁽¹⁾ ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.⁽²⁾ JORF (Prantsuse Vabariigi Teataja) nr 0101, 30.4.2014, lk 7452.

- (16) Seoses nõudega järgida artikli 9 lõiget 3, millega kehtestatakse võrgusilma väikseim suurus, märgib komisjon, et Prantsusmaa andis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 9 lõikega 7 oma majandamiskavas loa teha kõnealustest sätetest erand, arvestades, et asjaomane püük on väga selektiivne, mõjutab merekeskkonda väga vähe ega toimu kaitsealuste elupaikade kohal.
- (17) Asjaomase püügi puhul on täidetud nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (1) artiklis 14 sätestatud registreerimisnõuded.
- (18) Asjaomane püük ei häiri selliste laevade tegevust, mis kasutavad muid kalapüügivahendeid kui traalid, noodad või teised samalaadsed veetavad võrgud.
- (19) Kaldanootadega püük on reguleeritud Prantsusmaa majandamiskavaga, millega tagatakse, et määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas esitatud liikide püük oleks minimaalne.
- (20) Kaldanootadega püügi eesmärk ei ole püüda peajalgseid.
- (21) Prantsusmaa majandamiskava hõlmab kalapüügi seire meetmeid, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 9 kolmandas lõigus.
- (22) Seetõttu tuleks taotletud erandit lubada.
- (23) Prantsusmaa peaks esitama komisjonile aruande ettenähtud ajaks ja kooskõlas Prantsusmaa majandamiskavas kehtestatud seirekavaga.
- (24) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 (2) artikli 15 lõike 11 kohaselt piiratakse sama määruse artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustusega liikide kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema saagi kasutamise otstarvet nii, et seda saaki võib kasutada vaid muuks otstarbeks kui otseselt inimtoiduks.
- (25) Prantsusmaa majandamiskavas on kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 15 lõikega 3 tehtud sardiinimaimude puhul erand selliste inimtoiduks lossitud mereorganismide miinimumsuurusest, kes on püütud nimetatud kavaga reguleeritud püügi käigus.
- (26) Tuleks piirata erandi kehtivuse aega, et võtta arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohuse jõustumise ajakava.
- (27) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Erand

Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõiget 1 ei kohaldata Languedoc-Roussilloni ja Provence-Alpes-Côte d'Azuri rannikuaarsetes Prantsusmaa territoriaalvetes kaldanootade suhtes, mida kasutatakse laevades,

- millel on Prantsusmaa majandamiskavas esitatud registreerimisnumber;
- millega on kala püütud üle viie aasta ja mille puhul tulevikus ei suurendata varem kasutatud püügikoormust ning
- millel on püügiluba ja mis tegutsevad Prantsusmaa poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikele 2 vastu võetud majandamiskava kohaselt.

(1) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

*Artikkel 2***Seirekava ja aruanne**

Prantsusmaa esitab komisjonile ühe aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest aruande, mis on koostatud vastavalt artikli 1 punktis c osutatud majandamiskavas kehtestatud seirekavale.

*Artikkel 3***Jõustumine ja kohaldamisaeg**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 588/2014,

2. juuni 2014,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 III ja IV lisa seoses apelsiniõli, *Phlebiopsis gigantea*, giberelliinhappe, *Paecilomyces fumosoroseus*'e tüve FE 9901, *Spodoptera littoralis*' e nukleaarse polühedroosi viiruse, *Spodoptera exigua* nukleaarse polühedroosi viiruse, *Bacillus firmus* I-1582, S-abstsiishappe, L-askorbiinhappe ja *Helicoverpa armigera* nukleaarse polühedroosi viiruse jääkide piirnormidega teatavates toodetes või nende pinnal

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. veebruari 2005. aasta määrust (EÜ) nr 396/2005 taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta, ⁽¹⁾ ning eriti selle artikli 5 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Giberelliinhappe jääkide piirnormid on sätestatud määruse (EÜ) nr 396/2005 III lisa A osas. *Phlebiopsis gigantea*, *Paecilomyces fumosoroseus*'e tüve FE 9901, *Spodoptera littoralis*'e nukleaarse polühedroosi viiruse, *Spodoptera exigua* nukleaarse polühedroosi viiruse, *Bacillus firmus* I-1582, apelsiniõli, S-abstsiishappe, L-askorbiinhappe ja *Helicoverpa armigera* nukleaarse polühedroosi viiruse puhul ei ole konkreetseid jääkide piirnorme sätestatud, samuti ei ole neid aineid kantud määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lissasse, seega kohaldatakse vaikeväärtust 0,01 mg/kg, mis on sätestatud kõnealuse määruse artikli 18 lõike 1 punktis b.
- (2) *Phlebiopsis gigantea*, ⁽²⁾ *Paecilomyces fumosoroseus*'e tüve FE 9901, ⁽³⁾ *Spodoptera littoralis*'e nukleaarse polühedroosi viiruse, ⁽⁴⁾ *Spodoptera exigua* nukleaarse polühedroosi viiruse, ⁽⁵⁾ *Bacillus firmus* I-1582 ⁽⁶⁾ ja *Helicoverpa armigera* nukleaarse polühedroosi viiruse ⁽⁷⁾ puhul tegi Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi „toiduohutusamet“) järelduse, et need ained ei ole inimestele patogeensed ning nende puhul ei ole vaja teha kvantitatiivset tarbijaohu hindamist. Seda arvestades leiab komisjon, et nende ainete lisamine määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lissasse on asjakohane.
- (3) Apelsiniõli ⁽⁸⁾ puhul ei saanud toiduohutusamet teha järeldust ohu kohta toidu kaudu omastamisel, kuna teave ei olnud täies ulatuses kättesaadav ja riskijuhtijatel tuleb asjaolusid veel kaaluda. Apelsiniõli esineb looduslikult taimedes ning seda kasutatakse lõhna- või maitseainena ravimites ja toidus. Seda silmas pidades peetakse asjakohaseks lisada kõnealune aine määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lissasse ajutiselt kuni EFSA põhjendatud arvamuse valmimiseni vastavalt artikli 12 lõikele 1.

⁽¹⁾ ELT L 70, 16.3.2005, lk 1.

⁽²⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Phlebiopsis gigantea*. *EFSA Journal* (2013); 11(1):3033. [31 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Paecilomyces fumosoroseus* strain FE 9901. *EFSA Journal* (2012); 10(9):2869. [26 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus. *EFSA Journal* (2012); 10(9):2864. [33 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ EFSA bioloogiliste ohtude teaduskomisjon (EFSA BIOHAZ Panel), 2013. Scientific Opinion on the maintenance of the list of QPS biological agents intentionally added to food and feed (2013 update). *EFSA Journal* 2013;11(11):3449, 108 pp. doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Bacillus firmus* I-1582. *EFSA Journal* 2012;

⁽⁷⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus. *EFSA Journal* 2012;10(9):2865. [31 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance orange oil. *EFSA Journal* 2013;11(2):3090. [55 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) Giberelliinhappe ⁽¹⁾ puhul ei saanud toiduohutusamet teha järeldust ohu kohta toidu kaudu omastamisel, kuna teave ei olnud täies ulatuses kättesaadav ja riskijuhtijatel tuleb asjaolusid veel kaaluda. Giberelliinhape esineb looduslikult paljudes taimedes. Järelevalveamet ei teinud ettepanekut jääkide piirnormide kohta viinamarjades, kuna katse- ja kontrollproovides sisalduvad jäägid olid alla määramispiiri ning kuna ei ole võimalik eristada väljastpoolt pärinevaid ja taimes loomulikult esinevaid giberelliine. Sellepärast peetakse asjakohaseks lisada kõnealune aine määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lisasse ajutiselt kuni EFSA põhjendatud arvamuse valmimiseni vastavalt artikli 12 lõikele 1.
- (5) S-abstsiinhappe ⁽²⁾ puhul ei saanud toiduohutusamet teha järeldust ohu kohta toidu kaudu omastamisel, kuna teave ei olnud täies ulatuses kättesaadav ja riskijuhtijatel tuleb asjaolusid veel kaaluda. S-abstsiinhape esineb looduslikult taimedes. Sellepärast peetakse asjakohaseks lisada kõnealune aine määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lisasse ajutiselt kuni EFSA põhjendatud arvamuse valmimiseni vastavalt artikli 12 lõikele 1.
- (6) L-askorbiinhappe puhul järeldas ⁽³⁾ toiduohutusamet, et selle lisamine määruse (EÜ) nr 396/2005 IV lisasse on asjakohane.
- (7) Toiduohutusameti teadusliku arvamuse põhjal ja võttes arvesse olulisi tegureid, on jääkide piirnormide asjaomased muudatused kooskõlas määruse (EÜ) nr 396/2005 artikli 5 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 asjakohaste nõuetega.
- (8) Määrust (EÜ) nr 396/2005 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määruse (EÜ) nr 396/2005 III lisast jäetakse välja giberelliinhapet käsitlev veerg.
2. IV lisasse lisatakse tähestikulises järjekorras järgmised kanded: „apelsiniõli (*)”, „*Phlebiopsis gigantea*”, „giberelliinhape (*)”, „*Paecilomyces fumosoroseus*’e tüvi FE 9901”, „*Spodoptera littoralis*’e nukleaarne polühedroosi viirus”, „*Spodoptera exigua* nukleaarne polühedroosi viirus”, „*Bacillus firmus*-1582”, „S-abstsiinhape (*)”, „L-askorbiinhape” ja „*Helicoverpa armigera* nukleaarne polühedroosi viirus”.

(*) Ained on IV lisasse lisatud ajutiselt kuni nende hindamise lõppemiseni direktiivi 91/414/EMÜ kohaselt ning kuni EFSA põhjendatud arvamuse valmimiseni vastavalt artikli 12 lõikele 1.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance gibberellic acid. *EFSA Journal* 2012; 10(1):2507. [45 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

⁽²⁾ EFSA, 2013. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance S-abscisic acid. *EFSA Journal* 2013; 11(8):3341, 78 pp. doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

⁽³⁾ EFSA: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance L-ascorbic acid. *EFSA Journal* 2013; 11(4):3197. [54 lk]. doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 589/2014,**2. juuni 2014,****millega sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimetodid dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mitte-dioksiinitaoliste PCBde sisalduse kontrollimiseks teatavates toiduainetes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 252/2012****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määruses (EÜ) nr 1881/2006 ⁽²⁾ on sätestatud mittedioksiinitaoliste polüklooritud bifeniüülide (PCBd), dioksiinide ja furaanide ning dioksiinide, furaanide ja dioksiinitaoliste PCBde summa piirnormid teatavates toiduainetes.
- (2) Komisjoni soovitus 2013/711/EL ⁽³⁾ on sätestatud häiretasemed, et hoogustada polüklorodibensoparadioksiinide, polüklorodibensofuraanide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse vähendamist toidus. Selliste häiretasemete abil saavad pädevad asutused ja ettevõtjad tuua välja juhtumid, mille puhul on asjakohane teha kindlaks saasteallikas ja rakendada meetmeid saastamise vähendamiseks või kõrvaldamiseks.
- (3) Komisjoni 21. märtsi 2012. aasta määruses (EL) nr 252/2012 ⁽⁴⁾ on sätestatud proovivõtu- ja analüüsimetodid dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde sisalduse ametlikuks kontrollimiseks.
- (4) Käesoleva määruse sätetes on käsitletud üksnes dioksiinide, dioksiinitaoliste ja mittedioksiinitaoliste PCBde proovide võtmist ja analüüsi määruse (EÜ) nr 1881/2006 ja soovituse 2013/711/EL rakendamise eesmärgil. Sellega ei mõjutata proovivõtustrateegiat, -mahtu ega sagedust, mis on sätestatud nõukogu direktiivi 96/23/EÜ ⁽⁵⁾ III ja IV lisas. Ka ei mõjuta need sätted komisjoni otsuses 98/179/EÜ ⁽⁶⁾ sätestatud proovivõtu sihtrühma kriteeriume.
- (5) Et leida märkimisväärse polüklorodibensoparadioksiinide ja polüklorodibensofuraanide (PCDD/F) ning dioksiinitaoliste PCBde sisaldusega proove, võiks proove uurida üldtunnustatult valideeritud ning suure tõhususega sõeluringumetodiga (eelkõige valides häiretasemete ületavaid proove ja tagades piirnorme ületava sisaldusega proovide valimise). Selliste proovide PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisaldus tuleb määrata kinnitava analüüsimetodiga. Seepärast tuleb kehtestada asjakohased sõeluringumetodi nõuded, millega tagatakse, et piirnormile vastavust kinnitavate valenegatiivsete tulemuste osa jääks alla 5 %, ja ranged kinnitava analüüsimetodi nõuded. Piisava selektiivsusega kinnitavad meetodid võimaldavad määrata sisaldust ka nõrga tausta korral. See on tähtis, et jälgida ajalisi suundumusi, hinnata kokkupuudet ning ümber hinnata piirnorme ja häiretasemeid.
- (6) Väga suuremõduliste kalade puhul on proovivõttu vaja täpsustada, et tagada ühetaoline toimimine kogu liidu ulatuses.

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1881/2006, millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes (ELT L 364, 20.12.2006, lk 5).

⁽³⁾ Komisjoni 3. detsembri 2013. aasta soovitus 2013/711/EL dioksiinide, furaanide ja polüklooritud bifeniüülide (PCBde) sisalduse vähendamise kohta söödas ja toiduainetes (ELT L 323, 4.12.2013, lk 37).

⁽⁴⁾ Komisjoni 21. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 252/2012, millega sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimetodid dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde sisalduse ametlikuks kontrollimiseks teatavates toiduainetes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1883/2006 (ELT L 84, 23.3.2012, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).

⁽⁶⁾ Komisjoni 23. veebruar 1998. aasta otsus 98/179/EÜ, millega kehtestatakse teatavate elusloomades ja loomsetes toodetes esinevate ainete ja ainejääkide seire üksikasjalikud ametliku proovide võtmise eeskirjad (EÜT L 65, 5.3.1998, lk 31).

- (7) Sama liiki ja samast piirkonnast pärinevates kalades võib dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde sisaldus olla sõltuvalt kalade suurusest ja/või vanusest erinev. Ka ei tarvitse olla dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde sisaldus kala kõikides osades ühesugune. Seepärast tuleb proovide võtmise ja valmistamise viis täpselt kindlaks määrata, et tagada ühetaoline toimimine kogu Euroopa Liidus.
- (8) On tähtis, et analüüsitulemustest teatatakse ja neid tõlgendatakse ühtmoodi, et tagada ühtne rakendamine kogu Euroopa Liidus.
- (9) Seoses tehnika arenguga on selgunud, et lisaks gaasikromatograafiale-kõrge lahutusvõimega massispektromeetria (GC-HRMS) on võimalik kasutada piirnormi nõude vastavuse kinnitava meetodina gaasikromatograafiat-tandemmassispektromeetria (GC-MS/MS). Seetõttu tuleks määrus (EL) nr 252/2012 asendada uue määrusega, milles sätestatakse, et gaasikromatograafia-tandemmassispektromeetria (GC-MS/MS) on asjakohane kinnitav meetod piirnormile vastavuse kontrollimiseks.
- (10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesolevas määruses kasutatakse I lisas sätestatud mõisteid ja lühendeid.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa 5. jaos loetletud toiduainete polüklorodibensodioksiinide, polüklorodibensofuraanide ning polüklorodibensodioksiinitaoliste ja mittepolüklorodibensodioksiinitaoliste polüklorobifenüülide sisalduse kontrollimiseks tuleb proovid võtta käesoleva määruse II lisas sätestatud viisil.

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa 5. jaos loetletud toiduainete polüklorodibensodioksiinide, polüklorodibensofuraanide ning polüklorodibensodioksiinitaoliste polüklorobifenüülide sisalduse kontrollimiseks tuleb proovid valmistada ja neid analüüsida käesoleva määruse III lisas sätestatud viisil.

Artikkel 4

Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa 5. jaos loetletud toiduainete mittedioksiinitaoliste PCBde sisalduse kontrollimiseks tuleb teha analüüsid vastavalt käesoleva määruse IV lisas sätestatud analüüsimeetoditele.

Artikkel 5

Määrus (EL) nr 252/2012 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 6

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

MÕISTED JA LÜHENDID

I. MÕISTED

Käesolevas määruses kasutatakse komisjoni 14. augusti 2002. aasta otsuse 2002/657/EÜ (millega rakendatakse nõukogu direktiivi 96/23/EÜ analüüsimeetodite tulemuslikkuse ja tulemuste tõlgendamise osas) ⁽¹⁾ I lisas sätestatud mõisteid.

Lisaks osutatud mõistetele kasutatakse käesolevas määruses järgmisi mõisteid.

- 1.1. „Häiretase” — soovitude 2013/711/EL lisas sätestatud asjaomase aine sisaldus, mille puhul algatatakse uurimine, et teha kindlaks aine allikas juhtudel, kui leitakse, et aine sisaldus on suurenenud.
- 1.2. „Sõeluuringumeetodid” — meetodid selliste proovide väljaselgitamiseks, mille PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisaldus ületab piirnормi või häiretaseme. Sõeluuringumeetod peab võimaldama kulutõhusalt töödelda suurt proovide hulka, millega suureneb tarbijate jaoks suurt kokkupuute- ja terviseriski kujutavate uute juhtumite avastamise tõenäosus. Sõeluuringumeetodid peaksid põhinema bioanalüütilistel meetoditel või GC-MS-il. Piirnормi nõude täitmise osas kontrollitakse künnist ületavate proovide tulemusi täieliku kordusanalüüsiga esialgselt proovist, kasutades kinnitavat meetodit.
- 1.3. „Kinnitavad meetodid” — meetodid, mis annavad täielikku või täiendavat teavet PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde üheseks määramiseks ja sisalduse kindlakstegemiseks vastavalt piirnормile või vajaduse korral häiretasemele. Selliste meetodite puhul kasutatakse gaasikromatograafiat ja kõrge lahutusvõimega massispektrometriat (GC-HRMS) või gaasikromatograafiat ja tandem-massispektrometriat (GC-MS/MS).
- 1.4. „Bioanalüütilised meetodid” — bioloogiliste põhimõtetele tuginevad meetodid, mille puhul kasutatakse nt raku-põhiseid, retseptor- ja immuuanalüüse. Sellised meetodid ei anna tulemusi analoogi tasandil, vaid toksilisusekvivalendi (TEQ) väärtuse, ⁽²⁾ mis väljendatakse bioanalüütilistes ekvivalentides (BEQdes), kuna kõik prooviekstraktis leiduvad ühendid, mille reaktsioon ilmneb analüüsis, ei allu TEQ põhimõtte nõuetele.
- 1.5. „Bioanalüüsi näiline saagis” — BEQ väärtus, mis arvutatakse tetraklorodibenso-p-dioksiini (TCDD) või PCB 126 kalibribrimiskõvera alusel, mida korrigeeritakse tühiprooviga ja mis jagatakse seejärel kinnitava meetodi abil määratud TEQ väärtusega. Sellega püütakse korrigeerida selliseid tegureid nagu PCDD/Fide ning dioksiinitaoliste ühendite kadu ekstraheerimisel ja puhastamisel, kaasa ekstraheerivate ühendite mõju, millega tulemus suureneb või väheneb (agonistlik ja antagonistlik toime), kalibribrimiskõvera sobivus ning toksilisusfaktori (TEF) väärtuste ja suhtelise potentsuse (REP) väärtuste lahknevus. Bioanalüüsi näiline saagis arvutatakse sobivate etalonproovide alusel, milles esinduslike analoogide sisaldus ligikaudu vastab ainete sisalduse vahekorrale proovis ning on ligikaudu piirnормile või häiretasemele vastava sisaldusega.
- 1.6. „Poolkvantitatiivsed meetodid” — meetodid, mis näitavad oletatava määratava aine ligikaudset sisaldust, kuigi numbrilised tulemused ei vasta kvantitatiivse meetodi nõuetele.
- 1.7. „Üksikanaloogi sisalduse aktsepteeritav määramispiir” — väikseim analüüdisisaldus, mida saab mõistliku statistilise usaldusväärsusega määrata ning mis vastab määramiskriteeriumidele, mis on sätestatud rahvusvaheliselt tunnustatud standardites, nagu standard EN 16215:2012 „Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRMS” („Loomasööt — dioksiinide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse määramine gaasikromatograafia/kõrglahutus-massispektrometria (GC/HRMS) abil ning indikaator-PCBde sisalduse määramine GC/HRMSi abil”) ja/või EPA meetodid 1613 ja 1668 (läbivaadatud).

Üksikanaloogi sisalduse määramispiiri võib sätestada järgmiselt:

- a) selline prooviekstraktis leiduva analüüdi sisaldus, mis annab kahe mõõdetava iooni jaoks mõõtmistulemuse, mille puhul nõrgema töötlemata andmesignaali signaali ja müra suhe on 3: 1;
või kui tehnilistel põhjustel signaali ja müra suhte arvutus ei anna usaldusväärset tulemust,
- b) väikseima sisaldusega punkt kalibribrimiskõveral, mille puhul saadakse vastuvõetav ($\leq 30\%$) ja eesmärgipärane (mõõdetud vähemalt proovide analüüsiseeria alguses ja lõpus) kõrvalekalle keskmisest suhtelisest tulemustegurist, mis on arvutatud iga proovisarja kõikide kalibribrimiskõvera punktide järgi ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Komisjoni 14. augusti 2002. aasta otsus 2002/657/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 96/23/EÜ analüüsimeetodite tulemuslikkuse ja tulemuste tõlgendamise osas (ELT L 221, 17.8.2002, lk 8).

⁽²⁾ Bioanalüütiliste meetoditega ei saa määrata spetsiifilist toksilisusfaktori (TEF) süsteemi kuuluvaid analooge, sest prooviekstrakt võib sisaldada muid sarnase struktuuriga AhR-aktiivseid ühendeid, mis mõjutavad üldist tulemust. Seega ei saa bioanalüütilist tulemust pidada TEQ taseme hinnanguks, pigem on see viide TEQ võimalikule tasemele proovis.

⁽³⁾ Määramispiir LOQ arvutatakse väikseima sisalduse järgi, võttes arvesse sisestandardite saagist ja suhtelist proovikogust.

- 1.8. „Ülemine tõke” — põhimõte, mille kohaselt iga määramata sisaldusega analoogi korral loetakse tulemus võrdseks määramispiiriga.
- 1.9. „Alumine tõke” — põhimõte, mille kohaselt iga määramata sisaldusega analoogi korral loetakse tulemus võrdseks nulliga.
- 1.10. „Vaheväärtus” — põhimõte, mille kohaselt iga määramata sisaldusega analoogi korral tulemus võetakse võrdseks poolega määramispiiri väärtusest.
- 1.11. „Partii” — eristatav toidukogus, mis on tarnitud korraga ning mille puhul ametnik on kindlaks teinud ühised omadused, nagu päritolu, sort, pakkimisviis, pakkija, saatja või märgistused. Kala ja kalandustoodete puhul peab olema võrreldav ka kalade suurus. Kui kalade suurus ja/või kaal ei ole saadetise ulatuses võrreldav, võib saadetist siiski käsitada partiina, kuid kohaldada tuleb spetsiaalset proovivõtumenetlust.
- 1.12. „Osapartii” — suure partii kindlaksmääratud osa, millest proovivõtumeetodi kohaselt võetakse proov. Iga osapartii peab olema füüsiliselt eraldatud ja kindlakstehtav.
- 1.13. „Osaproov” — partii või osapartii ühest kohast võetud proov.
- 1.14. „Lähteproov” — kõikide partiist või osapartiist võetud osaproovide kogum.
- 1.15. „Laboriproov” — lähteproovist labori jaoks eraldatud esinduslik kogus/osa.

II. KASUTATUD LÜHENDID

BEQ	bioanalüütilised ekvivalendid
GC	gaasikromatograafia
HRMS	kõrglahutus-massispektromeetria
LRMS	väikese lahutusvõimega massispektromeetria
MS/MS	tandem-massispektromeetria
PCBd	polüklooritud bifeniüülid
PCDDD	polüklorodibenso-p-dioksiinid
PCDFid	polüklorodibensofuraanid
QC	kvaliteedikontroll
REP	suhteline potentsus
TEF	toksilisuse ekvivalentfaktor
TEQ	toksilisusekvivalent
TCDD	tetraklorodibensodioksiin
U	laiendatud mõõtemääramatus

II LISA

PROOVIVÕTUMEETODID DIOKSIINIDE (PCDD/PCDF), DIOKSIINITAOLISTE PCBde JA MITTEDIKSIINITAOLISTE PCBde SISALDUSE AMETLIKUKS KONTROLLIMISEKS TEATAVATES TOIDUAINETES

I. REGULEERIMISALA

Proovid dioksiinide (PCDD/PCDF), dioksiinitaoliste PCBde ja mittedioksiinitaoliste PCBde (edaspidi koos „dioksiinid ja PCBd“) sisalduse ametlikuks kontrollimiseks toiduainetes tuleb võtta käesolevas lisas kirjeldatud meetodite kohaselt. Selliselt võetud lähteproove käsitatakse selle partii või osapartii esinduslike proovidena, millest need on võetud. Komisjoni määruses (EÜ) nr 1881/2006 (millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes) sätestatud piirnormidele vastavust kontrollitakse laboriproovides määratud sisalduste alusel.

II. ÜLDSÄTTED

1. Töötajad

Proove võtab liikmesriigi määratud volitatud isik.

2. Materjal, millest proovid võetakse

Igast uuritavast partiist või osapartiist võetakse proovid eraldi.

3. Ettevaatusabinõud

Proovide võtmise ja ettevalmistamise käigus võetakse tarvitusele ettevaatusabinõud, et vältida muutusi, mis võivad mõjutada dioksiinide ja PCBde sisaldust, kahjustada analüüsi tulemusi või muuta lähteproovid mitteesinduslikuks.

4. Osaproovid

Võimaluse korral võetakse osaproovid kogu partii või osapartii ulatuses eri kohtadest. Kõrvalekaldumine sellest reeglist tuleb märkida käesoleva lisa II punkti alapunktis 8 ette nähtud protokollis.

5. Lähteproovi valmistamine

Lähteproov saadakse osaproovide ühendamise teel. Lähteproovi mass peab olema vähemalt 1 kg, välja arvatud juhul, kui see ei ole ostarbekas, näiteks kui proov on üksikpakend või kui tootel on väga suur kaubanduslik väärtus.

6. Paralleelproovid

Eeskirjade täitmise tagamiseks, kaitse- ja vahekohtumenetluse eesmärgil võetakse paralleelproovid ühtlustatud lähteproovist, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus liikmesriigi eeskirjades kajastatud toidukäitleja õigustega. Eeskirjade täitmise tagamiseks võetavad laboriproovid peavad olema piisavalt suured, et oleks võimalik vähemalt kordusanalüüsi teha.

7. Proovide pakkimine ja transport

Iga proov asetatakse puhtasse, inertsest materjalist nõusse, milles proov on kaitstud saastumise eest, määratava aine kao eest (määratav aine ei tohi adsorbeeruda nõu siseseina) ja transpordi ajal tekkida võivate kahjustuste eest. Tuleb võtta kõik vajalikud ettevaatusabinõud, et vältida proovi koostise muutumist transpordi või säilitamise ajal.

8. Proovide pitseerimine ja märgistamine

Iga ametlikuks kasutamiseks võetud proov pitseeritakse proovivõtukohtas ja tähistatakse vastavalt liikmesriikide eeskirjadele.

Iga proovivõtt protokollitakse ja protokoll säilitatakse, et oleks võimalik iga partiid üheselt kindlaks teha; protokollis märgitakse proovivõtu aeg ja koht ning muu lisateave, mis võib analüüsi tegijale abiks olla.

III. PROOVIVÕTUKAVA

Kasutatav proovivõtumeetod peab tagama, et lähteproov oleks kontrollitava (osa)partii esinduslik proov.

1. Partiiide jagamine osapartiideks

Suured partiid tuleb jagada osapartiideks tingimusel, et osapartiid oleks võimalik füüsiliselt eraldada. Suurte mahtkaubasaadetistena turustatavate toodete puhul (nt taimeõlid) kohaldatakse tabelit 1. Muude toodete puhul kohaldatakse tabelit 2. Võttes arvesse seda, et partii mass ei ole alati osapartiide massi täiskordne, võib osapartii mass ületada ettenähtud massi kuni 20 %.

Tabel 1

Mahtkaubasaadetistena turustatavate toodete partiide jagamine osapartiideks

Partii mass (tonnides)	Osapartiide mass või arv
$\geq 1\,500$	500 tonni
> 300 ja $< 1\,500$	3 osapartiid
≥ 50 ja ≤ 300	100 tonni
< 50	–

Tabel 2

Muude toodete partiide jagamine osapartiideks

Partii mass (tonnides)	Osapartiide mass või arv
≥ 15	15–30 tonni
< 15	–

2. Osaproovide arv

Kõikide osaproovide liitmisel saadud lähteproovi mass peab olema vähemalt 1 kg (vt käesoleva lisa II punkti alapunkt 5).

Partiist või osapartiist võetavate osaproovide miinimumarv on esitatud tabelites 3 ja 4.

Müügipakendita turustatavate vedelate toodete puhul segatakse partii või osapartii vahetult enne proovivõtmist kas käsitsi või mehaaniliselt võimalikult põhjalikult läbi, jälgides et see ei mõjuta toote kvaliteeti. Sellisel juhul eeldatakse, et saasteainete jaotus asjaomases partiis või osapartiis on ühtlane. Seepärast piisab, kui lähteproovi jaoks võetakse partiist või osapartiist kolm osaproovi.

Osaproovid peavad olema ühesuguse massiga. Osaproovi mass peab olema vähemalt 100 grammi.

Kõrvalekaldumine sellest menetlusest tuleb märkida käesoleva lisa II punkti alapunktis 8 ette nähtud protokollis. Kooskõlas otsusega 97/747/EÜ (millega määratakse kindlaks nõukogu direktiiviga 96/23/EÜ ettenähtud proovide võtmise mahud ja sagedused teatavate loomsetes toodetes esinevate ainete ja ainejääkide seireks) on kanamunade puhul lähteproovi suurus vähemalt 12 muna (pakendamata ja üksikutest pakenditest koosnevate mahtkaubasaadetise partiide puhul kohaldatakse tabeleid 3 ja 4).

Tabel 3

Partiist või osapartiist võetavate osaproovide miinimumarv

Partii/osapartii mass või maht (kilogrammides või liitrites)	Võetavate osaproovide miinimumarv
< 50	3
50–500	5
> 500	10

Kui partii või osapartii koosneb üksikutest pakenditest või ühikutest, on lähteproovi saamiseks võetavate pakendite või ühikute arv tabelis 4 esitatud pakendite või ühikute arv.

Tabel 4

Lähteproovi jaoks võetavate pakendite või ühikute (osaproovide) arv, kui partii või osapartii koosneb üksikpakenditest või ühikutest

Pakendite või ühikute arv partiis/osapartiis	Võetavate pakendite või ühikute arv
1–25	vähemalt 1 pakend või ühik
26–100	ligikaudu 5 %, kuid vähemalt 2 pakendit või ühikut
> 100	ligikaudu 5 %, kuid mitte rohkem kui 10 pakendit või ühikut

3. Võrreldava suuruse ja massiga terveid kalu sisaldavatest partiidest proovide võtmise erinõuded

Kalad on võrreldava suuruse ja massiga, kui suuruse ja massi vahe ei ületa 50 %.

Partiist võetavate osaproovide arv on esitatud tabelis 3. Kõikidest osaproovidest moodustatud lähteproovi mass peab olema vähemalt 1 kg (vt II punkti alapunkt 5).

- Kui uuritav partii koosneb väikestest kaladest (ühe kala mass on alla 1 kg), võetakse lähteproovi saamiseks osaproovideks terveid kalu. Kui lähteproovi kaal on üle 3 kg, võib lähteproovi koostamiseks osaproovideks võtta kalade keskmised osad, mis kaaluvad vähemalt 100 grammi. Proovi homogeniseerimiseks kasutatakse üldkogust, mille suhtes kohaldatakse piirnormi.

Kala keskmine osa on see osa, milles asub kala raskuskese. See asub enamasti seljauime kohal (kui kalal on seljauim) või lõpuseava ja päraku vahelise tüki keskel.

- Kui uuritav partii koosneb suurematest kaladest (ühe kala mass on üle 1 kg), võetakse osaproov kala keskmisest osast. Iga osaproov peab kaaluma vähemalt 100 grammi.

Keskmise suurusega kalade puhul (massiga umbes 1–6 kg) võetakse osaprooviks selgroost kõhuni ulatuv lõik kala keskmises osas.

Väga suurtest kaladest (massiga üle 6 kg) võetakse osaproov (eestvaates) parempoolsest külgmisest seljalihasest kala keskmises osas. Kui kala keskmisest osast sellise tüki eraldamine tekitaks olulist majanduslikku kahju, peetakse partii suurusest olenemata piisavaks kolme vähemalt 350 g osaproovi võtmist; teise võimalusena võib võtta ühe ja sama kala sabaosa lähedalt lihasmassi ja peaosa lähedalt võrdse koguse lihasmassi, et saada osaproov, mida loetakse terve kala dioksiinisalduse määramisel esinduslikuks.

4. Proovide võtmine eri suuruse ja/või massiga terveid kalu sisaldavatest partiidest

- Proovide võtmise suhtes kohaldatakse III punkti alapunkti 3.
- Kui teatud suurus- või massiklass/-kategooria on ülekaalus (ligikaudu 80 % või rohkem partiist), võetakse proov ülekaalus olevasse suurus- või massiklassi/-kategooriasse kuuluvatest kaladest. Sellist proovi peetakse kogu partii esinduslikuks prooviks.
- Kui ükski suurus- või massiklass/-kategooria ei ole ülekaalus, tuleb tagada, et proovi jaoks valitud kalad on partii suhtes esinduslikud. Erijuhised sellisteks juhtumiteks on esitatud dokumendis „Guidance on sampling of whole fishes of different size and/or weight” ⁽¹⁾ („Juhised eri suuruse ja/või massiga tervetest kaladest proovide võtmiseks”).

5. Proovide võtmine jaemüüjajärgus

Jaemüüjajärgus tuleb võimaluse korral toiduainetest proove võtta kooskõlas käesoleva lisa III punkti alapunkti 2 säetega.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

Kui see ei ole võimalik, võib jaemüügijärgus kasutada alternatiivseid proovivõtumeetodeid tingimusel, et need tagavad uuritava partii või osapartii suhtes piisava esinduslikkuse.

IV. PARTII VÕI OSAPARTII NÕUETEKOHASUS

1. MITTEDIOKSIINITAOLISED PCBDE

Partii loetakse nõuetele vastavaks, kui analüüsi tulemus ei ületa määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud mittedioksiinistaoliste PCBde sisalduse piirnormi, võttes arvesse mõõtemääramatust.

Partii ei vasta määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud piirnormile, kui kordusanalüüsiga kinnitatud (*) analüüsitulemuse ülemine tõke on mõõtemääramatust arvesse võttes ilma kahtluseta kõrgem kui piirnorm. Nõuetele vastavuse hindamisel kasutatakse kahe analüüsi keskmist, võttes arvesse mõõtemääramatust.

Mõõtemääramatust võib arvestada ühel järgmistest viisidest:

- arvutatakse laiendatud mõõtemääramatus, kasutades kattetegurit 2, mis tagab ligikaudu 95 %-se usaldusväärsuse. Partii või osapartii ei ole nõuetekohane, kui mõõdetud väärtus, millest lahutatakse U, ületab lubatud normi,
- vastavalt komisjoni otsusele 2002/657/EÜ (otsuse I lisa punkt 3.1.2.5 — ained, mille kohta on kehtestatud lubatud piirnormid) määratakse kindlaks otsustuspiir (CCa, *decision limit* [osutatud otsuse tõlkes „määramispiir“]). Partii või osapartii ei vasta nõuetele, kui mõõdetud väärtus võrdub CCa-ga või on sellest suurem.

Eespool esitatud eeskirju kohaldatakse ametlikuks kontrollimiseks ette nähtud proovide analüüsitulemuste suhtes. Kaitse või võrdluse eesmärgil tehtavate analüüside puhul kohaldatakse siseriiklikke eeskirju.

2. DIOKSIINID (PCDD/PCDF) JA DIOKSIINITAOLISED PCBDE

Partiid peetakse nõuetele vastavaks, kui ühe analüüsi tulemus,

- mis on saadud sõeluuringumeetodiga, mille valenegatiivsete tulemuste määr on alla 5 %, näitab, et sisaldus ei ületa asjaomast määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud dioksiinide (PCDD/PCDF) piirnormi ega dioksiinide ja dioksiinistaoliste PCBde summa piirnormi,
- mis on saadud kinnitava meetodiga, näitab, et sisaldus ei ületa asjaomast määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud dioksiinide (PCDD/PCDF) piirnormi ega dioksiinide ja dioksiinistaoliste PCBde summa piirnormi, kui võetakse arvesse mõõtemääramatust.

Sõeluuringu puhul tuleb määrata kindlaks künnis, mille järgi otsustatakse, kas proov vastab kas dioksiinide (PCDD/PCDF) või dioksiinide ja dioksiinistaoliste PCBde summa jaoks kindlaks määratud piirnormile.

Partii ei vasta määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud piirnormile, kui kinnitava meetodi abil saadud analüüsitulemuse ülemine tõke, mida kinnitab kordusanalüüs (**), on mõõtemääramatust arvesse võttes ilma kahtluseta kõrgem kui piirnorm. Nõuetele vastavuse hindamisel kasutatakse kahe analüüsi keskmist, arvesse võttes mõõtemääramatust.

Mõõtemääramatust võib arvesse võtta ühel järgmistest viisidest:

- arvutatakse laiendatud mõõtemääramatus, kasutades kattetegurit 2, mis tagab ligikaudu 95 %-se usaldusväärsuse. Partii või osapartii ei vasta nõuetele, kui mõõdetud väärtus, millest lahutatakse U, ületab lubatud normi. Kui PCDD/Fide ja dioksiinistaoliste PCBde sisaldus määratakse eraldi, tuleb PCDD/Fide ja dioksiinistaoliste PCBde summa hinnangulise laiendatud mõõtemääramatusena kasutada PCDD/Fide tulemuse ja dioksiinistaoliste PCBde tulemuse hinnanguliste laiendatud mõõtemääramatuste summat,
- vastavalt otsusele 2002/657/EÜ (otsuse I lisa punkt 3.1.2.5 — ained, mille kohta on kehtestatud lubatud piirnormid) määratakse kindlaks otsustuspiir (CCa); partii või osapartii ei vasta nõuetele, kui mõõdetud väärtus võrdub CCa-ga või on sellest suurem.

Eespool esitatud eeskirja kohaldatakse ametlikuks kontrollimiseks ettenähtud proovide analüüsitulemuste suhtes. Kaitse või võrdluse eesmärgil tehtavate analüüside puhul kohaldatakse siseriiklikke eeskirju.

(*) Kordusanalüüs tuleb teha siis, kui asjaomaste analüütide esimene määramine (kasutades kinnitavat meetodit ¹³C-märgisega sisestandardiga) ei anna vastavust kinnitavat tulemust. Kordusanalüüs on vajalik, et välistada sisemise ristsaastumise või proovide juhusliku segijamise võimalust. Juhul kui analüüsi tehakse seoses teadaoleva saastumisjuhtumiga, võidakse kinnitav kordusanalüüs tegemata jätta, kui analüüsiks võetud proovid on jälgitavalt seotud kõnealuse saastumisjuhtumiga ning saadud sisaldus on tunduvalt üle piirnormi.

(**) Häiretasemete kontrollimiseks tehtava kordusanalüüsi suhtes kehtivad samad selgitused ja nõuded, nagu on esitatud joonealuses märkuses (*) piirnormide kohta.

V. HÄIRETASEME ÜLETAMINE

Häiretasemete järgi valitakse proove juhul, kui on vaja kindlaks teha saasteallikas ja võtta meetmeid saastamise vähendamiseks või kõrvaldamiseks. Sõeluuringumeetodiga tehakse kindlaks selliste proovide valimiseks sobivad künnised. Kui saasteallika kindlakstegemiseks ja saastamise vähendamiseks või kõrvaldamiseks on vaja teha suuri jõupingutusi, võib olla asjakohane teha häiretaseme ületamise kontrollimiseks kinnitava meetodiga kordusanalüüs ja võtta arvesse mõõtemääramatust (**).

III LISA

PROOVI VALMISTAMINE JA TEATAVATES TOIDUAINETES LEIDUVATE DIOKSIINIDE (PCDDd/PCDFid) JA DIOKSIINITAOLISTE PCBde SISALDUSE AMETLIKUKS KONTROLLIMISEKS KASUTATAVATE ANALÜÜSIMEETODITE NÕUDED

1. KOHALDAMISALA

Käesolevas lisis sätestatud nõudeid kohaldatakse toiduainete analüüsimisel 2,3,7,8-asendatud polüklorodibenso-p-dioksiinide ja polüklorodibensofuraanide (PCDD/Fid) ning dioksiinitaoliste polüklooritud bifenüülide (dioksiinitaolised PCBd) sisalduse ametlikuks kontrollimiseks ja muudel regulatiivsetel eesmärkidel.

PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde esinemist toiduainetes võib kontrollida kahe eri liiki analüüsimetodiga.

a) **Sõeluuringumeetodid**

Sõeluuringumeetodite eesmärk on selliste proovide väljaselgitamine, mille PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisaldus ületab piirnormi või häiretaseme. Sõeluuringumeetoditega peaks olema võimalik kulutõhusalt töödelda suurt proovide hulka, et selliste meetodite abil kasvaks tarbijate jaoks suurt kokkupuute- ja terviseriski kujutavate uute juhtumite avastamise tõenäosus. Nende kasutamisel tuleks sihiks seada valenegatiivsete tulemuste vältimine. Sõeluuringumeetodid võivad hõlmata bioanalüütilisi ja GC/MSi meetodeid.

Sõeluuringumeetoditega võrreldakse analüüsitulemusi künnisega ning saadakse jaatav või eitav vastus selle kohta, kas on ületatud piirnormi või häiretaseme. Mittevastavuse kahtlusega proovides leiduvate PCDD/Fide sisaldus ning PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse summa tuleb määrata ja kinnitada kinnitava meetodi abil.

Lisaks sellele võib sõeluuringumeetoditega saada proovis leiduvate PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse hinnangu. Bioanalüütiliste sõeluuringumeetodite puhul väljendatakse tulemus bioanalüütilistes ekvivalentides (BEQdes), füüsikalise-keemiliste GC-MS-meetodite puhul toksilisusekvivalentides (TEQ). Sõeluuringumeetoditega saadud numbriliste tulemustega saab näidata nõuetekohasust, nõuetele mittevastavust ja häiretaseme ületamist ning need annavad näitajate vahemiku hinnangu kinnitavate meetoditega kontrollimiseks. Need meetodid ei sobi tausttaseme ja tarbitavate annuste hindamiseks, sisalduse ajalise muutumise uurimiseks ning häiretaseme ja piirnormi ümberhindamiseks.

b) **Kinnitavad meetodid**

Kinnitavate meetoditega on võimalik üheselt määrata PCDD/Fe ja dioksiinitaolisi PCBsid ning leida nende sisaldust proovis ning saada täielik teave analoogide kohta. Seega saab selliste meetoditega kontrollida piirnorme ja häiretasemeid, sealhulgas kinnitada sõeluuringumeetoditega saadud tulemusi. Lisaks võib tulemusi kasutada muudel eesmärkidel, nagu väikese taustsisalduse määramine toiduainete seires, ajaliste suundumuste jälgimine, elanikkonna kokkupuute hindamine ning andmebaasi loomine võimalikuks häiretasemete ja piirnormide ümberhindamiseks. Need meetodid on olulised ka analoogide kombinatsioonide kindlakstegemiseks, et tuvastada võimalik saasteallikas. Nende meetodite puhul kasutatakse GC-HRMSi. Piirnormi nõudele vastavuse või mittevastavuse kinnitamiseks võib kasutada ka GC-MS/MSi.

2. TAUST

Toksilisusekvivalentides (TEQdes) väljendatud sisalduste arvutamiseks korrutatakse üksikute ainete sisaldused asjaomases proovis vastava toksilisuse ekvivalentfaktoriga (TEF), mille on kindlaks määranud Maailma Terviseorganisatsioon (WHO) ja mis on loetletud käesoleva lisa liites, ja liidetakse seejärel kokku, et saada TEQdes väljendatud dioksiinitaoliste ühendite üldsisaldus.

Sõeluuringu- ja kinnitavaid meetodeid saab kasutada uuritavas materjalis sisalduse kontrollimiseks ainult sel juhul, kui kõnealused meetodid on piisavalt tundlikud, et häiretasemele või piirnormile vastavat sisaldust usaldusväärsetl kindlaks teha.

3. KVALITEEDI TAGAMISE NÕUDED

— Igas proovivõtu- ja analüüsijärgus tuleb võtta meetmed ristsaastumise vältimiseks.

— Proove tuleb säilitada ja transportida säilitamiseks sobivates klaas-, alumiinium-, polüpropüleen- või polüetüleenõudes, mis ei mõjuta proovide PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisaldust. Paberitolmu jäägid tuleb proovinõust eemaldada.

- Proove tuleb säilitada ja transportida nii, et toiduproovi koostises ei toimuks muutusi.
- Vajaduse korral laboriproov jahvatatakse ja segatakse põhjalikult meetodil, mis tagab täielikult homogeense proovi (näiteks jahvatatakse proov nii peeneks, et see läheks läbi 1 mm suuruste avadega sõela); kui proovi niiskusesisaldus on liiga suur, tuleb seda enne jahvatamist kuivatada.
- Tähtis on kontrollida, et reaktiivid, klaasnõud ja seadmed ei mõjutaks TEQdes või BEQdes väljendatud tulemusi.
- Tuleb teha tühikatse, mille puhul läbitakse kõik analüüsijärgud ilma proovita.
- Bioanalüütiliste meetodite puhul on väga tähtis kontrollida, et ükski analüüsil kasutatav klaasnõu ega lahusti ei sisaldaks ühendeid, mis segavad uuritava ühendi avastamist töövahemikus. Klaasnõu tuleb loputada lahustitega ja/või kuumutada temperatuuril, mis sobib PCDD/Fide, dioksiinitaoliste ühendite ja segavate ühendite jääkide eemaldamiseks selle pinnalt.
- Ekstraheeritava proovi suurus peab olema piisav, et see vastaks nõuetele, mida kohaldatakse piisavalt madala tööpiirkonna korral, sh piirnormile ja häiretasemele vastava sisalduse puhul.
- Uuritavatest toodetest võetud proovide ettevalmistamiseks kasutatavate konkreetsete meetodite puhul tuleb järgida rahvusvaheliselt tunnustatud juhiseid.
- Kaladelt tuleb eemaldada nahk, sest piirnormi kohaldatakse nahata lihasmassi suhtes. Kõik lihas- ja rasvkoe jäägid tuleb naha sisepinnalt siiski hoolikalt ja täielikult maha kaapida ning lisada analüüsitava proovi hulka.

4. LABORITE NÕUDED

- Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 882/2004⁽¹⁾ peavad laborid olema ISO juhendi 58 kohaselt tegutseva tunnustatud asutuse poolt akrediteeritud, millega tagatakse, et nad kohaldavad analüüsimisel kvaliteeditagamissüsteemi. Laborid akrediteeritakse standardi EN ISO/IEC 17025 kohaselt.
- Labori pädevust tuleb tõendada pideva eduka osalemisega laboritevahelistes uuringutes, mida korraldatakse PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse määramiseks asjaomastes toiduainetes ja sisaldusvahemikes.
- Laborid, kes kasutavad proovide tavakontrolliks sõeluuringumeetodeid, peavad tegema nii kvaliteedi kontrollimisel kui ka saastekahtlusega proovide analüüside kinnitamisel tihedat koostööd kinnitavat meetodit kasutavate laboritega.

5. DIOKSIINIDE (PCDD/Fide) JA DIOKSIINITAOLISTE PCBde ANALÜÜSIDE PUHUL ESITATAVAD PÕHINÕUDED

5.1. Väikese sisaldusega töövahemik ja määramispiirid

- PCDD/Fide avastatavad kogused peavad mõne nimetatud ühendi äärmiselt suure toksilisuse tõttu jääma femtogrammide (10^{-15} g) ülemisse vahemikku. Enamiku PCBde analoogide puhul piisab nanogrammi täpsusega (10^{-9} g) määramispiirist. Toksilisemate dioksiinitaoliste PCBde analoogide (eriti orto-asendamata analoogide) sisalduse määramiseks peab töövahemiku alumine osa ulatuma pikogrammide (10^{-12} g) alumiste väärtusteni.

5.2. Suur selektiivsus (spetsiifilisus)

- PCDD/Fisid ja dioksiinitaolisi PCBsid peab olema võimalik eristada paljudest muudest kaasa ekstraheeruvatest ja segada võivatest ühenditest, mille sisaldus võib vaatlusaluste analüütide sisaldusega võrreldes olla mitu suurusjärku suurem. Gaasikromatograafia-massispektromeetria (GC-MS) meetodite puhul peab olema võimalik eristada eri analooge, näiteks toksilisi analooge (nt seitseteist 2,3,7,8-asendatud PCDD/Fi ning kaks-teist dioksiinitaolist PCBd) muudest analoogidest.
- Bioanalüütiliste meetoditega peab olema võimalik määrata uuritavaid ühendeid PCDD/Fide ja/või dioksiinitaoliste PCBde summana. Proove tuleb puhastada, et kõrvaldada ühendid, mis põhjustavad valepositiivseid tulemusi, ja ühendid, mis võivad tulemust vähendada, põhjustades valenegatiivseid tulemusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomateravishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (EÜT L 165, 30.4.2004, lk 1).

5.3. Suur mõõtetäpsus (tõesus ja kordustäpsus, bioanalüüsi näiline saagis)

- GC-MS-meetodite puhul peab määramine andma pädeva hinnangu aine tegeliku sisalduse kohta proovis. Suur mõõtetäpsus (mõõtetäpsus iseloomustab mõõtmise tulemuse ja tegeliku või etteantud mõõdetava väärtuse kooskõla) on vajalik selleks, et vältida analüüsitulemuse tagasilükkamist kindlaksmääratud TEQ väärtuse vähese usaldusväärsuse tõttu. Mõõtetäpsust väljendatakse tõesuse (sertifitseeritud aine analüüsimisel mõõdetud analüüdi sisalduse keskvaartuse ja selle sertifitseeritud väärtuse lahknevus väljendatuna protsentides) ja kordustäpsusena (RSD_r on suhteline standardhälve, mis arvutatakse korratavuse tingimustes saadud tulemuste põhjal).
- Bioanalüütiliste meetoditega määratakse bioanalüüsi näiline saagis.

5.4. Valideerimine piirnormi vahemikus ja üldised kvaliteedikontrolli meetmed

- Labor tõendab valideerimismenetluse ja/või tavaanalüüsiga meetodi tulemuslikkust piirnormi vahemikus, nt 0,5-, 1- ja 2-kordsel piirnormi sisaldusel, kusjuures kordusanalüüsi variatsioonikordaja peab olema vastuvõetava suurusega.
- Sisemiste kvaliteedikontrolli meetmetena tuleb teha regulaarseid tühi- ja rikastamiskatseid või analüüsida kontrollproove (võimaluse korral tuleb eelistada sertifitseeritud etalonaineid). Tühi- ja rikastamiskatsete ning kontrollproovide analüüsi kohta tuleb koostada kvaliteedikontrolli kaardid, mille alusel kontrollitakse, kas analüüsitud tulemuslikkus vastab nõuetele.

5.5. Määramispiir

- Bioanalüütilise sõeluuringumeetodi puhul ei ole määramispiiri tingimata vaja määrata, kuid tuleb tõendada, et meetod võimaldab eristada tühikatsel saavutatud väärtust ja künnist. BEQ väärtuse esitamise korral määratakse kindlaks teatamiskünnis, et tegelda proovidega, mis annavad tulemuse kõnealusel künnisest madalamal tasemel. Tuleb tõendada, et teatamiskünnis erineb menetluse tühiproovide väärtusest vähemalt kolm korda ja tulemus jääb töövahemikust allapoole. Seepärast arvutatakse see proovide alusel, mis sisaldavad uuritavaid ühendeid ligikaudu nõutud miinimumsisaldusega, mitte signaali-müra suhte või tühikatsel alusel.
- Kinnitava meetodi puhul peab määramispiir (LOQ) olema ligikaudu üks viiendik piirnormist.

5.6. Analüüsikriteeriumid

- Kinnitava või sõeluuringumeetodi abil usaldusväärsete tulemuste saamiseks peavad TEQ väärtus ja vastav BEQ väärtus piirnormi või häiretaseme vahemikus vastama järgmistele kriteeriumidele, olenemata sellest, kas sellised väärtused määratakse TEQ koguväärtusena (PCDD/Fide ja dioksiinitaliste PCBde summana) või PCDD/PCDFi ja dioksiinitaliste PCBde kohta eraldi.

	Sõeluuring bioanalüütiliste või füüsikalise-keemiliste meetoditega	Kinnitavad meetodid
Valenegatiivsete tulemuste määr (*)	< 5 %	
Tõesus		- 20 % kuni + 20 %
Korratavus (RSD_r)	< 20 %	
Laborisisene korratavus (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) Piirnormide puhul.

5.7. Sõeluuringumeetodi erinõuded

- Sõeluuringuks võib kasutada nii GC-MSi meetodit kui ka bioanalüütilisi meetodeid. GC-MSi meetodi suhtes kohaldatakse käesoleva lisa punktis 6 sätestatud nõudeid. Rakupõhise bioanalüütilise meetodi erinõuded on sätestatud käesoleva lisa punktis 7.
- Laborid, kes kasutavad proovide tavakontrolliks sõeluuringumeetodeid, peavad tegema tihedat koostööd kinnitavat meetodit kasutavate laboritega.

- Tavaanalüüside käigus tuleb kontrollida sõeluuringumeetodi tulemuslikkust analüüsi kvaliteedi kontrollimise ja meetodi pideva valideerimise teel. Nõuetele vastavate tulemuste kontrollimiseks peab olema kehtestatud pidev kava.

- Kontrollida tuleb raku reaktsiooni võimalikku pärssumist ja tsütotoksilisust

20 % prooviekstraktidest tuleb kontrollida tavapärase sõeluuringuga, lisades neile või jättes lisamata piirnormile või häiretasemele vastavas koguses 2,3,7,8-TCDDd, et kontrollida, kas prooviekstraktis esinevad segavad ained võivad reaktsiooni pärssida. Rikastatud proovis mõõdetud sisaldust võrreldakse rikastamata ekstrakti sisalduse ja rikastava aine sisalduse summaga. Kui nii mõõdetud sisaldus jääb rohkem kui 25 % arvutatud (summaarsest) sisaldusest väiksemaks, viitab see signaali võimalikule pärssumisele ja asjaomast proovi tuleb uurida kinnitava analüüsiga. Tulemusi kontrollitakse kvaliteedikontrolli kaartide põhjal.

- Nõuetele vastavate proovide kvaliteedikontroll

Ligikaudu 2–10 % nõuetele vastavate proovide tulemustest tuleb olenevalt uuritava proovi materjalist ja labori kogemustest uurida kinnitava meetodiga.

- Valenegatiivsete tulemuste osa arvutamine kvaliteedikontrolli andmete põhjal

Määratakse, kui suur on valenegatiivsete tulemuste osa, mis on saadud alla- ja ülespoole piirnorme või häiretasemeid jäävate proovide sõeluuringul. Valenegatiivsete vastuste tegelik osa peab jääma alla 5 %.

Kui proovimaterjali/-materjalide rühma kohta on olemas vähemalt 20 nõuetele vastava proovi kvaliteedikontrolliga kinnitatud tulemused, arvutatakse nende andmete põhjal valenegatiivsete tulemuste osa. Valenegatiivsete tulemuste osa arvutamiseks vajaliku minimaalse 20 tulemuse hulka võib arvata ka laboritevahelistes võrdluskatsetes või seoses saastumisjuhtumiga analüüsitud proovide tulemused, milles määratava aine sisaldus ületab piirnormi näiteks kaks korda. Proovid peavad hõlmama levinumaid analoogide kombinatsioone, mis pärinevad eri allikatest.

Kuigi sõeluuringu eelistatav eesmärk on teha kindlaks häiretaset ületavad proovid, lähtutakse valenegatiivsete tulemuste osa määramisel piirnormist, võttes arvesse kinnitava meetodi mõõtemääramatust.

- Sõeluuringu mittevastavuse kahtlusega proove tuleb alati kontrollida esialgse proovi täieliku kordusanalüüsiga, kasutades kinnitatavat meetodit. Neid proove võib kasutada ka valepositiivsete tulemuste osa hindamiseks. Sõeluuringumeetodi puhul on „valepositiivsete tulemuste” määr selliste tulemuste osa, mis tunnistatakse kinnitava analüüsiga nõuetele vastavaks, kuigi varasemal sõeluuringul on proov osutunud nõuetele mittevastavuse kahtlusega prooviks. Sõeluuringumeetodi eeliste hindamisel tuleb valepositiivse tulemuse andnud proovide arvu võrrelda kontrollitud proovide koguarvuga. Saadud osa peab olema piisavalt väike, et sõeluuringumeetodit oleks mõtet kasutada.
- Bioanalüütilised meetodid peavad vähemalt valideerimistingimustes näitama usaldusväärselt, milline on BEQdes arvutatud ja väljendatud TEQ väärtus.
- Ka bioanalüütiliste meetodite puhul peaks korduvuse tingimustes laborisisene RSD_r olema tavaliselt väiksem kui korratavus RSD_R.

6. SÕELUURINGU- VÕI KINNITUSMEETODINA KASUTATAVATE GC-MSI MEETODITE ERINÕUDED

6.1. WHO-TEQ ülemise tõkke ja alumise tõkke vaheline vastuvõetav lahknevus

- Ülemise ja alumise tõkke vaheline lahknevus ei tohi piirnormi ja vajaduse korral häiretaseme ületamise kinnitamisel olla suurem kui 20 %.

6.2. Saagiste kontroll

- Analüüsimeetodi valideerimiseks tuleb analüüsimise alguses, näiteks enne ekstraheerimist, lisada ¹³C-märgistatud 2,3,7,8-kloorasendatud PCDD/Fide sisestandardeid ja ¹³C-märgistatud dioksiinitaaliste PCBde sisestandardeid. Iga tetra- kuni oktaklooritud PCDD/Fide homoloogilise rühma kohta ning iga dioksiinitaaliste PCBde homoloogilise rühma kohta tuleb lisada vähemalt üks analoog (alternatiivina võib lisada vähemalt ühe analoogi iga massispektromeetriliselt selekteeritud iooni registreerimisfunktsiooni kohta, mida kasutatakse PCDD/Fide ja dioksiinitaaliste PCBde sisalduse kontrolliks). Kinnitavate meetodite puhul tuleb kasutada kõiki seitsmeteist ¹³C-märgistatud 2,3,7,8-asendatud PCDD/Fide sisestandardit ja kõiki kahteist ¹³C-märgistatud dioksiinitaaliste PCBde sisestandardit.

- Suhtelised kalibreerimistegurid tuleb asjakohaseid kalibreerimislahuseid kasutades määrata ka neile analoogidele, mille puhul ei lisata ¹³C-märgistatud analoogi.
- Taimsete ja loomsete toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on väiksem kui 10 %, tuleb sisestandardid lisada enne ekstraheerimist. Loomsete toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on suurem kui 10 %, võib sisestandardid lisada kas enne või pärast rasva ekstraheerimist. Ekstraheerimise tõhusus tuleb valideerida sobival viisil olenevalt sellest, millises analüüsijärgus sisestandardid lisatakse ja kas analüüsitulemused esitatakse toote või rasva kohta.
- Enne GC-MSi analüüsi tuleb lisada 1 või 2 saagise (surrogaat)standardit.
- Saagist tuleb kontrollida. Kinnitava meetodi puhul peab üksiku sisestandardiga saagis olema vahemikus 60–120 %. Üksikute analoogide, eriti mõnede hepta- ja oktaklooritud dibenso-p-dioksiinide ja dibensofuraanide puhul on väiksemad või suuremad saagised vastuvõetavad üksnes tingimusel, et nende osa TEQ väärtuses ei ületa 10 % TEQ koguväärtusest (PCDD/Fide ja dioksiinistaoliste PCBde summa puhul). Sõeluuringumeetodite puhul peavad saagised olema vahemikus 30–140 %.

6.3. Segavate ainete eraldamine

- PCDD/Fid eraldatakse segavatest klooritud ühenditest, näiteks mittedioksiinistaolistest PCBdest ja klooritud difenüületritest, sobiva kromatograafilise meetodiga (eelistada tuleks florisil-, alumiiniumoksiid- ja/või süsinikkolonne).
- Isomeeride gaasikromatograafiline lahutamine peab olema piisav (1,2,3,4,7,8-HxCDFi ja 1,2,3,6,7,8-HxCDFi piikide kattuvus peab olema < 25 %).

6.4. Kaliibrimine standardkõveraga

- Kaliibrimiskõvera vahemik peab hõlmama asjakohast piirnormi või häiretaseme sisaldusvahemikku.

6.5. Kinnitavate meetodite erikriteeriumid

- GC-HRMSi puhul:

HRMSi puhul peab lahutusvõime tüüpiliselt olema vähemalt 10 000 kogu massivahemiku jaoks 10 % oru korral.

Selliste täiendavate kindlakstegemise ja määramise kriteeriumide täitmine, nagu kirjeldatud rahvusvaheliselt tunnustatud standardites, nt EN 16215:2012 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRMS (Loomasööt — dioksiinide ja dioksiinistaoliste PCBde määramine GC-HRMSiga ning indikaator-PCBde määramine GC-HRMSiga)) ja/või läbivaadatud EPA meetodid 1613 ja 1668.

- GC-MS/MSi puhul:

Tuleb jälgida vähemalt 2 spetsiifilist eellasiooni, millest kummalgi on vastav spetsiifiline ülemineku-järglasioon kõikide märgistatud ja märgistamata analüütide jaoks analüüsitavas vahemikus.

Valitud üleminekujärglasioonide suhteliste signaalitugevuste suurim lubatud hälve võib olla ± 15 % võrreldes arvutatud või mõõdetud väärtustega (kalibreerimisstandardite keskmine), identsetes MS/MSi tingimustes, eelkõige põrkeenergia ja põrkegaasi rõhu osas, iga analüüdi ülemineku puhul.

Iga kvadrupooli lahutusvõime peab olema võrdne ühikmassilahutusvõimega või sellest parem (ühikmassilahutusvõime: lahutusvõime, mis on piisav kahe ühe massiühiku kaugusel asuva piigi eristamiseks), et mini-meerida uuritavate analüütide võimalikke häireid.

Selliste täiendavate kriteeriumide täitmine, nagu kirjeldatud rahvusvaheliselt tunnustatud standardites, nt EN 16215:2012 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRMS (Loomasööt — dioksiinide ja dioksiinistaoliste PCBde määramine GC-HRMSiga ning indikaator-PCBde määramine GC-HRMSiga)) ja/või läbivaadatud EPA meetodid 1613 ja 1668, välja arvatud kohustus kasutada GC-HRMSi.

7. BIOANALÜÜTILISTE MEETODITE ERINÕUDED

Bioanalüütilised meetodid on bioloogilistele põhimõtetele tuginevad meetodid, nagu rakupõhine, retseptor- ja immuunanalüüs. Käesolevas punktis 7 sätestatakse bioanalüütiliste meetodite üldnõuded.

Sõeluuringumeetodiga liigitatakse proov põhimõtteliselt nõuetele vastavaks või nõuetele mittevastavuse kahtlusega prooviks. Selleks võrreldakse arvutatud BEQ väärtust künnisega (vt punkt 7.3). Künnisest allapoole jäävad proovid tunnistatakse nõuetele vastavaks; künnisele vastavad või sellest ülespoole jäävad proovid loetakse mittevastavuse kahtlusega proovideks ning neid on vaja analüüsida kinditava meetodiga. Praktikas võib kõige sobivaks künniseks olla BEQ väärtus, mis vastab 2/3 piirnormist, eeldusel, et on tagatud valenegatiivsete tulemuste osa jäämine alla 5 % ja vastuvõetav valepositiivsete tulemuste osa. Kui PCDD/Fide piirnorm ning PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde summa piirnorm on erinevad, on proovide nõuetele vastavuse kontrollimiseks ilma fraktsioneerimiseta vaja PCDD/Fide jaoks asjakohaseid bioanalüüsi künniseid. Häiretaset ületavate proovide kontrollimisel on sobivaks künniseks asjakohane protsent vastavatest häiretasemetest.

Lisaks võidakse teatud bioanalüütiliste meetodite puhul määrata töövahemikku jäävatele ja teatamiskünnise ületavatele proovidele BEQdes väljendatud soovituslik sisaldus (vt punktid 7.1.1 ja 7.1.6).

7.1. Analüüsitulemuse hindamine

7.1.1 Üldnõuded

- Kui sisaldusi arvutatakse TCDD kaliibrimiskõvera alusel, iseloomustab kõvera alumise ja ülemise osa väärtusi suur varieeruvus (variatsioonikordaja CV suur väärtus). Töövahemik on ala, kus CV on väiksem kui 15 %. Töövahemiku alumine piir (teatamiskünnis) peab olema oluliselt (vähemalt kolm korda) suurem tühikitse tulemusest. Töövahemiku ülemine piir esitatakse tavaliselt väärtusena EC_{70} (70 % suurimast toimet avaldavast sisaldusest), kuid see on väiksem, kui CV on selles vahemikus üle 15 %. Töövahemik määratakse valideerimise käigus. Ka künnised (punkt 7.3) peavad kindlalt jääma töövahemikku.
- Standardlahuseid ja prooviekstrate analüüsitakse vähemalt kaks korda. Kordusanalüüsi korral annab analüüsitav standardlahus või kontrollekstrakt, mida analüüsitaks e4–6 üle plaadi jaotatud pesas, tulemuse või sisalduse (võimalik ainult töövahemikus), mis põhineb CV-l, mis on väiksem kui 15 %.

7.1.2 Kaliibrimine

7.1.2.1. Kaliibrimine standardkõveraga

- Proovide dioksiinisaldust võib hinnata, võrreldes analüüsitulemust TCDD (või PCB 126 või PCDD/Fi/dioksiinitaolise PCB standardsegu) kaliibrimiskõveraga, millest arvutatakse ekstrakti ja seejärel proovi BEQ väärtus.
- Kaliibrimiskõver peab hõlmama 8–12 sisaldust (vähemalt kahe paralleelmõõtmisega), nii et kõvera alumises osas (töövahemikus) oleks piisavalt sisaldusi. Erilist tähelepanu tuleb pöörata regressioonikõvera kvaliteedile töövahemikus. Mittelineaarse regressiooni korral ei ole R^2 väärtusest regressiooni sobivuse hindamisel eriti või üldse abi. Parem regressioonikõvera sobivus töövahemikus saavutatakse arvutatud ja mõõdetud sisalduste vahede minimeerimisega (nt ruuthälvete summa minimeerimisega).
- Seejärel korrigeeritakse proovi ekstrakti hinnangulist dioksiinisaldust uuritava materjali/lahusti tühikitse alusel arvutatud BEQ väärtuse põhjal (et võtta arvesse kasutatud lahustites ja kemikaalides esinevaid lisandeid) ning näilise saagise põhjal (arvutatakse sellise sobiva etalonproovi BEQ väärtuse alusel, mille esinduslik analoogikombinatsioon vastab umbkaudu piirnormile või häiretasemele). Saagise korrigeerimiseks peab näiline saagis alati olema nõutavas vahemikus (vt punkt 7.1.4). Saagise korrigeerimiseks kasutatavad etalonproovid peavad vastama punktis 7.2 sätestatud nõuetele.

7.1.2.2. Kaliibrimine etalonproovide abil

Teise võimalusena võib kasutada vähemalt nelja etalonproovi alusel koostatud kaliibrimiskõverat (vt punkt 7.2: üks uuritava materjali tühikitse ning kolm etalonproovi sisaldusega, mis võrdub 0,5-, 1,0- ja 2,0-kordse piirnormi või häiretaseme sisaldusega), mille puhul ei ole vaja arvestada tühikitse ja saagise parandit. Sellisel juhul võib otse nende proovide alusel arvutada analüüsitulemuse, mis vastab 2/3 piirnormist (vt punkt 7.3), ja kasutada seda künnisena. Häiretaset ületavate proovide kontrollimisel on sobivaks künniseks asjakohane protsent sellistest häiretasemetest.

7.1.3. PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde eraldi määramine

Ekstraktid võib jagada PCDD/Fisid ja dioksiinitaolisi PCBsid sisaldavateks osadeks, mis võimaldab eraldi määrata PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde TEQ väärtused (BEQdes). Dioksiinitaolisi PCBsid sisaldava osa analüüsimise tulemuste hindamiseks tuleks eelistatavalt kasutada standardiga PCB 126 saadud kaliibrimiskõverat.

7.1.4. Bioanalüüsi näilised saagised

Bioanalüüsi näiline saagis arvutatakse sobivate etalonproovide alusel, mille esinduslik analoogide kombinatsioon vastab ligikaudu piirnormile või häiretasemele ja seda väljendatakse BEQ väärtuse protsendina TEQ väärtusest. Olenevalt analüüsi liigist ja kasutatud TEFist⁽¹⁾ võib dioksiinitaoliste PCBde TEF- ja REP-kordajate erinevuse tõttu dioksiinitaoliste PCBde näiline saagis olla võrreldes PCDD/Fi saagisega väike. Seepärast peab PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde sisalduse eraldi määramisel bioanalüüsi näiline saagis olema järgmine: dioksiinitaolistel PCBdel: 20–60 %, PCDD/Fidel: 50–130 % (vahemik kehtib TCDD kaliibrimiskõvera kasutamisel). Dioksiinitaoliste PCBde panus PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde summasse sõltub uuritavast materjalist ja proovidest ning kajastub summaarses bioanalüüsi näilises saagises, mis peab olema 30–130 %.

7.1.5. Saagiste kontroll puhastamisel

Valideerimisel kontrollitakse ühendite kadu puhastamisel. Analoogide seguga rikastatud tühiproov (paralleelkatsete arv n on vähemalt 3) puhastatakse ning saagist ja varieeruvust kontrollitakse kinnitava meetodiga. Saagis peab olema vahemikus 60–120 %, eelkõige selliste analoogide puhul, mis moodustavad eri segude TEQ väärtusest rohkem kui 10 %.

7.1.6. Teatamiskünnis

BEQ väärtustest teatamisel tuleb teatamiskünnis kindlaks määrata tüüpiliste analoogide kombinatsioonidega asjakohasest materjalist proovide alusel, mitte standardite kaliibrimiskõvera alusel, kuna kõvera alumises osas on täpsus väike. Ekstraheerimise ja puhastamise mõju tuleb arvesse võtta. Teatamiskünnis peab olema tühikatse väärtusest oluliselt (vähemalt kolm korda) suurem.

7.2. Etalonproovide kasutamine

- Etalonproovid peavad esindama uuritava proovi materjali, analoogide kombinatsioone ja PCDD/Fide ning dioksiinitaoliste PCBde sisaldusi vahemikus, mis vastab piirnormile või häiretasemele.
- Igas katseseerias tuleb kasutada tühikatset, eelistatavalt uuritava proovi materjaliga tühikatset ning piirnormile või häiretasemele vastava sisaldusega etalonproovi. Neid proove tuleb ekstraheerida ja analüüsida üheaegselt ja ühesugustes tingimustes. Etalonproovi dioksiinisisaldus peab olema selgelt suurem tühiproovi dioksiinisisaldusest, mis tõendab, et analüüs on tehtud õigesti. Neid proove võib kasutada tühikatset ja saagist arvestava parandi tegemisel.
- Saagiseparandi leidmiseks valitud etalonproovid peavad olema analüüsitava proovi suhtes esinduslikud, st analoogide kombinatsioonid ei tohi põhjustada sisalduse alahindamist.
- Et tõendada analüüsi nõuetekohast tulemuslikkust huvipakkavas sisalduste vahemikus piirnormi või häiretaseme kontrollimiseks, võib lisaks kasutada näiteks etalonproove sisaldusega, mis võrdub 0,5- ja 2-kordse piirnormile või häiretasemele vastava sisaldusega. Üheskoos võib neid proove kasutada analüüsivate proovide BEQ väärtuse arvutamiseks (punkt 7.1.2.2).

7.3. Künniste leidmine

Tuleb teha kindlaks BEQdes väljendatud bioanalüütiliste tulemuste ja TEQ väärtustes väljendatud kinnitava meetodi tulemuste vaheline sõltuvus (nt asjakohase proovimaterjaliga tehtud kaliibrimiskatsetega, milles kasutatakse etalonproove, mille rikastustasemed on 0, 0,5-, 1- ja 2-kordne piirnorm ja mida korratakse igal tasemel 6 korda ($n = 24$)). Selle sõltuvuse alusel saab leida (tühiproovi ja saagise) hinnangulised parandid, kuid neid tuleb igas katseseerias kontrollida, lisades proovimaterjalita tühikatse, proovimaterjaliga tühikatse ja saagiseproovid (punkt 7.2).

Künnised tuleb leida selleks, et otsustada, kas proov vastab piirnormile, või vajaduse korral häiretaseme kontrollimiseks, kusjuures asjaomased piirnormid või häiretasemed on kehtestatud kas PCDD/Fide või dioksiinitaoliste PCBde jaoks või PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde summa jaoks. Künnis on bioanalüüsi tulemuste (mida on parandatud tühikatse ja saagise arvestamiseks) jaotuse alumine piir, mis vastab 95 % usaldusväärsusega kinnitava meetodi otsustuspiirile (eeldades, et valenegatiivsete tulemuste osa on < 5 % ja $RSD_R < 25$ %). Kinnitava meetodi otsustuspiir on piirnorm, võttes arvesse mõõtemääramatust.

⁽¹⁾ Kehtivad nõuded põhinevad TEFidel, mis on avaldatud artiklis: M. Van den Berg et al, Toxicol Sci 93 (2), 223–241 (2006).

Praktikas võib künnise (BEQdes) arvutada, kasutades üht järgmistest meetoditest (vt joonis 1).

- 7.3.1. Künnise määramine 95 % usaldusvahemiku *alumise* piiri kasutamisega kinnitava meetodi jaoks kindlaksmääratud otsustuspiiri puhul

$$\text{künnis} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

kus:

BEQ_{DL} on BEQ, mis vastab kinnitava meetodi otsustuspiirile ja on piirnorm, mille puhul on arvesse võetud mõõtemääramatust

$s_{y,x}$ on jääkstandardhälve

$t_{\alpha, f=m-2}$ on Studenti tegur ($\alpha = 5\%$, $f =$ vabadusastmete arv, ühepoolse piiranguga)

m kaliibrimispunktide koguarv (indeks j)

n korduste arv igal tasemel

x_i proovi sisaldus (TEQdes) kaliibrimispunktis i , nagu määratud kinnitava meetodiga

\bar{x} kõikide kaliibrimisproovide keskmine sisaldus (TEQdes)

$$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_j - \bar{x})^2 \text{ ruutude summa muutuja,}$$

$i =$ kaliibrimispunkti i indeks

- 7.3.2. Künnis arvutatakse kinnitava meetodi jaoks kindlaksmääratud otsustuspiirile vastava saastega proovide korduval analüüsimisel ($n \geq 6$) saadud (tühikate ja saagise arvestamiseks parandatud) bioanalüütiliste tulemuste põhjal; see on jaotuse *alumise* piir vastava keskmise BEQ väärtuse korral:

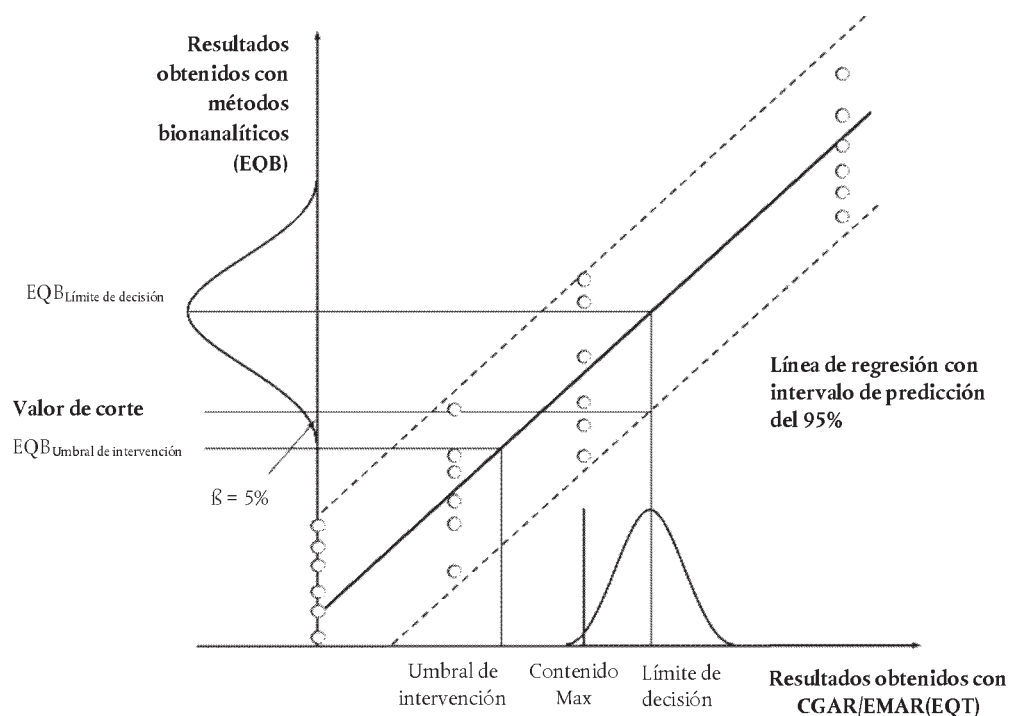
$$\text{künnis} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

kus:

SD_R on bioanalüüsi tulemuste standardhälve BEQ_{DL} korral, mõõdetuna laborisisesse korratavuse tingimustes

- 7.3.3. Arvutamine bioanalüüsi tulemuste keskväärtusena (BEQdes, parandatud tühikate ja saagise arvestamiseks) sellistest proovidest, mille saastesisaldus vastab 2/3 piirnormist või häiretasemest, tehtud kordusanalüüside ($n > 6$) alusel. See põhineb tähelepanekul, et kõnealune tase vastab ligikaudu punkti 7.3.1 või 7.3.2 alusel määratud künnisele.

Joonis 1

Künniste arvutamine 95 % usaldusnivoo korral eeldusel, et valenegatiivsete tulemuste osa < 5 % ja $RSD_R < 25$ %:

1. 95 % usaldusvahemiku alumise piiri kasutamise jaoks kindlaksmääratud otsustuspiiri puhul;
2. kinnitava meetodi jaoks kindlaksmääratud otsustuspiirile vastava saastega proovide korduva analüüsimise ($n \geq 6$) alusel saadud tulemuste jaotuse (joonisel kellukesekujuline kõver) alumise piiri järgi sellekohase keskmise BEQ väärtuse juures.

7.3.4. Künniste piirangud

BEQ-põhised künnised, mis on arvutatud valideerimise käigus saadud RSD_R 'i alusel, kasutades piiratud arvu proove erinevate materjalide ning analoogide kombinatsiooniga, võivad olla kõrgemad kui TEQ-põhised piirnormile või häiretasemele vastavad sisaldused, kuna valideerimisel saavutatakse suurem kordustäpsus kui tavaolukorras (kus tuleb kontrollida võimalike analoogide kombinatsioonide tundmatut spektrit). Sellisel juhul võetakse künnise arvutamisel aluseks kas $RSD_R = 25$ % või eelistatakse sisaldust 2/3 piirnormist või häiretasemest.

7.4. Tulemuslikkuse näitajad

- Bioanalüütiliste meetodite puhul ei ole võimalik kasutada sisestandardeid, seepärast on väga tähtis teha katseseeriasisese ja katseseeriavahelise standardhälbe kohta andmete saamiseks korduvuskatsed. Korduvus peab olema alla 20 %, laborisisene korratavus alla 25 %. See peab põhinema arvutatud BEQ väärtustel pärast tühikatse- ja saagiseparandi arvessevõtmist.
- Valideerimise käigus tuleb näidata, et analüüs võimaldab eristada tühiproovi ja künnisele vastavat sisaldust, mis võimaldab kindlaks teha, millised proovid jäävad künnisest ülespoole (vt punkt 7.1.2).
- Määratakse kindlaks uuritavad ühendid, võimalikud segavad tegurid ja tühikatse suurimad lubatud väärtused.
- Ühe prooviekstrakti kolmekordsel määramisel saadud tulemuse (võimalik üksnes töövahemikus) alusel arvutatud standardhälve ei tohi analüüsitulemuses või sisalduses ületada 15 %.
- Bioanalüütilise meetodi tulemuslikkuse hindamiseks kindlal ajavahemikul kasutatakse etalonproovi(de) (tühikatse ning piirnormile ja häiretasemele vastav sisaldus) korrigeerimata tulemusi, mis on väljendatud BEQdes.
- Määramismeetodi tühikatsete ja igat tüüpi etalonproovide kohta tuleb koostada kvaliteedikontrolli kaardid ja kontrollida, kas analüüsi tulemuslikkus vastab nõuetele; eelkõige on nõutav teatava miinimumerinevuse olemasolu määramismeetodi tühikatsete ja töövahemiku alumise piiri vahel ning etalonproovide puhul on nõutav laborisisene korratavus. Määramismeetodi tühikatsete tuleb põhjalikult kontrollida, et vältida valenegatiivsete tulemuste saamist pärast tühikatse tulemuste lahutamist.
- Nõuetele mittevastavuse kahtlusega proovide ja 2–10 % nõuetekohaste proovide (vähemalt 20 proovi iga uuritava materjali kohta) kinnitava meetodi tulemused tuleb koondada ning kasutada sõeluuringumeetodi tulemuslikkuse ja BEQ ning TEQ suhte hindamiseks. Neid andmeid võib kasutada tavaproovide suhtes kohaldatavate künniste ümberhindamiseks valideeritud proovimaterjalide jaoks.
- Meetodi tulemuslikkust võib tõendada ka laboritevahelistes võrdluskatsetes osalemisega. Võrdluskatsete käigus analüüsitud proovid hõlmavad nt kuni kahekordse piirnormini ulatuvat sisalduste vahemikku ja nende tulemusi võib kasutada ka valenegatiivsete tulemuste osa hindamisel, kui labor suudab tõendada oma suutlikkust. Proovid peavad hõlmama levinumaid analoogide kombinatsioone, mis pärinevad eri allikatest.
- Saastumisjuhtumite korral võidakse künnised ümber hinnata, võttes arvesse asjaomase juhtumi materjali ja analoogide kombinatsioone.

8. TULEMUSTE ESITAMINE

Kinnitavad meetodid

- Selleks et tulemuste aruanne sisaldaks võimalikult palju andmeid ja võimaldaks tulemuste tõlgendamist erinõuete kohaselt, peavad analüüsitulemused, kui kasutatud analüüsimeetod seda võimaldab, hõlmama üksikute PCDD/Fi ja dioksiinitaaliste PCB analoogide sisaldust ning olema esitatud alumise ja ülemise tõkke ning vaheväärtusena.

- Aruandes tuleb esitada ka PCDD/Fide, dioksiinitaoliste PCBde ja lipiidide ekstraheerimiseks kasutatud meetod. Proovi lipiidisisaldus määratakse ja esitatakse rasvapõhise piirnormiga toiduproovide puhul, mille eeldatav rasvasisaldus on vahemikus 0–2 % (kooskõlas kehtivate õigusaktidega); muude proovide puhul määratakse lipiidide sisaldus vajaduse korral.
- Üksikute sisestandardite saagised tuleb esitada juhul, kui need jäävad väljapoole punktis 6.2 nimetatud vahemikku, kui on ületatud piirnorm (sellisel juhul ühe korduskatse saagised) ja kui nende teatamist nõutakse.
- Kuna proovi vastavuse hindamisel tuleb arvestada mõõtemääramatust, tuleb esitada ka see näitaja. Analüüsitulemused tuleb seega eitada kujul $x \pm U$, kus x on analüüsitulemus ja U on laiendatud mõõtemääramatus, kusjuures arvutamisel kasutatakse kattetegurit 2, mis annab usaldusnivooks ligikaudu 95 %. Kui PCDD/Fid ja dioksiinitaolised PCBd määratakse eraldi, tuleb PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde summa kohta kasutada PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde eraldi saadud analüüsitulemuste hinnanguliste laiendatud mõõtemääramatuste summat.
- Kui mõõtemääramatust võetakse arvesse CCa kaudu (nagu on kirjeldatud II lisa IV punkti alapunktis 2), tuleb see näitaja esitada.
- Tulemused tuleb esitada samades ühikutes ja (vähemalt) sama tüvenumbrite arvuga, nagu on esitatud määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud piirnormid.

Bioanalüütilised sõeluuringumeetodid

- Sõeluuringu tulemus esitatakse järgmisel kujul: nõuetele vastav või nõuetele mittevastavuse kahtlusega („kahtlane”).
 - Lisaks sellele võib PCDD/Fide ja/või dioksiinitaoliste PCBde sisalduse esitada bioanalüütilistes ekvivalentides (BEQdes) (mitte TEQdes) (vt III lisa punkt 1). Allapoole teatamispiiri jääva tulemusega proovi tulemus esitatakse kui teatamispiirist allapoole jääv proov.
 - Aruandes tuleb iga proovimaterjali tüübi kohta esitada piirnorm või häiretase, millel hindamine põhineb.
 - Aruandes esitatakse kasutatud analüüsi liik, peamised analüüsi põhimõtted ja kaliibrimise viis.
 - Aruandes esitatakse ka PCDD/Fide, dioksiinitaoliste PCBde ja lipiidide ekstraheerimiseks kasutatud meetod. Rasvapõhise piirnormi või rasvapõhise häiretasemega toiduproovide puhul, kui eeldatav rasvasisaldus on vahemikus 0–2 %, määratakse ja esitatakse proovi lipiidisisaldus (kooskõlas kehtivate õigusaktidega); muude proovide puhul esitatakse lipiidisisaldus vajaduse korral.
 - Mittevastavuse kahtlusega proovide puhul tuleb aruandesse lisada märkus võetavate meetmete kohta. Suurema sisaldusega proovides tuleb PCDD/Fide sisaldus ning PCDD/Fide ja dioksiinitaoliste PCBde summa määrata ja kinnitada kinnitava meetodi abil.
-

III LISA liide

Inimeste tervist ähvardava ohu hindamisel kasutatavad WHO-TEFid põhinevad 2005. aasta juunis Genfis peetud Maailma Terviseorganisatsiooni — rahvusvahelise kemikaaliohutuse programmi (IPCS) ekspertkohtumise järeldustel (Martin Van den Berg et al., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds. Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006))

Analoog	TEFi väärtus	Analoog	TEFi väärtus
Polüklorodibenso-p-dioksiinid (PCDDd)		Dioksiinitaolised PCBd Mitte-orto-PCBd + mono-orto-PCBd	
2,3,7,8-TCDD	1	Orto-asendamata PCBd	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Polüklorodibensofuraanid (PCDFid)		Mono-orto-asendatud PCBd	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Kasutatud lühendid: T = tetra; Pe = penta; Hx = heksta; Hp = hepta; O = okta; CDD = klorodibensodioksiin; CDF = klorodibensofuraan; CB = klorobifenüül.

IV LISA

**PROOVIDE ETTEVALMISTAMINE JA SELLISTE ANALÜÜSIMEETODITE NÕUDED, MIDA KASUTATAKSE
MITTEDIOKSIINITAOLISTE PCBde (PCB NR 28, 52, 101, 138, 153, 180) SISALDUSE KONTROLLIMISEKS
TEATAVATES TOIDUAINETES**

Käesolevas lisas sätestatud nõudeid kohaldatakse toiduainete analüüsimisel mittedioksiinitaaliste polüklooritud bifenüülid (mittedioksiinitaaliste PCBde) sisalduse ametlikuks kontrollimiseks ja muudel regulatiivsetel eesmärkidel.

1. Kasutatavad määramismeetodid

Gaasikromatograafia ja elektronhaarde detekteerimine (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS või samaväärne meetod.

2. Vaatlusaluste analüütide määramine ja kinnitamine:

- Suhteline retentsiooniaeg vastavalt sisestandarditele või etalonstandarditele (lubatud hälve +/- 0,25 %).
- Tuleb kinnitada kõigi kuue indikaator-PCB (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 ja PCB 180) gaasikromatograafiline eraldamine segavatest ainetest, eelkõige koos elueeruvatest PCBdest, ennekõike kui proovides leiduvad sisaldused on kehtiva piirnõrmi piires ning kui tuleb kinnitada nõuetele mittevastavust.

(Sageli koos elueeruvad analoogid on nt PCB 28/31, PCB 52/69 ja PCB 138/163/164. GC-MS-meetodi puhul tuleb arvesse võtta ka tugevamalt klooritud analoogide fragmentide võimalikku segavat mõju.)

- GC-MSi puhul:
 - tuleb kontrollida vähemalt järgmist:
 - HRMSi puhul kaht spetsiifilist iooni;
 - LRMSi puhul kaht spetsiifilist iooni, mille puhul $m/z > 200$, või kolme spetsiifilist iooni, mille puhul $m/z > 100$;
 - MS-MSi puhul 1 eellasiooni ja 2 järglasiooni.
 - Valitud massiosade isotoopkoguste suhte suurimad lubatud hälbed:

valitud massifragmentide isotoopkoguste suhte suhteline hälve teoreetilisest isotoopide kogusest või uuritava iooni (kõige levinum kontrollitav ioon) ja iseloomuliku iooni (iseloomulike ionide) kalibrimisstandardist:

iseloomuliku iooni (iseloomulike ionide) suhteline intensiivsus võrreldes uuritava iooniga	GC-EI-MS (suhteline hälve)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (suhteline hälve)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 % – 50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 % – 20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (*)

(*) Ei soovitata kasutada iseloomulikke ioone, mille suhteline intensiivsus on väiksem kui 10 % võrreldes uuritava iooniga, kuna on olemas piisav arv massifragmente, mille suhteline intensiivsus on üle 10 %.

- GC-ECD puhul:
 - tolerantsi ületavate tulemuste kinnitamine kahe GC-kolonniga, millel on eri polaarsusega statsionaarne faas.

3. Meetodi tulemuslikkuse tõendamine

Meetodi tulemuslikkuse valideerimine piirnõrmele vastava sisalduse vahemikus (0,5- kuni 2-kordse piirnõrmi sisalduse korral); tõendatakse, et korduvalanalüüsi variatsioonikordaja on vastuvõetav (vt vahetäpsuse nõuded, punkt 8).

4. Määramispiir

Tühikitse väärtused ei tohi ületada 30 % piirnormile vastavast saastetasemest ⁽¹⁾.

5. Kvaliteedikontroll

Korrapärased tühikitsed, rikastatud proovide analüüs, kvaliteedikontrolli proovid, osalemine asjaomaste proovimaterjalidega tehtud laboritevahelistes uuringutes.

6. Saagiste kontroll

- Selliste sobivate sisestandardite kasutamine, millel on vaatlusaluste analüütidega võrreldavad füüsikalise-keemilised omadused.
- Sisestandardite lisamine:
 - lisamine toodetele (enne ekstraheerimist ja puhastamist);
 - neid võib lisada ka ekstraheeritud rasvadele (enne puhastamist), kui piirnorm on avaldatud rasva kaudu.
- Selliste meetodite nõuded, mille puhul kasutatakse kõiki kuut isotoopmärgistatud indikaator-PCB analoogi:
 - tulemuste korrigeerimine, et võtta arvesse sisestandardite saagiseid;
 - isotoopmärgistatud sisestandardite üldiselt aktsepteeritavad saagised on 50–120 %;
 - üksikutel analoogidel, mille osatähtsus kuue indikaator-PCB summas on alla 10 %, võivad olla suuremad või väiksemad saagised.
- Selliste meetodite nõuded, mille puhul ei kasutata kõiki kuut isotoopmärgistatud sisestandardit või kasutatakse muid sisestandardeid:
 - iga proovi sisestandardi(te) saagise kontrolli;
 - sisestandardi(te) aktsepteeritav saagis on 60–120 %;
 - tulemuste korrigeerimine, et võtta arvesse sisestandardite saagiseid.
- Märgistamata analoogide saagiseid kontrollitakse rikastatud proovide või kvaliteedikontrolli proovidega, mille sisaldused on piirnormi sisaldusvahemikus. Selliste analoogide aktsepteeritavad saagised on 70–120 %.

7. Laborite nõuded

Vastavalt määrusele (EÜ) nr 882/2004 peavad laborid olema ISO juhendi 58 kohaselt tegutseva tunnustatud asutuse poolt akrediteeritud, millega tagatakse, et laborid kohaldavad analüüsimisel kvaliteeditagamissüsteemi. Laboreid tuleb akrediteerida standardi EN ISO/IEC 17025 kohaselt.

8. Tulemuslikkuse näitajad. Kuue piirnormi sisaldusele vastava indikaator-PCB summa suhtes kohaldatavad kriteeriumid

Tõesus	– 30 kuni + 30 %
Vahetäpsus (RSD %)	≤ 20 %
Ülemise ja alumise tõkke erinevus	≤ 20 %

9. Tulemuste esitamine

- Et tulemuste aruanne sisaldaks võimalikult palju andmeid ja võimaldaks tulemuste tõlgendamist erinõuete kohaselt, peavad analüüsitulemused, kui kasutatud analüüsimeetod seda võimaldab, hõlmama individuaalsete PCB analoogide sisaldust ning olema esitatud alumise ja ülemise tõkke ning vaheväärtusena.
- Aruandesse tuleb märkida ka PCBde ja lipiidide ekstraheerimiseks kasutatud meetod. Proovi lipiidisisaldus määratakse ja esitatakse rasvapõhise piirnormiga toiduproovide puhul, mille eeldatav rasvasisaldus on vahemikus 0–2 % (kooskõlas kehtivate õigusaktidega); muude proovide puhul määratakse lipiidide sisaldus vajaduse korral.

⁽¹⁾ On väga soovitatav, et reaktiivi tühikitse tulemus oleks väike võrreldes proovis leiduva saasteaine sisaldusega. Labor on kohustatud kontrollima tühikitse tulemuse muutmist, eriti siis, kui tühikitse tulemus tuleb lahutada.

- Üksikute sisestandardite saagised tuleb esitada juhul, kui need jäävad väljapoole punktis 6 nimetatud vahemikku, kui on ületatud piirnormi ja kui nende teatamist nõutakse.
 - Kuna proovi nõuetele vastavuse hindamisel tuleb arvestada mõõtemääramatust, tuleb esitada ka see näitaja. Analüüsitulemused tuleb seega eitada kujul $x \pm U$, kus x on analüüsitulemus ja U on laiendatud mõõtemääramatus, kusjuures arvutamisel kasutatakse kattetegurit 2, mis annab usaldusnivoo ligikaudu 95 %.
 - Kui mõõtemääramatust võetakse arvesse CCa kohaldamisega (nagu on kirjeldatud II lisa IV punkti alapunktis 1), tuleb see näitaja esitada.
 - Tulemused tuleb esitada samades ühikutes ja (vähemalt) sama tüvenumbrite arvuga, nagu on esitatud määruses (EÜ) nr 1881/2006 sätestatud piirnormid.
-

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 590/2014,**2. juuni 2014,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2014

*Komisjoni nimel**presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor*

Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
0809 29 00	TR	444,9
	ZZ	444,9

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE OTSUS EUCAP SAHEL MALI/1/2014,

26. mai 2014,

Malis läbiviidava Euroopa Liidu ÜJKP missiooni (EUCAP Sahel Mali) juhi ametisse nimetamise kohta

(2014/310/ÜVJP)

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 38 kolmandat lõiku,

võttes arvesse nõukogu 15. aprilli 2014. aasta otsust 2014/219/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu ÜJKP missiooni Malis (EUCAP Sahel Mali), ⁽¹⁾ eelkõige selle artikli 7 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Poliitika- ja julgeolekukomiteed on otsuse 2014/219/ÜVJP kohaselt volitatud tegema kooskõlas aluslepingu artikliga 38 missiooni EUCAP Sahel Mali poliitiliseks kontrollimiseks ja strateegiliseks juhtimiseks asjakohaseid otsuseid, sealhulgas võtma vastu otsuse missiooni juhi ametisse nimetamise kohta.
- (2) Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on teinud ettepaneku nimetada Albrecht CONZE missiooni EUCAP Sahel Mali juhiks alates 26. maist 2014 kuni 14. jaanuarini 2015,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Albrecht CONZE nimetatakse Malis läbiviidava Euroopa Liidu ÜJKP missiooni (EUCAP Sahel Mali) juhiks alates 26. maist 2014 kuni 14. jaanuarini 2015.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 26. mai 2014

Poliitika- ja julgeolekukomitee nimel
eesistuja
W. STEVENS

⁽¹⁾ ELTL 113, 16.4.2014, lk 21.

NÕUKOGU OTSUS,**26. mai 2014,****Regioonide Komitee kahe Belgia liikme ja ühe Belgia asendusliikme ametisse nimetamise kohta**

(2014/311/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 305,

võttes arvesse Belgia valitsuse ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võttis 22. detsembril 2009 ja 18. jaanuaril 2010 vastu otsused 2009/1014/EL ⁽¹⁾ ja 2010/29/EL ⁽²⁾ Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2010 kuni 25. jaanuarini 2015. Nõukogu otsusega 2012/736/EL ⁽³⁾ nimetati 26. novembril 2012 Charles PICQUÉ ametiaja lõppemise järel kuni 25. jaanuarini 2015 liikmeks Alain HUTCHINSON ning Charles PICQUÉ nimetati asendusliikmeks. Nõukogu otsusega 2013/68/EL ⁽⁴⁾ nimetati 28. jaanuaril 2013 Jos CHABERTI ametiaja lõppemise järel kuni 25. jaanuarini 2015 liikmeks Jean-Luc VANRAES.
- (2) Regioonide Komitees on vabanenud kaks liikmekohta Jean-Luc VANRAESI ja Alain HUTCHINSONI ametisse nimetamise otsuse aluseks olnud volituste lõppemise tõttu. Vabanenud on ka üks asendusliikme koht Charles PICQUÉ ametisse nimetamise otsuse aluseks olnud volituste lõppemise tõttu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Regioonide Komiteesse nimetatakse alates 26. maist 2014 kuni järelejäänud ametiaja lõpuni 25. jaanuaril 2015 ametisse järgmised isikud:

a) liikmetena

- Jean-Luc VANRAES, *Gemeenteraadslid in Ukkel*,
- Alain HUTCHINSON, *Conseiller communal à Saint-Gilles*,

ning

b) asendusliikmena

- Charles PICQUÉ, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 26. mai 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ ELT L 348, 29.12.2009, lk 22.

⁽²⁾ ELT L 12, 19.1.2010, lk 11.

⁽³⁾ ELT L 329, 29.11.2012, lk 18.

⁽⁴⁾ ELT L 32, 1.2.2013, lk 16.

KOMISJONI OTSUS,**28. mai 2014,****millega kehtestatakse siseruumi- ning välistvärvidele ja -lakkidele ELi ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid***(teatavaks tehtud numbri C(2014) 3429 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

(2014/312/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 66/2010 ELi ökomärgise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 lõiget 2,

olles konsulteerinud Euroopa Liidu ökomärgise komisjoniga

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 66/2010 kohaselt võib ELi ökomärgise anda kogu olelusringi jooksul keskkonda vähem mõjutavatele toodetele.
- (2) Määruses (EÜ) nr 66/2010 on sätestatud, et ELi ökomärgise andmise konkreetset kriteeriumid kehtestatakse tooterühmade kaupa.
- (3) Selleks et paremini kajastada kõnealuse tooterühma turu praegust olukorda ja võtta arvesse viimaste aastate innovatsiooni, peetakse asjakohaseks muuta toote määratlust ja kehtestada muudetud ökoloogilised kriteeriumid.
- (4) Komisjoni otsustes 2009/543/EÜ ⁽²⁾ ja 2009/544/EÜ ⁽³⁾ on eraldi käsitletud siseruumivärve ja välistvärve. Pädevate asutuste ja märgise taotlejate halduskoormuse vähendamiseks on need ühendatud üheks dokumendiks. Läbivaadatud kriteeriumidega võetakse ühtlasi arvesse ohtlike ainete suhtes kehtivaid uusi nõudeid, mis pärast varasemate otsuste tegemist kehtestati määrusega (EÜ) nr 66/2010.
- (5) Kriteeriumide eesmärk on eelkõige propageerida tooteid, mis olelusringi jooksul mõjutavad keskkonda, on hea kvaliteediga, hästi kasutatavad ja säilivad kaua ning sisaldavad ohtlike aineid ⁽⁴⁾ ja lenduvaid orgaanilisi ühendeid üksnes piiratud koguses. Nimetatud omaduste poolest paremate toodete kasutamist tuleks soodustada ökomärgise abil. Seepärast on asjakohane kehtestada ELi ökomärgise kriteeriumid tooterühma „Värvid ja lakid” jaoks.
- (6) Kui võtta arvesse kõnealuse tooterühma innovatsioonitsükli, peaksid läbivaadatud kriteeriumid ning asjaomased hindamis- ja kontrollinõuded kehtima neli aastat alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.
- (7) Otsused 2009/543/EÜ ja 2009/544/EÜ tuleks seepärast asendada käesoleva otsusega.

⁽¹⁾ ELT L 27, 30.1.2010, lk 1.⁽²⁾ Komisjoni otsus 2009/543/EÜ, 13. august 2008, millega kehtestatakse ökoloogilised kriteeriumid välistvärvidele ja -lakkidele ühenduse ökomärgise andmise kohta (ELT L 181, 14.7.2009, lk 27).⁽³⁾ Komisjoni otsus 2009/544/EÜ, 13. august 2008, millega kehtestatakse ökoloogilised kriteeriumid sisevärvidele ja -lakkidele ühenduse ökomärgise andmise kohta (ELT L 181, 14.7.2009, lk 39).⁽⁴⁾ Ohtlike ainete ühtse klassifitseerimise ja märgistamise nimekirja, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1272/2008 (CLP-määrus) (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

- (8) Siseruumi- ja välisvärvide ning -lakkide tootjatele, kelle toodetele on antud sellekohane ökomärgis vastavalt otsustes 2009/543/EÜ ja 2009/544/EÜ sätestatud kriteeriumidele, tuleks ette näha ülemineku periood, et neil oleks piisavalt aega viia oma tooted vastavusse läbivaadatud kriteeriumide ja nõuetega.
- (9) Käesolevas otsuses ette nähtud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 16 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Tooterühma „siseruumi- ja välisvärvid ning -lakid“ kuuluvad järgmised sise- ja välistingimustes kasutatavad viimistlusvärvid ja -lakid, puidupeitsid ja samalaadsed tooted, mis on ette nähtud kasutamiseks nii tarbijatele kui ka kutselistele kasutajatele ning mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/42/EÜ⁽¹⁾ reguleerimisalasse.
2. Tooterühma „siseruumi- ning välisvärvid ning -lakid“ kuuluvad põrandapindevahendid ja põrandavärvid; värvitooted, mida turustajad toonivad vastavalt (muu kui kutselise) tarbija või kutselise sisekujundaja tellimusele, toonimissüsteemid, vedeliku või pasta konsistentsiga viimistlusvärvisegud, mis võivad olla eelkonditsioneeritud, toonitud või tootja valmistatud vastavalt tarbija vajadustele, ning puiduvärvid, puidu ja laudise peitsid, müüritise pindevahendid ja metallviimistlusvahendite krundid, komplekttoodete krunt- ja vahevärvid, nagu on määratletud direktiivi 2004/42/EÜ I lisas.
3. Tooterühma ei kuulu järgmised tooted:
- konserveerivad pindevahendid;
 - puidusäilitusvahendid puidu immutamiseks;
 - spetsiaalseks tehniliseks või professionaalseks kasutuseks ette nähtud pindevahendid, sealhulgas eriti vastupidavad pindevahendid;
 - pulberpindevahendid;
 - UV-kõvastuvad värvisüsteemid;
 - eelkõige sõidukite värvimiseks ette nähtud värvid;
 - tooted, mille esmane ülesanne ei ole pinnale kile moodustamine, näiteks õlid ja vahad;
 - täiteained, nagu on määratletud standardis EN ISO 4618;
 - teemärgistusvärvid.

Artikkel 2

Käesolevas otsuses kasutatakse järgimisi mõisteid:

- „värv“ — vedeliku või pulbri kujul tarnitav pigmenteeritud pindevahend, mis moodustab aluspinnale kandmisel kaitsva, dekoratiivse või tehniliste eriomadustega läbipaistmatu kile ja mis pärast pealekandmist kuivab kõvaks, tugevasti alusel püsivaks ja kaitsvaks kattekihiks;
- „lakk“ — läbipaistev pindevahend, mis moodustab aluspinnale kandmisel kaitsva, dekoratiivse või tehniliste eriomadustega läbipaistva kile ja mis pärast pealekandmist kuivab kõvaks, tugevasti alusel püsivaks ja kaitsvaks kattekihiks;
- „viimistlusvärvid ja -lakid“ — värvid ja lakid, mis kantakse kohapeal ehitistele ning nende sisseseadele ja sisustusele dekoreerimiseks ja kaitsmiseks;
- „lasurpeits“ — pindevahend, mis tekitab dekoratiivse ja puitu ilmastiku eest kaitsva läbipaistva või poolläbipaistva kile, mis lihtsustab hooldamist;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/42/EÜ, 21. aprill 2004, teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodetes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ (ELT L 143, 30.4.2004, lk 87).

- 5) „toonimissüsteem” — meetod värvilise värvi valmistamiseks, mille puhul alusvärv segatakse värvilise toonijaga;
- 6) „müüritise pindevahend” — pindevahend, mis moodustab betoonile, (värvitavale) tellismüürile, plokkmüüritisele, krohvile, kaltsiumsilikaatplaadile või fiibertsemendile dekoratiivse ja kaitsva kile;
- 7) „siduvad kruntvärvid” — pindevahendid, mis on ette nähtud lahtiste aluspinnaosakeste kinnitamiseks või vett tõrjuvate omaduste andmiseks;
- 8) „UV-kõvastuv värvisüsteem” — pindmaterjali kõvastumine tehniliku ultraviolettkiirguse toimel;
- 9) „pulberpinne” — kaitsev või dekoratiivne kate, mis moodustatakse aluspinnale pulberja pindamisvahendi kandmise ja sulatamisega, et saada ühtlane kile;
- 10) „suletud nõus kasutatav säilitusvahend” — toode, mida kasutatakse valmistoote säilitamiseks ladustamisel, et hoida ära mikroorganismidest tingitud rikkumine ja tagada toote säilimisaeg;
- 11) „kuiva kihi säilitusaine” — toode, mida kasutatakse kile või pinde säilitamiseks, et hoida ära mikroorganismidest tingitud rikkumine või vetikate vohamine ja kaitsta materjali või eseme pinna esialgseid omadusi;
- 12) „naha tekkimist takistav aine” — pindevahendisse segatav lisand, mis takistab „naha” tekkimist tootmise või ladustamise ajal;
- 13) „lenduv orgaaniline ühend” (LOÜ) — iga orgaaniline ühend, mille keemine algab temperatuuril kuni 250 °C standardrõhul 101,3 kPa, nagu on määratletud direktiivis 2004/42/EÜ, ja mis kapillaarkolonnist elueerub enne tetradekaani (C₁₄H₃₀) või koos tetradekaaniga mittepolaarse süsteemi puhul või enne dietüüladiipaati (C₁₀H₁₈O₄) või koos dietüüladiipaadiga polaarsete süsteemi puhul;
- 14) „pooleldi lenduv orgaaniline ühend” (PLOÜ) — iga orgaaniline ühend, mille keemine algab kõrgemal temperatuuril kui 250 °C ja mis elueerub kapillaarkolonnist (1) retentsioonivahemikus *n*-tetradekaan (C₁₄H₃₀) kuni *n*-dokosaan (C₂₂H₄₆) mittepolaarse süsteemi puhul ja dietüüladiipaati (C₁₀H₁₈O₄) kuni metüülpalmitaat (C₁₇H₃₄O₂) polaarsete süsteemi puhul;
- 15) „valge või heledatooniline värv” — värv, mille kolmikstimul (Y-väärtus) on > 70 %;
- 16) „läikevärv” — värv, mille peegeldusvõime 60° langemisnurga juures on ≥ 60;
- 17) „poolläikevärv” (ka poolmattvärv) — värv, mille peegeldusvõime 60° või 85° langemisnurga juures on < 60 ja ≥ 10;
- 18) „mattvärv” — värv, mille peegeldusvõime 85° langemisnurga juures on < 10;
- 19) „täismattvärv” — värv, mille peegeldusvõime 85° langemisnurga juures on < 5;
- 20) „läbipaistev” ja „poolläbipaistev” — kile, mille kontrasti suhtarv on < 98 %, kui märja kile paksus on 120 µ;
- 21) „läbipaistmatu” — kile, mille kontrasti suhtarv on > 98 %, kui märja kile paksus on 120 µ.

Artikkel 3

Käesoleva otsuse artiklis 1 määratletud tooterühmale „värvid ja lakid” määruse (EÜ) nr 66/2010 alusel ELi ökomärgise andmise kriteeriumid ning sellega seotud hindamis- ja kontrollinõuded on sätestatud lisas.

Artikkel 4

Lisas sätestatud kriteeriumid ja nendega seotud hindamisnõuded kehtivad neli aastat alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 5

Halduseesmärkidel antakse tooterühmale „siseruumi- ja välisvärvid ning -lakid” koodnumber „044”.

(1) Nagu on täpsustatud dokumendis FprCEN/TS 1 651 6 punktis 8.2.2.

Artikkel 6

Otsused 2009/543/EÜ ja 2009/544/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 7

1. Taotlused ELi ökomärgise andmiseks tooterühma „värvid ja lakid” kuuluvale tootele, mis on esitatud kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast, võivad olla koostatud otsuses 2009/543/EÜ või 2009/544/EÜ või käesolevas otsuses sätestatud kriteeriumide alusel. Taotlusi hinnatakse vastavalt kriteeriumidele, mille alusel taotlus on koostatud.
2. ELi ökomärgise kasutamise lubasid, mis on antud vastavalt otsuses 2009/543/EÜ või 2009/544/EÜ esitatud kriteeriumidele, võib kasutada 12 kuud alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. mai 2014

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Janez POTOČNIK

LISA

ELI ÖKOMÄRGISE KRITERIUMID NING HINDAMIS- JA KONTROLLINÕUDED

Värvidele ja lakkidele ELi ökomärgise andmise kriteeriumid

1. Valge pigment ja märgpuhastuskindlus
2. Titaandioksiid
3. Kasutustõhusus
 - a) katteväime
 - b) veekindlus
 - c) nakkumine
 - d) kulumine
 - e) vananemine ilmastiku toimel
 - f) veeauru läbilaskvus
 - g) vedelfaasis vee läbilaskvus
 - h) seenekindlus
 - i) pragude katvus
 - j) leelisekindlus
 - k) korrosioonikindlus
4. Lenduvad ja pooleldi lenduvad orgaanilised ühendid (LOÜ, PLOÜ)
5. Ohtlike ainete ja segude suhtes kehtivad piirangud
 - a) ohuklasside ja riskilauseste suhtes kohaldatavad üldpiirangud
 - b) väga ohtlike ainete suhtes kohaldatavad piirangud
 - c) teatavate ohtlike ainete suhtes kohaldatavad piirangud
6. Tarbijatele esitatav teave
7. ELi ökomärgisel esitatav teave

Ökomärgise kriteeriumid iseloomustavad värvide ja lakkide turu kõige keskkonnasõbralikumate toodete omadusi. Toote pikaajalise tagamiseks on vaja rangeid kvaliteedi- ja tulemuslikkusstandardeid, mille abil on võimalik vähendada värvi olulusringi oluliselt lühendavate tegurite mõju. Lisaks on kriteeriumide eesmärk viia miinimumini lenduvate ja pooleldi lenduvate orgaaniliste ühendite kasutamine värvi valmistamiseks.

Kuigi kemikaalide kasutamine ja saasteainete eraldamine on osa tootmisprotsessist, tagatakse ELi ökomärgisega tootel tarbija jaoks, et selliste ainete kasutamist on piiratud niivõrd, kuivõrd see on tehniliselt võimalik ilma kasutuskõlblikkust vähendamata. Lisaks ei tohi lõplik värvi- või lakitoode olla klassifitseeritud toodete märgistamist käsitlevate Euroopa õigusaktide kohaselt ägedalt mürgiseks ega keskkonnaohtlikuks.

Kriteeriumidega püütakse võimaluse korral välistada paljude selliste ainete kasutamine värvides ja lakkides, mis on ohtlikud inimeste tervisele ja keskkonnale, või viia nende kontsentratsioon toodete koostises miinimumini. Ainult juhul, kui aine on vajalik tarbijate jõudlusalaste ootuste või põhjendatud nõuete rahuldamiseks (näiteks värvi säilimine) ning kui ei leidu muid kasutatud ega kontrollitud alternatiive, tehakse ökomärgise andmisel erand sellise aine kasutamise suhtes.

Erandeid hinnatakse ettevaatuspõhimõtte ning teaduslike ja tehniliste tõendite alusel ning eriti rangelt siis, kui ohutum toode on turul kättesaadav.

Tarbijale kõrge kindlustaseme tagamiseks võidakse nõuda piiratud kasutusega ohtlike ainete sisalduse kontrollimist lõpptootes.

Vajaduse korral kehtestatakse ka ranged ainete käitlemise tingimused värvide ja lakkide tootmisel, et vältida töötajate kokkupuudet. Kriteeriumidele vastavuse kontrollimine sõnastatakse selliselt, et tagada kindlustunde kõrge tase tarbija jaoks, näidata taotlejatele praktilisi võimalusi, kuidas saada teavet tarneahelast, ning jätta kõrvale taotlejad, kes tahaksid „tasuta sõita saada”.

Hindamine ja kontroll

a) Nõuded

Iga kriteeriumi juures on esitatud konkreetsed hindamis- ja kontrollinõuded.

Kui taotlejalt nõutakse kõnealustele kriteeriumidele vastavuse tõendamiseks kinnituste, dokumentide, analüüside, katseprotokollide või muude tõendite esitamist, võivad tõendusmaterjalid pärineda vastavalt vajadusele taotlejalt ja/või tema tarnija(te)lt ja/või nende tarnija(te)lt.

Muudatuste puhul (näiteks tarnija vahetus, värvi koostise muutmine, tooteseeria laiendamine), mille tulemusel muutub see, kuidas värv või lakk vastab ühele või mitmele kriteeriumile, teavitab loa valdaja pädevat asutust ja tõendab asjaomase kriteeriumi juures täpsustatud viisil, et toode vastab endiselt asjakohastele kriteeriumidele.

Vajaduse korral võib kasutada ka muid katsemeetodeid kui need, mis on esitatud iga kriteeriumi puhul, tingimusel et katsemeetodit on kirjeldatud ökomärgise taotlemise juhendis ja et taotlust hindav pädev asutus tunnustab meetodite samaväärsust.

Pädev asutus tunnustab eelistatavalt katseid, mis on akrediteeritud vastavalt standardile ISO 17025, ja kontrolli, mida on teinud asutused, kes on akrediteeritud vastavalt standardile EN 45011 või mõnele muule samaväärsele rahvusvahelisele standardile.

Vajaduse korral võib pädev asutus nõuda tõendavaid dokumente ja teha sõltumatuid kontrollid.

b) Mõõtmispiirid

Kui ei ole märgitud teisiti, nõutakse vastavust ökomärgise kriteeriumidele kõigi tahtlikult lisatud ainete ja segude, kõrvalsaaduste ning toorainest pärinevate lisandite puhul, mille sisaldus lõpptootes on suurem kui 0,010 massiprotsenti.

c) Pädevale asutusele tuleb esitada toote täpne koostis, sealhulgas andmed kõikide kriteeriumides märgitud koostisosade füüsilise oleku ja otstarbe kohta, samuti mis tahes täiendavate funktsionaalsete koostisosade ja nende kasutatud kontsentratsiooni kohta. Tuleb esitada iga koostisosa keemiline nimetus, CASi number ja klassifikatsioon vastavalt klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist käsitlevale määrusele (EÜ) nr 1272/2008. Tuleb teada kõik kriteeriumides nimetatud koostisosad, samuti mis tahes täiendavad funktsionaalsed koostisosad ja teada olevad lisandid, mille sisaldus tootes on üle 0,010 %, välja arvatud juhul, kui erandinõude täitmiseks nõutakse väiksemat kontsentratsiooni.

Kui kriteeriumides on viidatud koostisosadele, hõlmab see aineid ja valmistisi või segusid. Ainete ja segude mõisted on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH-määrus) artiklis 3.

Ohutuskaardid ja/või CASi numbrid ning klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist käsitleva määruse kohane klassifikatsioon iga koostisaine kohta tuleb esitada pädevale asutusele vastavalt REACH-määrusele.

- d) Kõigi kriteeriumide, välja arvatud 4. kriteeriumi (lenduvad orgaanilised ühendid ja pooleldi lenduvad orgaanilised ühendid) puhul kehtivad piirangud pakendis kasutatud värvi või laki suhtes. Direktiivi 2004/42/EÜ kohaselt on lenduvate orgaanilistele ühenditele kehtestatud piirnormid seotud kasutusvalmis tootega ja seega tuleb lenduvate orgaaniliste ühendite maksimumsisalduse mõõtmisel või arvutamisel arvestada kõiki soovitatud lisandeid, nagu värvained ja/või vedeldajad. Selle mõõtmiseks või arvutamiseks peavad tooraine tarnijad esitama andmed tahkete ainete sisalduse, lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse ja toote tiheduse kohta. Sama kehtib ka pooleldi lenduvate orgaaniliste ühendite mõõtmise või arvutamise kohta. Pädevad asutused võivad arvutuste kinnitamiseks taotleda pooleldi lenduvate orgaaniliste ühendite kontrollimist.

1. kriteerium. Valge pigment ja märgpuhastuskindlus

1a) Miinimumnõue valge pigmendi sisalduse suhtes

Siseruumide seinte ja lagede värv, mille puhul kinnitatakse 1. või 2. klassi märgpuhastuskindlust, peab valge pigmendi (valged anorgaanilised pigmendid murdumisnäitajaga üle 1,8) sisaldus 1 m² kuiva kihi kohta olema võrdne tabelis 1 esitatuga või sellest väiksem ja läbipaistmatus peab olema 98 %. Toonimissüsteemide puhul kehtib see nõue ainult alusvärvide suhtes.

Tabel 1

Märgpuhastuskindluse ja TiO₂-sisalduse vaheline seos siseruumides kasutatavate värvide puhul

Märgpuhastuskindlus	Siseruumivärvide piirnorm (g/m ²)
1. klass	40
2. klass	36

Kõikide muude värvide (sealhulgas lubivärvid, silikaatvärvid, krundid, roostevastased värvid, fassaadivärvid) puhul ei ole valge pigmendi (valged anorgaanilised pigmendid murdumisnäitajaga üle 1,8) sisaldus suurem kui 36 g/m² siseruumivärvide ja 38 g/m² välisvärvide puhul. Kui värv on ette nähtud kasutamiseks nii sise- kui ka välistingimustes, kohaldatakse rangemat piirnormi.

Kui eespool nimetatud tooted kuuluvad b osas nimetatud vabastuse alla, ei tohi valge pigmendi (valged anorgaanilised pigmendid murdumisnäitajaga üle 1,8) sisaldus ületada 25 g/m² kuiva kihi kohta, mille läbipaistmatus on 98 %.

1b) Miinimumnõue märgpuhastuskindluse suhtes (üksnes sisevärvid)

Kõigi siseruumide sein- ja laevärvide (viimistlusvärvid) puhul saavutatakse 1. või 2. klassi märgpuhastuskindlus (Wet Scrub Resistance, WSR) vastavalt standarditele EN 13300 ja EN ISO 11998. See nõue kehtib ainult toonimiseks kasutatavate aluste (alusvärvid) suhtes.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1907/2006, 18. detsember 2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH-määrus) (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

Sellest nõudest on vabastatud siseruumide sein- ja laevärvid, mille valge pigmendi (valged anorgaanilised pigmendid murdumisnäitajaga üle 1,8) sisaldus on kuni 25 g/m² kuiva kihi kohta, mille läbipaistmatus on 98 %.

Ainult 1. ja 2. märgpuhastuskindlusklassi ökomärgisega värvide etiketil või muudes turustamisdokumentides võib kinnitada märgpuhastuskindlust.

Hindamine ja kontroll: nii nõue 1a kui ka nõue 1b peavad olema täidetud. Taotleja peab esitama dokumendid selle kohta, et värvide pigmentide sisaldus vastab sellele kriteeriumile.

Taotleja peab esitama standardi EN 13300 kohase katsearuande standardi EN ISO 11998 meetodil tehtud katsete (puhastatavuse ja puhastuskindluse katse) tulemuste kohta. Laevärvide ja siseruumide seinavärvide puhul tuleb esitada pakendi märgistus, sealhulgas lisatud tekst, millega tõendatakse märgpuhastuskindlust.

2. kriteerium. Titaandioksiidpigment

Kui toode sisaldab üle 3,0 massiprotsendi titaandioksiidi, ei tohi kasutatud titaandioksiidpigmenti tootmisel tekkinud heited ja jäätmed ületada järgmist ⁽¹⁾:

sulfaatmeetodi puhul:

- SO_x, väljendatud SO₂-na: 7,0 kg TiO₂-pigmenti tonni kohta,
- sulfaatjäätmed: 500 kg TiO₂-pigmenti tonni kohta,

kloriidmeetodi puhul:

- loodusliku rutiilimaagi kasutamise korral 103 kg kloriidjäätmeid TiO₂-pigmenti tonni kohta,
- sünteetilise rutiilimaagi kasutamise korral: 179 kg kloriidjäätmeid TiO₂-pigmenti tonni kohta,
- räbutoorme kasutamise korral: 329 kg kloriidjäätmeid TiO₂-pigmenti tonni kohta,

Rohkem kui ühe maagitüübi kasutamise korral kohaldatakse väärtusi, mis on võrdelised kasutatavate maagitüüpide kogustega.

Märkus:

SO_x-heidet kohaldatakse üksnes sulfaatprotsessi korral.

Lähtutakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu jätmete raamdirektiivi 2008/98/EÜ ⁽²⁾ artikli 3 kohasest jätmete mõistest. Kui TiO₂ tootja suudab oma tahkete jätmete kohta tõendada, et tema tegevus vastab jätmete raamdirektiivi artiklile 5 (kõrvalsaaduste tootmine), vabastatakse need jätmed piirangutest.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama tõendavad dokumendid, milles värvi valmistamiseks vajalikku toorainet tootev titaandioksiiditootja kinnitab, et ei ole teatavat tooret kasutanud, või kinnituse koos tõendavate dokumentidega selle kohta, et protsessi puhul olid täidetud heite ja jätmete piirnormid.

3. kriteerium. Kasutustõhusus

Värvide ja lakkide kasutustõhususe tõendamiseks tehakse iga liiki värvide ja/või lakkidega katsed, mis on näidatud tabelis 2.

⁽¹⁾ Vastavalt anorgaaniliste kemikaalide suurtootmise parima võimaliku tehnika viitedokumentile (BREF), august 2007.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

Tabel 2

Eri värvide ja lakkide kasutustõhususe nõuded

Näitajad	Värvid ja lakid (alamkategoriad vastavalt direktiivis 2004/42/EÜ esitatud nimetustele)							
	Siseruumides kasutatav värv (a, b)	Välistingimustes kasutatav värv (c)	Liistude ja detailide värv (d)	Paks dekoratiivne kattekiht sise- ja välistingimustes (l)	Lakk ja puidupeits (e, f)	Ühe komponendiga pinna- ja põrandakattevahendid (i)	Krunt (g)	Alusvärv ja krunt (h)
3a) Kattevõime (ainult valge ja heledatoonilise värvi puhul, sealhulgas toonimissüsteemis kasutatava valge alusvärvi puhul) — ISO 6504/1	8 m ² /l	4 m ² /l (elastomeere värv) 6 m ² /l (müüritise värv)	Välistingimustes kasutatavad tooted 6 m ² /l Siseruumis kasutatavad tooted 8 m ² /l	1 m ² /l	—	Välistingimustes kasutatavad tooted 6 m ² /l Siseruumis kasutatavad tooted 8 m ² /l	6 m ² /l (läbi-paistvad) 8 m ² /l (läbi-paistmatud)	6 m ² /l (läbi-paistvad) 8 m ² /l (läbi-paistmatud)
3b) Veekindlus — ISO 2812-3	—	—	—	—	Veekindel	Veekindel	—	—
3c) Nakkuvus — EN 24624	—	—	—	—	—	Hindepunkte 2	1,5 MPa (müüritisevärv)	1,5 MPa (müüritisevärv)
3d) Kulumine — EN ISO 7784-2	—	—	—	—	—	Kaalu vähene-mine 70 mg	—	—
3e) Vananemine ilmastiku toimel — EN 11507/EN 927-6	—	1 000 h	1 000 h (väljas)	1 000 h (väljas)	1 000 h (väljas)	1 000 h (väljas)	—	—
3f) Veeauru läbilaskvus (1) — EN ISO 7783	—	II klass või parem	—	II klass või parem (väljas)	—	—	—	—
3g) Vedela vee läbilaskvus (1) — EN 1062-3	—	Sellise väite esitamisel III klass Kõik muud tooted II klass või parem	—	II klass või parem (väljas)	—	—	—	—

Näitajad	Värvid ja lakid (alamkategoriad vastavalt direktiivis 2004/42/EÜ esitatud nimetustele)							
	Siseruumides kasutatav värv (a, b)	Välitingimustes kasutatav värv (c)	Liistude ja detailide värv (d)	Paks dekoratiivne kattekiht sise- ja välitingimustes (l)	Lakk ja puidupeits (e, f)	Ühe komponendiga pinna- ja põrandakattevahendid (i)	Krunt (g)	Alusvärv ja krunt (h)
3h) Hallituskindlus ⁽¹⁾ — EN 15457	—	1. klass või madalam (müüritise- või puiduvärvid)	0-klass (välitingimustes kasutatavad puidutooted)	1. klass või madalam (väljas)	—	—	—	—
3h) Vetikakindlus — EN 15458 ⁽¹⁾	—	1. klass või madalam (müüritise- või puiduvärvid)	0-klass (välitingimustes kasutatavad puidutooted)	1. klass või madalam (väljas)	—	—	—	—
3i) Pragude katvus ⁽¹⁾ — EN 1062-7	—	A1 (ainult elastomeerne värv)	—	—	—	—	—	—
3j) Leelisekindlus ISO 2812-4	—	Müüritisevärv	—	—	—	—	Müüritisevärv väljas	Müüritisevärv väljas
3k) Korrosioonikindlus ⁽¹⁾ EN ISO 12944-2 ja 12944-6, ISO 9227, ISO 4628-2 ja 4628-3	—	Roostevastane värv Mullitamine: ≥ suurus 3/ tihedus 3 Roostetamine: ≥ Ri2	Roostevastane värv Mullitamine: ≥ suurus 3/ tihedus 3 Roostetamine: ≥ Ri2	—	—	Roostevastane värv Mullitamine: ≥ suurus 3/ tihedus 3 Roostetamine: ≥ Ri2	Roostevastane värv Mullitamine: ≥ suurus 3/ tihedus 3 Roostetamine: ≥ Ri2	Roostevastane värv Mullitamine: ≥ suurus 3/ tihedus 3 Roostetamine: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Vajalik ainult värvide turustamise kohta kaebuste esitamise korral.

3a) *Kattevõime*

Kattevõimenõuet kohaldatakse valgete ja heledatooniliste värvitoodete suhtes. Kui värv on saadaval mitmes toonis, kehtib kattevõime nõue kõige heledama tooni suhtes.

Ühe liitri valge või heledatoonilise värvi (sealhulgas viimistlusvärvi ja vahevärvi) kattevõime (98 % läbipaistmatusele vastaval varjetasemel) peab olema vähemalt 8 m² siseruumivärvi ja 6 m² välisvärvi puhul. Kui toodet turustatakse kasutamiseks nii sise- kui ka välistingimustes, peab kattevõime (98 % läbipaistmatusele vastaval varjetasemel) olema vähemalt 8 m².

Toonimissüsteemide puhul kehtib see kriteerium ainult valge alusvärvi (alus, mis sisaldab kõige rohkem TiO₂) suhtes. Kui valge alusvärv ei vasta sellele nõudele, peab ta sellele vastama pärast standardvärvi RAL 9010 saamiseks vajalikku toonimist.

Toonimissüsteemi kuuluvate värvide puhul peab taotleja soovitava lõppkasutajale toote pakendil ja müügikohas, millist tooni ja/või krunt-/alusvärvi (mis on võimaluse korral varustatud ühenduse ökomärgisega) tuleks enne tumedama tooni pealekandmist aluseks kasutada.

Läbipaistval ja poolläbipaistval krunt- ja alusvärvil peab kattevõime olema vähemalt 6 m² ning läbipaistmatul krunt- ja alusvärvil vähemalt 8 m². Ühe liitri eriliste tõkestavate/tihendavate, immutavate/siduvate omadustega ning spetsiaalse nakkuva läbipaistmatu kruntvärvi kattevõime peab olema vähemalt 6 m².

Teise võimalusena peab 1 kg paksu dekoratiivse pinnakattevahendi (kolmemõõtmelise dekoratiivse mõju saamiseks ette nähtud värv, mis annab väga paksu kattekihi) kattevõime olema 1 m².

Ühe liitri läbipaistmatu elastomeerse värvi kattevõime peab olema vähemalt 4 m².

See nõue ei kehti lakkide, lasuuvärvide, läbipaistvate nakkuvate kruntide ega muude läbipaistvate pindevahendite kohta.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande kattevõime määramise kohta meetodiga ISO 6504/1 („Värvid ja lakid — Kattevõime määramine”, 1. osa: Kubelka-Munki meetod valgete ja heledatooniliste värvide jaoks), meetodiga 6504/3 (3. osa: heledatooniliste värvide kontrastsustaseme (läbipaistmatuse) määramine kindlaksmääratud kattevõime puhul) või meetodiga NF T 30 073 (kolmemõõtmelise dekoratiivse mõju saamiseks ette nähtud ja väga paksu kattekihi andvate värvide puhul). Toonitud toodete valmistamiseks kasutatavate aluste puhul, mille vastavust eespool osutatud nõuetele ei ole hinnatud, peab taotleja esitama tõendid, et lõppkasutajal soovitatakse enne toote pealekandmist kasutada kruntvärvi ja/või halli (või muud sobivat tooni) alusvärvi.

3b) *Veekindlus*

Kõikidel lakkidel, põrandapindevahenditel ja -värvidel peab ISO 2812-3 meetodil määratuna olema selline veekindlus, et pärast 24-tunnist kokkupuudet ja 16-tunnist taastumist läige või värvus ei muutu.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande katsete kohta vastavalt meetodile ISO 2812-3.

3c) *Nakkumine*

Välistingimustes kasutatavad müüritisevärvid peavad standardi EN 24624 (ISO 4624) nakkekatses, kus alusmaterjali kohesioonitugevus on väiksem kui värvi nakketugevus, saama hindeks „läbitud”, muul juhul peab värvi nakketugevus olema üle 1,5 MPa.

Põrandapindevahendid, põrandavärvid, põrandal alusvärvid, siseruumides kasutatavad müüritisekrundid ning metalli ja puu alusvärvid peavad standardi EN 2409 kohases nakkekatses saama kuni 2 hindepunkti.

See nõue ei kehti läbipaistvate kruntide kohta.

Taotleja peab hindama krunt- ja/või viimistlusvärvi eraldi või mõlemat koos kasutatuna. Viimistlusvärvi eraldi katsetamise korral tuleb seda pidada nakketugevuse seisukohalt halvimaks võimaluseks.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande katse kohta, mis on tehtud vastavalt meetodile EN ISO 2409 või EN 24624 (ISO 4624).

3d) Kulumine

Põrandapindevahenditel ja põrandavärvidel peab olema niisugune kulumiskindlus, et pärast meetodi EN ISO 7784-2 kohase katsetustsükli 1 000-kordset läbimist 1 000-grammise koormusega ja CS10 rattaga ei ületa kaalu-kaotus 70 mg.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande sellele kriteeriumile vastavuse kohta, olles teinud katsed vastavalt meetodile EN ISO 7784-2.

3e) Ilmastikukindlus (välisvärvide ja -lakkide puhul)

Müüritise viimistlusvärve ning puidu ja metalli viimistlusvahendeid, sealhulgas lakke, katsetatakse kunstlikult loodud ilmastikutingimustes, kasutades muu hulgas UV-luminofoorlampe ja kondensatsiooni või veepihusteid vastavalt meetodile ISO 11507. Selliseid värve katsetakse sellistes tingimustes 1 000 tunni jooksul. Katsetingimused on järgmised: UVA 4 h/60 °C + niiskus 4 h/50 °C.

Alternatiivina võib väljas kasutatavaid puiduviimistlusvahendeid ja puidulakke katsetada 1 000 tunni jooksul QUV kiirendatud ilmastikusimuleerijas, kus toodet katsetatakse tsüklilise UV(A) kiirgusega ja veepiserdusega vastavalt meetodile EN 927-6.

Vastavalt standardile ISO 7724 3 ei tohi ilmastikutingimuste suhtes katsetatavate näidiste värvimuutus olla suurem kui $\Delta E^* = 4$. See ei kehti lakkide ja aluste kohta.

Läikevärvide ja -lakkide läike vähenemine ilmastikukatses ei tohi olla suurem kui 30 % esialgsest väärtusest, mõõtmised tehakse meetodiga ISO 2813. Seda nõuet ei kohaldata selliste vähe läikivate ega mattide viimistlusvahendite (!) suhtes, mille esialgne läike väärtus 60° langemisnurga all on väiksem kui 60 %.

Müüritise viimistlusvahendite ning puidu ja metalli (vajaduse korral) viimistlusvahendite puhul tuleb pärast ilmastikukindluse katsetamist kontrollida meetodi EN ISO 4628-6 abil ka kriidistumist. Pindevahend peab saama selles katses tulemuseks 1,5 või parema tulemuse (0,5 või 1,0). Standardis on esitatud illustreerivad viiteväärtused.

Müüritise viimistlusvahendite ning puidu ja metalli viimistlusvahendite puhul tuleb pärast ilmastikukindluse katsetamist kontrollida ka järgmisi parameetreid:

kestendamine vastavalt standardile ISO 4628-5; kestendamistihedus kuni 2, helveste suurus kuni 2;

pragunemine vastavalt standardile ISO 4628-4; pragude tihedus kuni 2, pragude suurus kuni 3;

mullitamine vastavalt standardile ISO 4628-2; mullide tihedus kuni 3, mullide suurus kuni 3.

Katsed tuleb teha toonival alusel.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruanded, et ta on konkreetsete parameetrite katsetamisel kasutanud kas meetodit ISO 11507 või meetodit EN 927-6 või mõlemat. Taotleja peab esitama aruanded, et on katsetamisel kasutanud meetodeid EN ISO 4628-2, 4, 5, 6, ja aruande standardile ISO 7724-3 vastavuse kohta, kui see on asjakohane.

3f) Veeauru läbilaskvus

Juhul kui on kinnitatud, et välismüüritise- või betoonivärv on n-ö hingav, tuleb värv klassifitseerida EN 1062-1 alusel II klassi (keskmise veeauru läbilaskvus) või paremaks värviks katsemeetodi EN ISO 7783 põhjal.

(!) EN ISO 2813.

Võimalike toonimisvärvide suure hulga tõttu kohaldatakse seda kriteeriumi ainult alusvärvide katsetamise suhtes.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande, et on katsetamisel kasutanud meetodit EN ISO 7783 ja klassifitseerimisel meetodit EN 1062-1.

3g) *Vedela vee läbilaskvus*

Juhul kui on kinnitatud, et välismüüritise- või betoonivärv on vett hülgav või elastomeerne, tuleb värv klassifitseerida EN 1062-1 alusel III klassi (vähene vedelike läbilaskvus) värviks eelistatavalt katsemeetodi EN 1062-3 põhjal.

Võimalike toonimisvärvide suure hulga tõttu kohaldatakse seda kriteeriumi ainult alusvärvide katsetamise suhtes.

Kõik muud müüritisevärvid klassifitseeritakse vastavalt EN 1062-1-le II (keskmine vedelike läbilaskvus) või kõrgema klassi värvideks katsemeetodi EN 1062-3 põhjal.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruanded, et on katsetamisel kasutanud meetodit EN 1062-3 ja klassifitseerinud vastavalt EN 1062-1-le.

3h) *Hallitus- ja vetikakindlus*

Kui on kinnitatud, et müüritise- ja puiduvärvid takistavad hallituse ja vetikate arengut ning vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu biotsiidimääruses (EL) nr 528/2012 ⁽¹⁾ esitatud tooteliigile 7, määratakse vastavalt standarditele EN 15457 ja EN 15458 järgmiste nõuete täidetud.

Müüritisevärvil on hallitusekindluse klass 1 või madalam (1 või 0) (st hallitus katab vähem kui 10 % pinnast) ning vetikakindluse klass 1 või madalam.

Puiduvärvil on hallitusekindluse hinne 0 ja vetikakindluse hinne 0.

Võimalike toonimisvärvide suure hulga tõttu kohaldatakse seda kriteeriumi ainult alusvärvide katsetamise suhtes.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruanded, et on katsetamisel kasutanud standardites EN 15457 ja EN 15458 esitatud meetodeid.

3i) *Pragude katvus*

Kui on kinnitatud, et müüritise- (või betooni)värvil on elastomeersed omadused, tuleb see klassifitseerida vähemalt A1-klassi värviks 23 °C juures vastavalt meetodile EN 1062.

Võimalike toonimisvärvide suure hulga tõttu kohaldatakse seda kriteeriumi ainult alusvärvide katsetamise suhtes.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruanded, et on katsetamisel kasutanud meetodit DIN EN 1062-7.

3j) *Leelisekindlus*

Pärast 24-tunnist mõjutamist 10 % NaOH lahusega (meetod ISO 2812-4) ei tohi müüritisevärville ja -krundile tekkida mingit kahjustust. Tulemust hinnatakse pärast 24-tunnist kuivamist ja taastumist.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama aruande, et on katsetamisel kasutanud meetodit ISO 2812-4.

3k) *Korrosioonikindlus*

Simuleeritud korrosioonistressi rakendatakse substraadile, et leida vastavalt standardile EN ISO 12944-2 atmosfääri söövitava toime kategooria või kategooriad katsemeetodiga, mis on täpsustatud standardis EN ISO 12944-6. Terase värvimiseks ette nähtud roostevastast värvi hinnatakse pärast 240-tunnist soolalahusega piserdamist vastavalt standardile ISO 9227. Tulemusi hinnatakse seoses mullitamisega vastavalt standardile ISO 4628-2 ja seoses roostetamisega vastavalt standardile ISO 4628-3. Värv peab saavutama vähemalt mullisuuruse 3 ja mullide tiheduse 3 seoses mullitamisega ning vähemalt Ri2 roostetamise katses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 528/2012, 22. mai 2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT L 167, 27.6.2012, lk 1)

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama katse- ja hindamisaruande, millega tõendab selle kriteeriumi täitmist.

4. kriteerium. Lenduvate ja pooleldi lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus (LOÜ, PLOÜ)

Lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) ja pooleldi lenduvate orgaaniliste ühendite (PLOÜ) sisaldus ei tohi ületada tabelis 3 esitatud piirnorme.

LOÜde ja PLOÜde sisaldus määratakse kasutusvalmis tootes ja see hõlmab kõiki lisandeid, nagu värvaineid ja/või vedeldajaid, mida soovitatakse lisada enne pealekandmist.

Tootele, mille LOÜ-sisaldus on kooskõlas tabelis 3 esitatud piirnormiga, võib lisada teksti „Väiksem lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus” ja lisada ökomärgise kõrvale LOÜ-sisalduse (g/l).

Tabel 3

LOÜde ja PLOÜde sisalduse piirnormid

Toote kirjeldus (koos direktiivi 2004/42/EÜ kohaste alaliikide nimetustega)	LOÜ piirnorm (g/l, sh vesi)	PLOÜ piirnorm (g/l, sh vesi)
a. Matid siseseinad ja laed (läige 60° langemisnurga juures < 25)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
b. Lääkivad siseseinad ja laed (läige 60° langemisnurga juures > 25)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
c. Mineraalsubstraatid välisseinad	25	40
d. Puidust ja metallist välis-/siseliistude värvid	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
e. Siseliistude lakid ja puidupeitsid, sh läbipaistmatud puidupeitsid	65	30
e. Välisliistude lakid ja puidupeitsid, sh läbipaistmatud puidupeitsid	75	60
f. Minimaalse kattega puidupeitsid välis- ja sisepindadele	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
g. Krundid	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
h. Siduvad krundid	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
i. Ühe komponendiga pinnakattevahendid	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
j. Kahe komponendiga pinnakattevahendid	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
l. Dekoratiivsed pinnakattevahendid	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
Roostevastased värvid	80	60

⁽¹⁾ Siseruumide valged värvid ja lakid.

⁽²⁾ Siseruumide toonitud värvid/välisvärvid ja –lakid.

Lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse arvutamisel võetakse aluseks kas koostisosad ja tooraine või kasutatakse standardis ISO 11890-2 esitatud meetodeid, või toodete puhul, milles lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus on alla 1,0 g/l, standardis ISO 17895 esitatud meetodeid. PLOÜ-sisaldus määratakse kindlaks meetodiga ISO 11890-2. Tabelis 4 esitatud mürgisaineid kasutatakse alusena PLOÜ gaasikromatograafia tulemuste tõlgendamisel. Toodete suhtes, mida kasutatakse nii sise- kui ka välistingimustes, kohaldatakse kõige karmimaid siseruumivärvide kohta esitatud PLOÜ piirnorme.

Tabel 4

Markerühendid, mida kasutatakse PLOÜ-sisalduse määramisel

	Polaarsed süsteemid (veepõhised pindamisvahendid)	Mittepolaarsed süsteemid (lahustipõhised pindamisvahendid)
PLOÜ	Dietüüladipaata ($C_{10}H_{18}O_4$) kuni metüülpalmitaata ($C_{17}H_{34}O_2$)	<i>n</i> -tetradekaan ($C_{14}H_{30}$) kuni <i>n</i> -dokosaan ($C_{22}H_{46}$)

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama kasutusvalmis toote LOÜ-sisalduse kas standardi ISO 11890-2 või ISO 17895 meetoditega määramise katsearuandena, mis näitab vastavust, või vastavuskinnitusena, mis põhineb värvi koostisosade ja toorainete põhjal tehtud arvutustel.

Taotleja peab esitama kasutusvalmis toote PLOÜ-sisalduse kas standardi ISO 11890-2 meetodiga määramise katsearuandena või vastavuskinnitusena, mis põhineb värvi koostisosade ja toorainete põhjal tehtud arvutustel. Katsetamisel tuleks kasutada tabelis 4 esitatud markereid ja kriteeriumide kasutusjuhendit. Pädeva asutuse taotluse korral võidakse taotlejatelt nõuda arvutuste kinnitamist täpsustatud katsemeetodiga.

5. kriteerium. Ohtlike ainete ja segude suhtes kehtivad piirangud

Lõpptoode ei tohi sisaldada ohtlikke aineid ega segusid vastavalt eeskirjadele, mis on esitatud järgmisi valdkondi käsitlevates allkriteeriumides:

- ohuklassifikatsioonid ja riskilauseid;
- väga ohtlikud ained;
- muud konkreetsed loetletud ained.

Taotleja peab tõendama, et lõpptoote koostis vastab üldistele hindamis- ja kontrollinõuetele ning kõigile täiendavatele nõuetele, mis on esitatud liites.

5a) Ohuklasside ja riskilause suhtes kohaldatavad üldpiirangud

Lõpptoote koostises, mis hõlmab kõiki tahtlikult lisatud koostisaineid, mille sisaldus segus on suurem kui 0,010 %, ei tohi olla (välja arvatud juhul, kui liites ei ole selge sõnaga sätestatud erandit) aineid ega segusid, mis on klassifitseeritud toksiliseks, keskkonnaohtlikuks, hingamiselundeid või nahka sensibiliseerivaks, kantserogeenseks, mutageenseks või reproduktiivtoksiliseks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1272/2008 või nõukogu direktiivile 67/548/EMÜ, (1) ja mida tõlgendatakse vastavalt ohu- ja riskilausele, mis on loetletud käesolevate kriteeriumide tabelis 5.

Tabel 5

Ohupiirangute klassifikatsioon ja liigitus kategooriateks

Äge mürgisus	
1. ja 2. kategooria	3. kategooria
H300 Allaneelamisel surmav (R28)	H301 Allaneelamisel mürgine (R25)
H310 Nahale sattumisel surmav (R27)	H311 Nahale sattumisel mürgine (R24)

(1) Nõukogu direktiiv 67/548/EMÜ, 27. juuni 1967, ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja mürgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, 16.8.1967, lk 1).

Äge mürgisus	
1. ja 2. kategooria	3. kategooria
H330 Sissehingamisel surmav (R23/26)	H331 Sissehingamisel mürgine (R23)
H304 Allaneelamisel või hingamisteedesse sattumisel võib olla surmav (R65)	EUH070 Silma sattumisel mürgine (R39/41)
Sihtelundit mõjutav mürgisus	
1. kategooria	2. kategooria
H370 Kahjustab elundeid (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Võib kahjustada elundeid (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Kahjustab elundeid (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Võib kahjustada elundeid (R48/20, R48/21, R48/22)
Hingamiselundite või naha sensibiliseerimine	
1.A kategooria	1.B kategooria
H317 Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni (R43)	H317 Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni (R43)
H334 Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astmasümpptomeid või hingamisraskusi (R42)	H334 Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astmasümpptomeid või hingamisraskusi (R42)
Kantserogeenne, mutageenne või reproduktiivtoksiline aine	
1.A ja 1.B kategooria	2. kategooria
H340 Võib põhjustada geneetilisi defekte (R46)	H341 Arvatavasti põhjustab geneetilisi defekte (R68)
H350 Võib põhjustada vähktõbe (R45)	H351 Arvatavasti põhjustab vähktõbe (R40)
H350i Sissehingamisel võib põhjustada vähktõbe (R49)	
H360F Võib kahjustada viljakust (R60)	H361f Arvatavasti kahjustab viljakust (R62)
H360D Võib kahjustada loodet (R61)	H361d Arvatavasti kahjustab loodet (R63)
H360FD Võib kahjustada viljakust. Võib kahjustada loodet (R60, R60/61)	H361fd Arvatavasti kahjustab viljakust. Arvatavasti kahjustab loodet (R62/63)
H360Fd Võib kahjustada viljakust. Arvatavasti kahjustab loodet (R60/63)	H362 Võib kahjustada rinnaga toidetavat last (R64)
H360Df Võib kahjustada loodet. Arvatavasti kahjustab viljakust (R61/62)	

Äge mürgisus	
1. ja 2. kategooria	3. kategooria
Ohtlik veekeskkonnale	
1. ja 2. kategooria	3. ja 4. kategooria
H400 Väga mürgine veeorganismidele (R50)	H412 Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime (R52/53)
H410 Väga mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime (R50/53)	H413 Võib avaldada veeorganismidele pikaajalist kahjulikku toimet (R53)
H411 Mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime (R51/53)	
Ohtlik osoonikihile	
EUH059 Ohtlik osoonikihile (R59)	

Kõige viimased ELi vastu võetud klassifitseerimiseeskirjad on üliluslikud loetletud ohuklasside ja riskilause suhtes. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1272/2008 artiklile 15 peavad taotlejad seega tagama, et klassifitseerimine põhineb kõige uuematel ainetel ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist kirjeldavatel eeskirjadel.

Taotlejad peavad vastavuse tõendamiseks arvutama lõpliku värvitoote riskiklassifikatsiooni. See peab olema kooskõlas segude klassifitseerimise meetodiga, mis on esitatud määruses (EÜ) nr 1272/2008 ja seda muutvates õigusaktides. Tabelis 6 on esitatud ohtlike ainete direktiivi 67/548/EMÜ (edaspidi „DSD”) kohase ja määruse (EÜ) nr 1272/2008 (edaspidi „CLP”) kohase segude klassifikatsiooni vastavuse tabel.

Lõpptoode ei tohi olla klassifitseeritud ja märgistatud kui ägedalt mürgine, mürgine sihtelundi suhtes, hingamisteid või nahka sensibiliseeriv, kantserogeenne, mutageenne või reproduktiivtoksiline ega keskkonnaohtlik vastavalt määrusele (EÜ) nr 1272/2008 või direktiivile 67/548/EMÜ.

Tabel 6

Lõpptoote klassifikatsioon: CLP ja DSD samaväärsus

Segu klassifikatsioon CLP järgi	Samaväärne DSD klassifikatsioon
Äge mürgisus	T või T+
Sihtelundit mõjutav mürkaine	T, T+ või Xn
Hingamiselundite või naha sensibiliseerija	—
Kantserogeenne, mutageenne või reproduktiivtoksiline aine	Kantserogeenne, mutageenne või reproduktiivtoksiline aine, 1.–3. kategooria
Ohtlik keskkonnale	N (välja arvatud R53 ja R52/53)

5a) i) *Ainerühmade suhtes kohaldatavad erandid*

Käesoleva tooterühma puhul on tehtud erandeid teatavate selliste ainerühmade suhtes, mis võivad olla lõpptootes. Kõnealuste eranditega sätestatakse ohuklassid, mille suhtes on tehtud erand iga konkreetse ainerühma puhul, erandiga seotud tingimused ja kohaldatavad kontsentratsiooni piirmäärad. Erandid on esitatud liites ja neid kohaldatakse järgmiste ainerühmade suhtes:

- 1) värvainetele, sideainetele ja lõpptoodetele lisatud säilitusained:
 - a) suletud nõudes kasutatavad säilitusained;
 - b) toonimismasinas kasutatavad säilitusained;
 - c) kuiva kihi säilitusained;
 - d) säilitusaine stabilisaatorid;
- 2) kuivatavad ja „naha” tekkimist takistavad ained:
 - a) kuivatavad ained;
 - b) „naha” tekkimist takistavad ained;
- 3) korrosioonitõrjeained
 - a) korrosioonitõrjeained;
 - b) paatina tekke vältimine;
- 4) pindaktiivsed ained:
 - a) üldotstarbelised pindaktiivsed ained;
 - b) alküülfenooletoksülaadid (APEOD);
 - c) perfluoritud pindaktiivsed ained;
- 5) mitmesugused üldkasutatavad funktsionaalained
 - a) silikoonvaigu emulsioon valgetes värvides, värvainetes ja toonimisalustes;
 - b) metallid ja nende ühendid;
 - c) mineraalsed toorained, sealhulgas täiteained;
 - d) neutralisaatorid;
 - e) optilised valgendid;
 - f) pigmendid;
- 6) mitmesugused eriotstarbelised ained:
 - a) UV-kiirguse eest kaitsvad ja stabiliseerivad ained;
 - b) plastifikaatorid;
- 7) jääkained, mida võib leida valmistootes:
 - a) formaldehüüd;
 - b) lahustid;
 - c) reageerimata monomeerid;
 - d) lenduvad aromaatsed ühendid ja halogeenitud ühendid.

5a) ii) Tootmiskohtade suhtes kohaldatavad erandtingimused

Värvide ja lakkide tootmise kohtade suhtes kohaldatakse lisatingimusi, mis on seotud ainete ägeda mürgisusega või mürgisusega sihtelundi suhtes. Sel juhul peab taotleja esitama tõendid selle kohta, et ta täidab järgmisi nõudeid:

- selliste ainete puhul, mis on tunnistatud ägedalt mürgiseks või mürgiseks sihtelundi suhtes, tuleb tõendada, et on täidetud ELi soovituslikud või liikmesriigi töökeskkonna keemiliste mõjurite piirnormid (*Occupational Exposure Limit Values*, OELVs), kusjuures kohaldatakse norme, mis on rangemad;
- kui sellist viidatavat normi ei ole, peab ökomärgise taotleja näitama, kuidas sissetulevate ainete puhul rakendatavate tervishoiu- ja turvameetmetega viiakse tootmiskohas töötajate kokkupuude selliste ainetega miinimumini;
- kui ohtlikuks on tunnistatud kokkupuude aine aerosooli või auruga, tuleb tõendada, et töötajad ei puutu kokku ainega sellisel kujul;
- kui ohtlikuks on tunnistatud kuiv aine, tuleb tõendada, et töötajad ei puutu tootmise ajal kokku ainega sellisel kujul.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab seoses klassifitseerimise ja/või mitteklassifitseerimisega esitama selle kriteeriumi täitmise tõendiks kinnituse:

- lõpliku värvi- või lakitoote kohta, toetudes segude klassifitseerimise meetodile, mis on esitatud määruses (EÜ) nr 1272/2008 ja seda muutvates õigusaktides;
- värvi- või lakitoote iga koostisaine kohta, mis kuulub punkti 5a alapunktis i osutatud ainerühmadesse ja mille kontsentratsioon on suurem kui 0,010 %.

Kõnealune kinnitus peab põhinema tabel, mis on kogutud vastavalt liites esitatud nõuetele.

Tuleb nimetada toimeained, mille suhtes võib määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt kohaldada konkreetseid kontsentratsiooni piirmäärasid ja mille sisaldus võib olla allpool piirmäära 0,010 %.

Taotleja peab seoses koostisainete klassifitseerimise ja/või mitteklassifitseerimisega esitama kinnituse toetuseks järgmise tehnilise teabe:

- i) aine puhul, mis ei ole registreeritud REACH-määruse põhjal või millel ei ole veel ühtlustatud CLP-klassifikatsioon: REACH-määruse VII lisas esitatud nõuetele vastav teave;
- ii) aine puhul, mis on registreeritud REACH-määruse põhjal ja mis ei vasta CLP-klassifikatsiooni nõuetele: teave, mis põhineb REACH-määruse kohase registreerimise toimikul ja tõendab, et aine ei kuulu klassifitseeritud ainete hulka;
- iii) ühtlustatud klassifikatsiooni omavate ainete või enda klassifitseeritud aine puhul: ohutuskaart, kui see on olemas. Kui ohutuskaarti ei ole või aine on enda klassifitseeritud, esitatakse aine ohtlikkuse klassifitseerimise seisukohast asjakohane teave vastavalt REACH-määruse II lisale;
- iv) segu puhul: ohutuskaart, kui see on olemas. Kui seda ei ole, siis segu klassifikatsiooni arvutus vastavalt määruse (EÜ) nr 1272/2008 eeskirjadele koos segu ohtlikkuse klassifitseerimise seisukohast asjakohase teabega vastavalt REACH-määruse II lisale.

Ainet ja segu tuleb iseloomustada vastavalt REACH-määruse II lisa jagudele 10, 11 ja 12 (ohutuskaardi koostamise nõuded). See hõlmab teavet füüsilise kuju ja koostisosade oleku kohta, sealhulgas toodetud nanomaterjalidest koostisainete nimetamist, mille puhul osakeste suurusjaotusest vähemalt 50 % osakesi on fraktsioon, milles osakese üks või mitu välismõõdet on vahemikus 1–100 nm.

Taotleja peab nimetama ka värvi koostises kasutatud ained ja segud, millele kohaldatakse liites sätestatud erinõudeid erandi tegemiseks. Iga erandiga hõlmatud aine või segu kohta tuleb lisaks esitada teave, mis näitab, kuidas erandi tegemise nõuded on täidetud.

5b) *Väga ohtlike ainete suhtes kohaldatavad piirangud*

Vastavalt määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõikele 7 ei tohi lõpptoode ega selle koostisained või toorained, välja arvatud spetsiaalse erandi kohaldamise korral, sisaldada aineid, mis

- vastavad REACH-määruse artikli 57 kriteeriumidele;
- on määratletud vastavalt REACH-määruse artikli 59 lõikes 1 kirjeldatud korrale, mille kohaselt kehtestatakse väga ohtlike ainete kandidaatide loetelu.

Erandit ei tehta sellise aine suhtes, mis vastab vähemalt ühele nendest tingimustest ja mille kontsentratsioon värvi- või lakitoote koostises on suurem kui 0,1 massiprotsenti.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama kinnituse sellele kriteeriumile vastavuse kohta ja selle tõenduseks tarnijate allakirjaga vastavuskinnitused. Taotleja peab tõendama, et ta on sissetulevad koostisained läbi vaadanud ning võrrelnud väga ohtlike ainete praeguse loeteluga ja REACH-määruse artiklis 57 esitatud kriteeriumidega.

5c) *Teatavate ohtlike ainete suhtes kohaldatavad piirangud*

Lõpptoode ei tohi ohtlikke aineid sisaldada kontsentratsioonis, mis on võrdne liites esitatud konkreetse piirmääraga või sellest suurem. Ainete piiranguid, mis on esitatud liites, kohaldatakse värvide ja lakkide järgmiste koostisosade ja jääkainete suhtes:

- i) kuiva kihi säilitusained;
- ii) toonimismasinas kasutatavad säilitusained;
- iii) suletud nõudes kasutatavad säilitusained;
- iv) säilitusainete stabilisaatorid;
- v) alküülfenooletoksülaatidel (APEO) põhinevad pindaktiivsed ained;
- vi) perfluoritud pindaktiivsed ained;
- vii) metallid ja nende ühendid;
- viii) pigmendid;
- ix) plastifikaatorid;
- x) vaba formaldehüüd.

Hindamine ja kontroll: iga aine ning värvi ja laki erivormi (vajaduse korral) kontrollimise ja katsetamise nõuded on esitatud liites.

6. kriteerium. Tarbijatele esitatav teave

6a) Pakendil esitatakse või pakendile lisatakse järgmised tekstid:

- „Värvikao vähendamiseks hinnake, kui palju värvi te vajate”;
- „Kasutamata jäänud värv tuleb koguda taaskasutusse suunamiseks”;
- „Värvi taaskasutus võib tõhusalt vähendada toote olelusringiga seotud keskkonnamõju”.

6b) Pakendil esitatakse või pakendile lisatakse järgmine üldine teave ja järgmised soovitused:

- kuidas hinnata vajalikku värvikogust enne värvi ostmist, et viia miinimumini värvikaod, ning soovituslik kogus (nt 1 m² seina värvimiseks kulub x liitrit värvi);
- mida teha kasutamata jäänud värviga; võimaluse korral lisatakse veebilink või kontaktandmed, kust tarbija võib leida üksikasjalikumad teavet.

6c) Pakendil esitatakse või pakendile lisatakse järgmine üldine teave ja soovitused värvi kasutamise kohta:

- turvameetmed värvija jaoks. See hõlmab põhilisi soovitusi, milliseid isikukaitsevahendeid tuleb kanda. Samuti hõlmab see lisameetmeid, mida tuleks võtta pihusti kasutamisel;
- soovitused töövahendite puhastamise ja asjakohase jäätmekäitluse kohta (vee- ja pinnasereostuse vältimiseks). Näiteks tekst, milles teatakse, et kasutamata jäänud värvi keskkonnaohutuks kõrvaldamiseks on vaja erikäitlust ja seetõttu ei tohiks värvijääke ära visata koos olmejäätmetega või muude kaupade jäätmetega (nt „Järelejäänud värvi ei tohi kallata köögivalamusse või WC-potti ega visata prügikasti”);
- sobivad värvi säilitamise tingimused (enne ja pärast avamist), sealhulgas vajaduse korral ohutusteave.

Hindamine ja kontroll: taotleja peab kinnitama, et toode vastab nõudele, ja esitama pädevale asutusele taotluse osana kasutajateabe näidise(d) ja/või lingi kõnealust teavet sisaldavale tootja veebisaidile. Juhisena tuleb esitada soovitatav värvikogus.

7. kriteerium. ELi ökomärgisel esitatav teave

Valikuline tekstilahter sisaldab vastavalt vajadusele järgmisi tekste:

- väiksem ohtlike ainete sisaldus;
- väiksem lenduvate orgaanilise ühendite sisaldus: x g/l;
- tõhus siseruumides kasutamise korral (*kui on täidetud siseruumides kasutamise kriteeriumid*) või
- tõhus välistingimustes kasutamise korral (*kui on täidetud välistingimustes kasutamise kriteeriumid*) või
- tõhus nii siseruumides kui ka välistingimustes kasutamise korral (*kui on täidetud nii siseruumides kui ka välistingimustes kasutamise kriteeriumid*).

Vabatahtliku tekstiväljaga märgise kasutamise juhised on esitatud pealkirja „Ökomärgise logo kasutamise juhised” all järgmisel veebisaidil:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Hindamine ja kontroll: taotleja peab esitama ELi ökomärgisega tooteetiki või pakendi kujunduse näidise koos kinnitusega, et kriteerium on täidetud.

Liide

OHTLIKE AINETE SUHTES KOHALDATAVATE PIIRANGUTE JA ERANDITE LOETELU

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
----------	-------------------------------	--	-----------------------

1. Värvainetele, sideainetele ja lõpptoodetele lisatud säilitusained

i. Eeskirjad, mis käsitlevad biotsiidiloo staatust

Värv tohib sisaldada ainult selliseid säilitusaineid, mis vastavad nõuetele 1a, 1b ja 1c (vajaduse korral) ning mis on lubatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 98/8/EÜ⁽¹⁾ või määrusele (EL) nr 528/2012 ning mille kohta on riskihindamisa-ruandes esitatud riskid kutselise kasutaja ja/või tavatarbija (muu kui kutselise kasutaja) jaoks. Taotlejad peavad tutvuma kasutada lubatud ainete kõige uuema nimekirjaga.

Säilitusaineid, mida käsitlev toimik on esitatud hindamiseks, võib kasutada vahepealsel ajal kuni loa andmist või nimekirja kandmata jätmist käsitleva otsuse vastuvõtmiseni.

ii. Suletud nõudes kasutatavate ja kuiva kihi säilitusainete lubatud summaarne kogus kasutusvalmis tootes

Suletud nõudes kasutatavaid ja kuiva kihi säilitusaineid võib sise- ja välistingimustes kasutamiseks ette nähtud toodetes olla järgmises tabelis esitatud üldkontsentratsiooni piires.

Säilitusainete lubatud üldkogus värvi- ja lakitoodetes

Säilitusaine liik	Siseruumides kasutatavad tooted	Välistingimustes kasutatavad tooted
Suletud nõudes kasutatavad säilitusained	0,060 %	0,060 %
Kuiva kihi säilitusained	Ei ole lubatud	0,30 %
Tehtud erandid:		
i) kõrge niiskustasemega aladel kasutatavad värvid	0,10 %	Puudub
ii) IPBC kombinatsioonid kaitsmiseks välistingimustes	Puudub	0,65 %
Säilitusainete üldkogus	0,060 %	0,360 %
Koos punktis i või ii tehtud eranditega kuiva kihi säilitamiseks	0,160 %	0,710 %

iii. Isotiasolooniühendite lubatud summaarne kogus kasutusvalmis tootes

Isotiasoliiniühendite summaarne kogus ei ületa värvi- ega lakitoodetes 0,050 % (500 ppm), välja arvatud välistingimustes kasutatavad puiduvärvid ja -lakid, milles see kogus ei tohi olla suurem kui 0,20 %. Järgmiste säilitusainete kasutamise suhtes tehakse erand; neid lubatakse kasutada konkreetse piiranguga nende panusele isotiasolooniühendite üldsisaldusse lõplikus kasutusvalmis tootes.

2-metüül-2H-isotiasool-3-oon: 0,0200 %

1,2-bensisisotiasool-2(2H)-oon 0,0500 %

2-oktüül-2H-isotiasool-3-oon 0,0500 % (välja arvatud välistingimustes kasutatavad puiduvärvid ja -lakid, milles seda võib kasutada suuremas kontsentratsioonis)

5-kloro-2-metüül-4-isotiasoliin-3-oon/2-metüül-4-isotiasoliin-3-oon: 0,0015 %

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
<p>a. Suletud nõudes kasutatavad säilitusained</p> <p>Kohaldamine: kõik tooted, kui ei ole märgitud teisiti</p>	<p>Ökomärgisega tootes lubatakse erandkorras kasutada suletud nõudes kasutatavaid säilitusaineid, millel on järgmine ohuklassifikatsioon:</p> <p>Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Suletud nõus kasutatava säilitusaine puhul, millele on omistatud selline erandiga hõlmatud klassifikatsioon, peavad olema täidetud ka järgmised erandi tingimused:</p> <ul style="list-style-type: none"> — summaarne kontsentratsioon ei tohi ületada 0,060 massiprotsenti; — aine klassifikatsiooniga H400 (R50) ja/või H410 (R50/53) ei tohi olla bioakumuleeruv. Bioakumuleerumisvõimetul ainel $\log K_{ow}$ on $\leq 3,2$ või biokontsentreeerumistegur (BCF) on ≤ 100; — tuleb esitada tõendid, et toode vastab direktiivi 98/8/EÜ ja määruse (EL) nr 528/2012 kohastele loatingimustele; — kui kasutatakse formaldehüüdi vabastavaid säilitusaineid, peavad formaldehüüdisaldus lõpptootes ja heide lõpptootest vastama ainega seotud piirangule 7a. <p>Konkreetsed kontsentratsiooni piirmäärasid kohaldatakse järgmiste säilitusainete suhtes:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) tsinkpüritioon; ii) N-(3-aminopropüül)-N-dodetsüülpropan-1,3-diamiin. 	<p>Suletud nõudes kasutatavad säilitusained</p> <p>Üldsisaldus lõpptootes: 0,060 massiprotsenti</p> <p>Kontsentratsiooni piirmäär</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja sideaine tarnija kinnitus koos lõpptootes ja selle sideaines olevate toimeainete CASi numbriga ja klassifikatsiooniga.</p> <p>Lisatakse taotleja arvutus, milline on toimeaine kontsentratsioon lõpptootes.</p> <p>Vastavalt biotsiidimääruse (EL) nr 528/2012 artikli 58 lõike 3 nõuetele tuleb nimetada kõik toimeained, millest vähemalt 50 % koosneb osakes-test, mille üks või mitu välismõõdet on vahemikus 1–100 nm.</p>
<p>b. Toonimismasinas kasutatavad säilitusained</p>	<p>Erandiga hõlmatud ohuklassifikatsioone ja erandi tingimusi, mis on loetletud 1a all, kohaldatakse ka selliste säilitusainete suhtes, mida kasutatakse värvitoonijate kaitsmiseks toonimismasinas enne segamist põhivärviga.</p> <p>Toonija kaitsmiseks lisatavate säilitusainete üldsisaldus ei tohi ületada 0,20 massiprotsenti.</p> <p>Järgmiste säilitusainete suhtes kohaldatakse konkreetseid kontsentratsiooni piirmäärasid, mida arvestatakse toonijas olevate säilitusainete üldsisalduse arvutamisel:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) 3-jodo-2-propüüülbutüülkarbamaat (IPBC); ii) tsinkpüritioon; iii) N-(3-aminopropüül)-N-dodetsüülpropan-1,3-diamiin. 	<p>Säilitusainete üldsisaldus toonijas:</p> <p>0,20 massiprotsenti</p> <p>0,10 %</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja/või toonija tarnija kinnitus koos lõpptootes ja selle sideaines olevate toimeainete CASi numbriga ja klassifikatsiooniga.</p> <p>Lisatakse taotleja arvutus, milline on toimeaine kontsentratsioon lõplikus toonijatootes.</p> <p>Vastavalt biotsiidimääruse (EL) nr 528/2012 artikli 58 lõike 3 nõuetele tuleb nimetada kõik toimeained, millest vähemalt 50 % koosneb osakes-test, mille üks või mitu välismõõdet on vahemikus 1–100 nm.</p>

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
<p>c. Kuiva kihi säilitusained</p> <p>Kohaldamine: välisvärvid, siseruumivärvid teatavate rakenduste jaoks</p>	<p>Kuiva pinna kaitsevahendeid ja nende stabilisaatoreid, millele on omistatud järgmine erandiga hõlmatud ohuklassifikatsioon, võib kasutada välistingimustes kasutamiseks ette nähtud kõikides toodetes, kuid ainult teatavate siseruumides kasutatavate toodete puhul.</p> <p>Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Kuiva kihi säilitusaine puhul, millele on omistatud selline erandiga hõlmatud klassifikatsioon, peavad olema täidetud ka järgmised erandi tingimused:</p> <ul style="list-style-type: none"> — üldkontsentratsioon ei ületa 0,10 või (kui on asjakohane) 0,30 massiprotsenti; — aine klassifikatsiooniga H400 (R50) ja/või H410 (R50/53) ei tohi olla bioakumuleeruv. Bioakumuleerumismõõdetel ainel $\log K_{ow}$ on $\leq 3,2$ või biokontsentreerumistegur (BCF) on ≤ 100; — esitatakse tõendid, et säilitusainete jaoks lootingimustes vastavalt biotsiididirektiivile 98/8/EÜ ja biotsiidimäärusele (EL) nr 528/2012 sätestatud tingimused on täidetud. <p>Suuremat säilitusainete üldsisaldust lubatakse ainult järgmistele kuiva kihi säilitusainete teatavate rakenduste puhul: 3-jodo-2-propüüülbutüülkarbamaat (IPBC) kombinatsioonid</p> <p>Välisvärvid ja -lakid</p> <p>Konkreetsed kontsentratsiooni piirmäärased kohaldatakse järgmistele säilitusainete puhul: tsinkpüritioon</p>	<p>Kuiva kihi säilitusained</p> <p>Üldsisaldus lõpptootes:</p> <p>sisevärvid kasutamiseks niisketes ruumides, sealhulgas köökides ja vannitubades</p> <p>0,10 massiprotsenti</p> <p>Kõik välistingimustes kasutatavad värvid</p> <p>0,30 massiprotsenti</p> <p>Välisvärvides lubatav üldkogus IPBC kombinatsioonide puhul:</p> <p>0,650 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja sideaine tarnija kinnitus koos lõpptootes ja selle sideaines olevate toimeainete CASi numbri ja klassifikatsiooniga.</p> <p>Lisatakse taotleja arvutus, milline on toimeaine kontsentratsioon lõpptootes.</p> <p>Vastavalt biotsiidimääruse (EL) nr 528/2012 artikli 58 lõike 3 nõuetele tuleb nimetada kõik toimeained, millest vähemalt 50 % koosneb osakesetest, mille üks või mitu välismõõdet on vahemikus 1–100 nm.</p>
<p>d. Säilitusaine stabilisaator</p>	<p>Tsinkoksiidile on tehtud erand kasutamiseks stabiliseerijana selliste kuiva kihi säilitusaine kombinatsioonide puhul, milles on tsinkpüritiooni või 1,2-bensisotiasool-3-(2H)-ooni (BIT).</p>	<p>0,050 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja tema toorainetarnijate kinnitused.</p>

2. Kuivatavad ja „naha” tekkimist takistavad ained

<p>a. Sikatiivid</p> <p>Kohaldamine: kõik tooted, kui ei ole märgitud teisiti.</p>	<p>Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20–22), H412 (R52/53), H413 (R53)</p> <p>Alküüdvärvides olevate koobaltsikatiivide kohta, millele on lisaks omistatud klassifikatsioon H400 (R50) ja H410, on tehtud erand valge ja heledatoonilise värvi puhul kuni sisalduse järgmise piirmääran:</p>	<p>Sikatiivide üldsisaldus</p> <p>0,10 massiprotsenti</p> <p>Koobaltsikatiivi sisalduse piirmäär</p> <p>0,050 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.</p>
<p>b. „Naha” tekkimist takistavad vahendid</p> <p>Kohaldamine: kõik värvitooted</p>	<p>Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43)</p>	<p>0,40 massiprotsenti</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.</p>

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
----------	-------------------------------	--	-----------------------

3. Korrosioonitõrjeained

a. Korrosioonitõrjepigmentid Kohaldamine: vajaduse korral	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Kohaldatavad kontsentratsiooni piirmäärad: i) värvidirektiiv 2004/42/EÜ, klassid d, i, j ii) kõik muud tooted	8,0 massiprotsenti 2,0 massiprotsenti	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse ohutuskaart.
b. Paatina tekke vältimine Kohaldamine: vajaduse korral	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H412 (R52/53), H413 (R53)	0,50 massiprotsenti	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.

4. Pindaktiivsed ained

a. Üldotstarbelised pindaktiivsed ained Kohaldamine: kõikides toodetes kasutatavad pindaktiivsed ained	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Kasutusvalmis lõpptoote kohta kehtivad järgmised üldsisalduse väärtused: — valged ja heledatoonilised tooted — kõik muud värvid Erandit kohaldatakse sellise pindaktiivse aine koostise kohta, mida tarnitakse värvi tootjale. Konkreetseid piiranguid kohaldatakse alküülfenooletoksuilataate (APEOd) ja perfluoritud pindaktiivsete ainete suhtes.	Pindaktiivsete ainete üldkogus kasutusvalmis tootes: 1,0 massiprotsenti 3,0 massiprotsenti	Kontrollimine: taotleja, tooraine tarnijad ja/või pindaktiivsete ainete tarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse kasutatavate pindaktiivsete ainete CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
b. Alküülfenooletoksuilataadid (APEOd) Kohaldamine: kõikides toodetes kasutatavad pindaktiivsed ained.	Alküülfenooletoksuilataate (APEOd) ega nende derivaate ei tohi kasutada värvide ega lakkide koostises.	Puudub	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, et APEOs ei ole kasutatud; tõendusmaterjalina esitatakse kasutatud pindpinevate ainete CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
c. Perfluoritud pindaktiivsed ained Kohaldamine: teatavates toodetes kasutatavad pindaktiivsed ained.	Keelatud on kasutada pika ahelaga perfluoritud pindaktiivseid aineid, mis kuuluvad OECD järgmise määratluse alla: i) perfluorokarboksüülhapped süsinikuaahela pikkusega \geq C8, sealhulgas perfluorooktaanhape (PFOA); ii) perfluoroalküülsulfonaadid süsinikuaahela pikkusega \geq C6, sealhulgas perfluoroheksaansulfoonhape (PFHxS) ja perfluorooktaansulfonaat (PFOS), ning iii) sugulasühendid, mis võivad laguneda punktides i ja ii nimetatud aineteks; selliseid aineid ei tohi olla pindaktiivsete ainete hulgas ega jäägina värvi- või lakitootes.	Puudub	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse kasutatud pindpinevate ainete CASi numbrid ja klassifikatsioonid.

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
	Perfluoritud pindaktiivseid aineid, mida ei hõlma alapunkti i, ii või iii määratlused, võib kasutada üksnes värvis, mis peab olema veekindel või vett tõrjuv (vt vastavalt kasutamistõhususe kriteeriumid 3b ja 3g) ja kattevõime peab olema suurem kui 8 m ² /l (vt kasutamistõhususe kriteerium 3a).		

5. Mitmesugused üldkasutatavad konkreetse funktsiooniga ained

a. Silikoonvaigu emulsioon valgetes värvides, värvainetes ja toonimisalustes Kohaldamine: kõik värvitooted	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H412 (R52/53), H413 (R53)	2,0 massiprotsenti;	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
b. Metallid ja nende ühendid Kohaldamine: kõik tooted	Järgmisi metalle või nende ühendeid ei tohi tootes või toote koostisainete hulgas olla rohkem kindlaksmääratud piirmäärast: kaadmium, plii, kroom(VI), elavhõbe, arseen, baarium, seleen, antimon ja koobalt. Kohaldatakse järgmisi erandeid: — pigmentides sisalduv baarium, antimon ja koobalt (vt piirang 5f); — sikatiivides sisalduv koobalt (vt piirang 2a).	Piirmäär iga loetelus oleva metalli puhul on 0,010 %.	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijate kinnitused.
c. Mineraalsed toorained, sealhulgas täiteained Kohaldamine: kõik värvitooted	Mineraalsete toorainete, sealhulgas kristalse ränidioksiidi ja seda sisaldavate leukofüllitmineraalide puhul tehakse erand H373 (R48/20) suhtes. Mineraalseid tooraineid, mis sisaldavad piirangus 5b osutatud metalle, võib kasutada, kui laboratoorsed uuringud on näidanud, et metall on seotud kristallvõres ja on lahustumatu (vt kohaldatav katsemeetod). Selle põhjal on tehtud erand järgmiste täiteainete suhtes: nefeliinsüeniit, mis sisaldab baariumi.		Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid. Taotleja, kes soovib kasutada sideaineid, mis sisaldavad metalle, mille suhtes kohaldatakse piirangut, esitab aruanded katsete kohta, mis on tehtud vastavalt ettenähtud standardile. Katsemeetod: DIN 53770-1 või samaväärne
d. Neutraliseerijad Kohaldamine: kõik tooted, mille kohta ei ole öeldud teisiti.	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Kohaldatakse järgmisi kontsentratsiooni piirmäärasid: — lakid ja põrandavärvid — kõik muud värvid	1,0 massiprotsenti 0,50 massiprotsenti	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
e. Optilised valgendid Kohaldamine: kõik värvitooted	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H413 (R53)	0,10 massiprotsenti;	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
f. Pigmendid Kohaldamine: kõik tooted	Metallisisaldusega pigmente kasutatakse ainult siis, kui laboroorsete uuringutega on näidatud, et metalli sisaldav kromofoor on seotud kristallvõresse ja on lahustumatu. Järgmiste metallisisaldusega pigmentide kasutamise suhtes on tehtud erand (katseid ei ole vaja teha): — baariumsulfaat; — antimoonnikkel lahustumatus TiO ₂ -võres; — sinine koobaltaluminaatspinell; — sinakas-roheline koobalkromiitspinell.	Puudub	Kontrollimine: katsetulemused, mis näitavad, et pigmentkromofoor on seotud kristallvõresse ja on lahustumatu. Katsemeetod: DIN 53770-1 või samaväärne

6. Mitmesugused eriotstarbelised ained

a. UV-protektorid ja -- stabilisaatorid välisvärvide jaoks Kohaldamine: välisvärvid	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53),	0,60 massiprotsenti;	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
b. Värvide ja lakkide plastifikaatorid Kohaldamine: kui on lisatud värvi koostisesse	Plastifikaatorina ei tohi tahtlikult lisada järgmisi ftalaate: DEHP (bis-(2-etüülheksüül)-ftalaat) BBP (butüülbensüülftalaat) DBP (dibutüülftalaat) DMEP (bis-(2-metoksüetüül)-ftalaat) DIBP (diisobutüülftalaat) DIHP (di-C6-8-hargalküülftalaadid) DHNUP (di-C7-11-hargalküülftalaadid) DHP (di-n-heksüülftalaat)	Iga üksiku ftalaadi sisalduse piirväärtus: 0,010 %	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
----------	-------------------------------	--	-----------------------

7. Jääkained, mida võib leiduda valmistootes

<p>a. Formaldehüüd</p> <p>Kohaldamine: kõik tooted</p>	<p>Vaba formaldehüüdi ei ole lubatud tahtlikult toodetele lisada. Lõppsaadust tuleb uurida, et määrata selles vaba formaldehüüdi sisaldus. Määramiseks valimi võtmisel tuleb arvestada partii suurust.</p> <p>Kohaldatakse järgmist üldsisalduse piirmäära:</p> <p>Sellest nõudest tehakse järgmisi erandeid:</p> <p>i) kui teatavat tüüpi värvi või laki kaitsmiseks on vaja suletud nõus kasutada säilitusainet, mis on formaldehüüdi doonor, ja kui säilitusainena kasutatakse isotiasoliinoni derivaatide asemel formaldehüüdi doonorit;</p> <p>ii) kui polümeeridispersioon (sideaine) sisaldab formaldehüüdijääke ja toimib suletud nõus kasutatava säilitusaine asemel formaldehüüdi doonorina.</p> <p>Sel juhul ei tohi üldsisaldus olla suurem järgmisest piirmäärast:</p>	<p>0,0010 %</p> <p>0,010 %</p>	<p>Kontrollimine:</p> <p>vaba formaldehüüdi sisaldus määratakse valge või läbipaistva toonimisluse jaoks, mille teoreetiline formaldehüüdisisaldus on eeldatavalt suurim. Määratakse ka sisaldus toonimispigmentis, mille teoreetiline formaldehüüdisisaldus on eeldatavalt suurim.</p> <p>Katsemeetod:</p> <p>0,0010 % piirnormist:</p> <p>suletud nõus oleva kontsentratsiooni määramine Merckoquanti meetodiga. Kui kõnealuse meetodiga ei saada selget tulemust, kasutatakse suletud nõus oleva kontsentratsiooni määramiseks kõrgefektiivset vedelikkromatograafiat (HPLC).</p> <p>0,010 % piirnormist:</p> <p>1) kõik värvid: suletud nõus olev formaldehüüdi kontsentratsioon määratakse analüüsiga, kasutades meetodit VdL-RL 03 või kõrgefektiivset vedelikkromatograafiat (HPLC),</p> <p>ning</p> <p>2) siseruumide värvid ja lakid: määramine analüüsiga vastavalt standardile ISO 16000-3. Heide ei tohi ületada 0,25 ppm pärast esmakordset pealekandmist ja peab olema alla 0,05 ppm pärast esmakordsest pealekandmisest 24 tunni möödumist.</p>
--	---	--------------------------------	--

Ainerühm	Piirangu ja/või erandi ulatus	Kontsentratsiooni piirmäärad (vajaduse korral)	Hindamine ja kontroll
b. Lahustid Kohaldamine: kõik tooted	Erandiga hõlmatud klassifikatsioonid: H304 (R65)	2,0 massiprotsenti;	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
c. Reageerimata monomeerid Kohaldamine: polümeersideainesüsteemid	Sideainest pärit reageerimata monomeere, sealhulgas akriüülhapet, võib valmistootes olla summaarse sisalduse piires.	0,050 massiprotsenti	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.
d Lenduvad aromaatsed süsivesinikud ja halogeenitud lahustid Kohaldamine: kõik tooted	Lenduvaid aromaatsed süsivesinikke ega halogeenitud lahusteid ei tohi lõpptootes olla	Jääkide piirmäär on 0,01 %	Kontrollimine: taotleja ja tema toorainetarnijad esitavad kinnituse, et neid ei ole kasutatud, tõendusmaterjalina esitatakse CASi numbrid ja klassifikatsioonid.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/8/EÜ, 16. veebruar 1998, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1).

KOMISJONI OTSUS,**28. mai 2014,****millega muudetakse otsuseid 2011/263/EL, 2011/264/EL, 2011/382/EL, 2011/383/EL, 2012/720/EL ja 2012/721/EL, et võtta arvesse muudatusi ainete klassifitseerimisel***(teatavaks tehtud numbri C(2014) 3468 all)***(EMPs kohaldatav tekst)***(2014/313/EL)*

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 66/2010 ELi ökomärgise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 lõiget 2,

olles nõu pidanud Euroopa Liidu ökomärgise komisjoniga

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõike 6 kohaselt ei või ELi ökomärgist anda kaupadele, mis sisaldavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1272/2008 ⁽²⁾ tähenduses mürgiseks, keskkonnale ohtlikuks, kantsero-geenseks, mutageenseks või reproduktiivtoksiliseks klassifitseeritud aineid, valmistisi või segusid, ega kaupadele, mis sisaldavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽³⁾ artiklis 57 osutatud aineid. Määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõike 7 kohaselt võib komisjon kõnealuseid aineid sisaldavate konkreetsete tootekategooriate puhul juhul, kui nende ainete asendamine või alternatiivse materjali või alternatiivse disaini kasutamine ei ole tehniliselt teostatav, või toodete puhul, mille üldine keskkonnatoime on muude sama kategooria toodetega võrreldes märgatavalt tugevam, võtta meetmeid kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 6 sätestatud korrast erandite tegemiseks.
- (2) Komisjoni otsustega 2011/263/EL, ⁽⁴⁾ 2011/264/EL, ⁽⁵⁾ 2011/382/EL, ⁽⁶⁾ 2011/383/EL, ⁽⁷⁾ 2012/720/EL ⁽⁸⁾ ja 2012/721/EL ⁽⁹⁾ on kehtestatud Euroopa Liidu ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid nõudepesumasinate, pesumasinate ja käsinõudepesuvahendite kasutatavatele detergentidele, universaalpuhastusvahenditele ja sanitaarpuhastusvahenditele, tööstuslike ja asutustes kasutatavate automaatsete nõudepesumasinate pesuvahenditele ning tööstuslikele ja asutustes kasutatavatele pesupesemisvahenditele. Pärast kõnealuste otsuste vastuvõtmist muudeti määrust (EÜ) nr 1272/2008 komisjoni määrusega (EL) nr 286/2011 ⁽¹⁰⁾. Määruse (EÜ) nr 1272/2008 muudatusi hakati ainete suhtes kohaldama alates 1. detsembrist 2012 ja segude suhtes hakatakse neid kohaldama alates 1. juunist 2015. Määrusega (EL) nr 286/2011 lisati uued veekeskkonnale pikaajaliste ohtude klassifitseerimise kriteeriumid veekeskkonda ohustava kroonilise mürgisuse ning biolagunevuse andmete põhjal. Uute

⁽¹⁾ ELT L 27, 30.1.2010, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1272/2008, 16. detsember 2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiivi 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1907/2006, 18. detsember 2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni otsus 2011/263/EL, 28. aprill 2011, millega kehtestatakse nõudepesumasinas kasutatavatele detergentidele Euroopa Liidu ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 111, 30.4.2011, lk 22).

⁽⁵⁾ Komisjoni otsus 2011/264/EL, 28. aprill 2011, millega kehtestatakse pesumasinas kasutatavatele detergentidele Euroopa Liidu ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 111, 30.4.2011, lk 34).

⁽⁶⁾ Komisjoni otsus 2011/382/EL, 24. juuni 2011, millega kehtestatakse käsinõudepesuvahenditele ELi ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 169, 29.6.2011, lk 40).

⁽⁷⁾ Komisjoni otsus 2011/383/EL, 28. juuni 2011, millega kehtestatakse universaalpuhastusvahenditele ja sanitaarpuhastusvahenditele ELi ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 169, 29.6.2011, lk 52).

⁽⁸⁾ Komisjoni otsus 2012/720/EL, 14. november 2012, millega kehtestatakse tööstuslike ja asutustes kasutatavate automaatsete nõudepesumasinate pesuvahenditele Euroopa Liidu ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 326, 24.11.2012, lk 25).

⁽⁹⁾ Komisjoni otsus 2012/721/EL, 14. november 2012, millega kehtestatakse tööstuslikele ja asutustes kasutatavatele pesupesemisvahenditele Euroopa Liidu ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 326, 24.11.2012, lk 38).

⁽¹⁰⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 286/2011, 10. märts 2011, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (ELT L 83, 30.3.2011, lk 1).

kriteeriumide põhjal on enamik kergesti lagunevad pindaktiivsed ained, mida praegu kasutatakse detergentides ja puhastusvahendites, klassifitseeritud kroonilise ohu 3. kategooriasse (H412) ja mõnel juhul, eelkõige käsinõudepesuvahendite puhul, kroonilise ohu 2. kategooriasse (H411) ning seega on neid keelatud kasutada ELi ökomärgisega toodetes. Seetõttu on keeruline saavutada olukorda, kus kõikidest liidu turul kättesaadavatest detergentidest ja puhastusvahenditest 10–20 % moodustavad sellised nõudepesumasinate, pesumasinate ja käsinõudepesuvahendites kasutatavatele detergentidele, universaalpuhastusvahenditele ja sanitaarpuhastusvahenditele, tööstuslike ja asutustes kasutatavate automaatsete nõudepesumasinate pesuvahenditele ning tööstuslikele ja asutustes kasutatavatele pesupesemisvahenditele ELi ökomärgise andmise ökoloogilistele kriteeriumidele vastavad tooted, mille keskkonnoatoime on parim kogu nende olelusringi vältel, kuna puuduvad tõendid alternatiivsete pindaktiivsete ainete olemasolu kohta. Hindamist ja kontrolli käsitlevat teksti on ajakohastatud, et näha taotlejatele ette suunised uutele nõuetele vastavuse tõendamiseks.

- (3) Uute klassifitseerimiskriteeriumide kehtestamise tagajärjed ei olnud teada sel ajal, kui vaadati läbi otsustes 2011/263/EL, 2011/264/EL, 2011/382/EL ja 2011/383/EL sätestatud kriteeriume ELi ökomärgise andmiseks nõudepesumasinas kasutatavatele detergentidele, pesupesemisel kasutatavatele detergentidele, käsinõudepesuvahendites kasutatavatele detergentidele, universaalpuhastusvahenditele ja sanitaarpuhastusvahenditele ning töötati välja kriteeriume ELi ökomärgise andmiseks tööstuslike ja asutustes kasutatavate automaatsete nõudepesumasinate pesuvahenditele ning tööstuslikele ja asutustes kasutatavatele pesupesemisvahenditele, samuti kriteeriume pindaktiivsete ainete suhtes erandite tegemiseks, mis on sätestatud otsustes 2012/720/EL ja 2012/721/EL.
- (4) Käesolevat muudatust kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 1. detsembrist 2012, et tagada ELi ökomärgise kriteeriumide kehtivuse järjepidevus nõudepesumasinas kasutatavate detergentide, pesumasinas kasutatavate detergentide, käsinõudepesuvahendite, universaalpuhastusvahendite ja sanitaarpuhastusvahendite, tööstuslike ja asutustes kasutatavate automaatsete nõudepesumasinate pesuvahendite ning tööstuslike ja asutustes kasutatavate pesupesemisvahendite suhtes.
- (5) Seetõttu tuleks otsuseid 2011/263/EL, 2011/264/EL, 2011/382/EL, 2011/383/EL, 2012/720/EL ja 2012/721/EL vastavalt muuta.
- (6) Käesolevas otsuses ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 16 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Komisjoni otsuse 2011/263/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse I lisale.

Artikkel 2

Komisjoni otsuse 2011/264/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse II lisale.

Artikkel 3

Komisjoni otsuse 2011/382/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse III lisale.

Artikkel 4

Komisjoni otsuse 2011/383/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse IV lisale.

Artikkel 5

Komisjoni otsuse 2012/720/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse V lisale.

Artikkel 6

Komisjoni otsuse 2012/721/EL lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse VI lisale.

Artikkel 7

Käesolevat otsust kohaldatakse ainete suhtes alates 1. detsembrist 2012.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. mai 2014

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Janez POTOČNIK

I LISA

Otsuse 2011/263/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 2. kriteeriumi punkti b viiendas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (*)	H412: Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Üksnes säilivuse tagamiseks kasutatavad biotsiidid (**)	H410: Väga mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime	R50-53
	H411: Mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime	R51-53
	H412: Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Lõhnaained	H412: Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Ensüümid (***)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
NTA (trinaatriumnitriilotriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülglütsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglutamiinhape) (****)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40

(*) Seda erandit kohaldatakse tingimusel, et aine on kiiresti lagunev ja lagunev anaeroobsetes tingimustes.

(**) Nimetatud 2. kriteeriumi punktis e. Seda erandit kasutatakse siis, kui biotsiidi võimalikku bioakumulatsiooni iseloomustav log Pow (oktanooli-vee jaotuskoeffitsient) väärtus on < 3,0 või kui tema katseliselt määratud bioakumulatsiooni tegur on ≤ 100.

(***) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisaained.

(****) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 2. kriteeriumi punkti b lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

II LISA

Otsuse 2011/264/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 4. kriteeriumi punkti b viiendas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes	H 400: Väga mürgine veorganismidele	R 50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (*)	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Üksnes säilivuse tagamiseks kasutatavad biotsiidid (**)	H410: Väga mürgine veorganismidele, pikaajaline toime	R50-53
	H411: Mürgine veorganismidele, pikaajaline toime	R51-53
	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Lõhnaained	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Ensüümid (***)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
Pleegitamisel kasutatavad katalüsaatorid (***)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
NTA (trinaatriumnitriilotriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülglütsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglutamiinhape) (****)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40
Optilised valgendid (üksnes tugevatoimelised detergendid)	H413: Võib avaldada veorganismidele pikaajalist kahjulikku toimet	R53

(*) Seda erandit kohaldatakse tingimusel, et aine on kiiresti lagunev ja lagunev anaeroobsetes tingimustes.

(**) Nimetatud 4. kriteeriumi punktis e. Seda erandit kasutatakse siis, kui biotsiidide võimalikku bioakumulatsiooni iseloomustav log Pow (oktanooli-vee jaotuskoefitsient) väärtus on < 3,0 või kui tema katseliselt määratud bioakumulatsiooni tegur on ≤ 100.

(***) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisaained.

(****) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 4. kriteeriumi punkti b lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

III LISA

Otsuse 2011/382/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 3. kriteeriumi punkti c neljandas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (*)	H 400: Väga mürgine veorganismidele	R50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (**)	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 2,5 % lõpptootes (**)	H411: Mürgine veorganismidele, pikaajaline toime	R51-53
Lõhnaained	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Ensiüümid (***)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
NTA (trinaatriumnitriilotriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülglütsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglutamiinhape) (****)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40

(*) Protsendimäär tuleb jagada määrase (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt kehtestatud korrutusteguriga.

(**) Seda erandit kohaldatakse tingimusel, et aine on kiiresti lagunev ja lagunev anaeroobsetes tingimustes.

(***) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisaained.

(****) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 3. kriteeriumi punkti c lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 ja/või H411 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

IV LISA

Otsuse 2011/383/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 3. kriteeriumi punkti c neljandas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (*)	H 400: Väga mürgine veorganismidele	R50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (**)	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Lõhnaained	H412: Ohtlik veorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Ensiüümid (***)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
NTA (trinaatriumnitrioltriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülglütsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglutamiinhape) (****)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40

(*) Protsendimäär tuleb jagada määrase (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt kehtestatud korrutusteguriga.

(**) Seda erandit kohaldatakse tingimusel, et aine on kiiresti lagunev ja lagunev anaeroobsetes tingimustes.

(***) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisaained.

(****) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 3. kriteeriumi punkti c lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

V LISA

Otsuse 2012/720/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 3. kriteeriumi punkti b kuuendas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 15 % lõpptootes	H 400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes	H412: Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Üksnes säilivuse tagamiseks kasutatavad biotsiidid (*) (ainult vedelikud, mille pH on 2–12 ja toimeaine massiprotsent kuni 0,1)	H331: Sissehingamisel mürgine	R23
	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
Ensiüümid (**)	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
NTA (trinaatriumnitriolotriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülgliütsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglutamiinhape) (***)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40

(*) Erandit kasutatakse ainult 3. kriteeriumi punkti b puhul. Biotsiidid peavad vastama 3. kriteeriumi punktis d esitatud nõuetele.

(**) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisained.

(***) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 3. kriteeriumi punkti b lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

VI LISA

Otsuse 2012/721/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) 4. kriteeriumi punkti b kuuendas lõigus asendatakse erandite tabel järgmise tabeliga:

„Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 20 % lõpptootes	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
Pindaktiivsed ained kogusisaldusega < 25 % lõpptootes (*)	H412: Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
Üksnes säilivuse tagamiseks kasutatavad biotsiidid (**) (ainult vedelikud, mille pH on 2–12 ja toimeaine massiprotsent kuni 0,1)	H331: Sissehingamisel mürgine	R23
	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
Ensüümid (***)	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
	H334: Sissehingamisel võib põhjustada allergia- või astma sümptomeid või hingamisraskusi	R42
	H317: Võib põhjustada allergilist nahareaktsiooni	R43
Pleegitamisel kasutatavad katalüsaatorid (***)	H400: Väga mürgine veeorganismidele	R50
NTA (trinaatriumnitriilotriatsetaat) lisandina MGDAs (metüülglytsiindiatsetaat) ja GLDAs (dikarboksümetüülglytamiinhape) (****)	H351: Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40

(*) Seda erandit kohaldatakse tingimusel, et pindaktiivne aine vastab 3. kriteeriumi punkti a nõuetele ja on lagunev anaeroobsetes tingimustes.

(**) Erandit kohaldatakse ainult 4. kriteeriumi punkti b puhul. Biotsiidide puhul tuleb järgida 4. kriteeriumi punkti e.

(***) Sealhulgas valmististes sisalduvad stabilisaatorid ja muud lisaained.

(****) Sisaldus toormaterjalis alla 1,0 % juhul, kui kogusisaldus lõpptootes on alla 0,10 %.

2) 4. kriteeriumi punkti b lisatakse lõigu „Hindamine ja kontroll” teksti järgmine lõik:

„Selliste erandiga hõlmatud pindaktiivsete ainete puhul, mis vastavad ohuklassi H412 kriteeriumidele, esitab taotleja dokumendid nende lagunevuse kohta, viidates DID-loendile. Kui pindaktiivne aine ei ole kantud DID-loendisse, tuleb viidata kirjandusel või muudel allikatel või asjakohaste katsete tulemustel põhinevale teabele, nagu on kirjeldatud I liites.”

KOMISJONI OTSUS,**28. mai 2014,****millega kehtestatakse vesikütteseadmetele ELi ökomärgise andmise kriteeriumid***(teatavaks tehtud numbri C(2014) 3452 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

(2014/314/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 66/2010 ⁽¹⁾ ELi ökomärgise kohta, eriti selle artikli 8 lõiget 2,

olles nõu pidanud Euroopa Liidu ökomärgise komisjoniga

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 66/2010 kohaselt võib ELi ökomärgise anda toodetele, mille mõju keskkonnale kogu olelusringi jooksul on väike.
- (2) Määruses (EÜ) nr 66/2010 on sätestatud, et ELi ökomärgise konkreetsed kriteeriumid kehtestatakse tooterühmade kaupa.
- (3) Komisjon on koostanud esialgse aruande, milles käsitletakse liidus tavakasutuses olevate vesikütteseadmete tooterühma tehnilisi, keskkonna-, majanduslikke ja õiguslikke tahke, ja on teinud aruande kommenteerimiseks üldsusele kättesaadavaks. Aruande aluseks olev uurimus (edaspidi „uurimus“) tehti koostöös liidu ja kolmandate riikide sidusrühmade ja huvitatud isikutega.
- (4) Esialgses aruandes esitatud uurimustulemused näitavad, et vesikütteseadmete keskkonnamõju kõige olulisem tahk on nende kasutamisetapi energiatarbimine. Seetõttu tuleb soodustada energiatõhusate ja kasvuhoonegaase vähe tekitavate ning keskkonnasõbralike ja tarbijale ohutute vesikütteseadmete kasutamist.
- (5) Seepärast on asjakohane kehtestada vesikütteseadmete tooterühmale ELi ökomärgise kriteeriumid.
- (6) Kõnealused kriteeriumid ning asjaomased hindamis- ja kontrollinõuded peaksid kehtima neli aastat alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.
- (7) Käesolevas otsuses ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 16 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Vesikütteseadmete tooterühma kuuluvad tooted hõlmavad tooteid, mida kasutatakse soojustootmiseks vesikütteseadmetes, milles sooja vett viiakse veepumpade jõul kiirguritesse soovitud sisetemperatuuri saavutamiseks ja hoidmiseks kinnises ruumis, nagu hoones, korteris või toas. Soojusgeneraator toodab soojust ühel järgmisel viisil:

- a) gaas-, vedel- või tahkekütuse põletamine;
- b) gaasilise, vedela või tahke biokütuse põletamine;
- c) elekterküttekeha läbiva elektrivoolu soojuslik toime;

⁽¹⁾ ELT L 27, 30.1.2010, lk 1.

- d) ümbritsevast õhust, veest, maapinnast ja/või jäätmetest ammutatud soojuste kasutamine;
 - e) koostootmine, s.o ühes protsessis samaaegne soojus- ja elektrienergia tootmine;
 - f) päikeseenergiast (lisaenergiaallikas).
2. Vesikütteseadmete maksimaalne väljundvõimsus peab olema 400 kW.
 3. Sellesse tooterühma kuuluvad ka veesoojendid-kütteseadmed, kui nende esmane ülesanne on ruumi soojendamine.
 4. Kõnealusel tooterühmast on välja jäetud järgmised tooted:
 - a) kütteseadmed, mille esmane ülesanne on joogi- või olmevee soojendamine;
 - b) kütteseadmed gaasilise soojuskandja, nagu auru või õhu soojendamiseks ja tarnimiseks;
 - c) koostootmise-kütteseadmed suurima elektrivõimsusega vähemalt 50 kW;
 - d) kütteseadmed, milles on ühendatud kaudne soojendamine vesiküttesüsteemiga ja otsene soojendamine soojuste kiirgamise kaudu seadme asukoharuumi või -alasse.

Artikkel 2

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kütteseade” — kas ruumi kütmiseks ettenähtud seade või veesoojendi-kütteseade;
- 2) „ruumi kütmiseks ettenähtud seade” —
 - a) seade, mis vesiküttesüsteemiga toodab soojust soovitud sisetemperatuuri saavutamiseks ja selle hoidmiseks kindlas ruumis, näiteks hoones, korteris või toas, ning
 - b) seade, millel on üks või mitu soojusgeneraatorit;
- 3) „veesoojendi-kütteseade” — vesikütteseade, mis on ette nähtud nii ruumi kütmiseks kui ka ühtlasi soojuste tootmiseks etteantud temperatuuril, etteantud koguses, etteantud vooluhulgaga ja etteantud ajavahemikel sooja joogi- ja olmevee tarnimiseks ning mis on ühendatud välise joogi- ja olmeveevarustusega;
- 4) „kütteseadme, temperatuuriregulaatori ja päikeseenergiaseadme komplekt” — lõpptarbijale ettenähtud seadme komplekt, milles on üks või mitu kütteseadet, üks või mitu temperatuuriregulaatorit ja/või üks või mitu päikeseenergiaseadet;
- 5) „veesoojendi-kütteseadme, temperatuuriregulaatori ja päikeseenergiaseadme komplekt” — lõpptarbijale ettenähtud seadme komplekt, milles on üks või mitu veesoojendit-kütteseadet, üks või mitu temperatuuriregulaatorit ja/või üks või mitu päikeseenergiaseadet;
- 6) „päikeseenergiaseade” — päikeseenergiaseadmestik, päikesekollektor, päikese-kuumaveesalvesti või kollektori ahelas töötav pump, mis lastakse turule eraldi;
- 7) „vesiküttesüsteem” — küttesüsteem, milles vesi on soojuskandja hoone või selle osa kütmiseks kasutatava keskselt toodetud soojuste viimiseks kiirguritesse;
- 8) „soojusgeneraator” — see osa kütteseadmest, milles toodetakse soojust ühel järgmisel viisil:
 - a) fossiilkütuste ja/või biokütuste põletamine;
 - b) elekterküttekeha läbiva elektrivoolu soojuslik toime;
 - c) ümbritsevast õhust, veest, maapinnast ja/või jäätmetest ammutatud soojuste kasutamine;
- 9) „gaaskütteseade” — kütteseade või veesoojendi-kütteseade, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust gaasilisest fossiilsest kütusest või biomassist saadud gaaskütusest;
- 10) „vedelkütteseade” — kütteseade või veesoojendi-kütteseade, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust fossiilkütusest või biomassist saadud vedelkütusest;
- 11) „tahkekütteseade” — kütteseade või veesoojendi-kütteseade, milles on soojusgeneraator, millega toodetakse soojust tahkest fossiilkütusest või biomassist saadud tahkekütusest;

- 12) „katel” — kütteseade, milles toodetakse soojust fossiil- ja/või biokütusest ja/või elekterküttekeha läbiva elektrivoolu soojuslikul toimel;
- 13) „gaasikatel” — katel, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust fossiilkütusest või biomassist saadud gaaskütusest;
- 14) „vedelkütusekatel” — katel, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust fossiilkütusest või biomassist saadud vedelkütusest;
- 15) „tahkekütusekatel” — katel, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust fossiilkütusest või biomassist saadud tahkekütusest;
- 16) „tahke biokütuse katel” — katel, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust biomassist saadud tahkekütusest;
- 17) „elektrikatel” — katel, milles toodetakse soojust üksnes elekterküttekehaga elektrivoolu soojuslikul toimel;
- 18) „veesoojendi-elektrikatel” — veesoojendi-katel, milles toodetakse soojust üksnes elekterküttekehaga elektrivoolu soojuslikul toimel;
- 19) „soojuspumbaga kütteseade” — ümbritsevast õhust, veest, maapinnast ja/või jäätmetest ammutatud soojust ruumi kütmiseks kasutatav seade; soojuspumbaga kütteseadmel võib olla üks või mitu lisakütteseadet, milleks on kas elekterküttekeha või fossiil- ja/või biokütusel töötav kütteseade;
- 20) „soojuspumbaga veesoojendi-kütteseade” — soojuspumbaga kütteseade, mis on ette nähtud nii ruumi kütmiseks kui ka soojust tootmiseks etteantud temperatuuriga, etteantud koguses, etteantud vooluhulgaga ja etteantud ajavahe- mikel sooja joogi- või olmevee tarnimiseks ning mis on ühendatud välise joogivee- või olmeveevarustusega;
- 21) „kütuse jõul töötav soojuspumbaga kütteseade” — soojuspumbaga kütteseade, milles on üks või mitu soojusgeneraatorit, millega toodetakse soojust fossiilkütusest või biomassist saadud gaas- või vedelkütusest;
- 22) „elektri jõul töötav soojuspumbaga kütteseade” — soojuspumbaga kütteseade, milles on üks või mitu elektri jõul töötavat soojusgeneraatorit;
- 23) „koostootmise-kütteseade” — kütteseade, millega ühe ja sama protsessi käigus toodetakse üheaegselt soojust ja elektrienergiat;
- 24) „temperatuuriregulaator” — seade, mis võimaldab lõppkasutajal seadistada sisetemperatuuri teatavateks ajavahemikeks ja edastada asjaomaseid andmeid, nagu tegelik sise- ja/või välistemperatuur, vastavale kütteseadme seadisele, näiteks juhtpaneelile, aidates sellega reguleerida sisetemperatuuri;
- 25) „kütmise sesoonne energiatõhusus (η_s)” — arvutuslikul soojendamishooajal ruumi soojendamiseks tarbitava, kütteseadme toodetava soojuste ja selle soojustarbe rahuldamiseks seadme aastas tarbitava energia suhe [%];
- 26) „vee soojendamise kasutegur (η_{wh})” — veesoojendist-kütteseadmest saadava joogi- või olmevee soojendamiseks kasutatava kasuliku energia ja selle saamiseks kasutatava energia suhe [%];
- 27) „nimisoojusvõimsus” — kütteseadme esitatud soojusvõimsus [kW] standardsetel nimitingimustel ruumi kütmisel ja (vajaduse korral) vee soojendamisel; soojuspumbaga kütteseadmete ja soojuspumbaga veesoojendite-kütteseadmete nimisoojusvõimsuse määramise standardsed nimitingimused on arvutuslikud võrdlustingimused, mis on sätestatud komisjoni määruses (EL) nr 813/2013 ⁽¹⁾;
- 28) „standardsed nimitingimused” — kütteseadmete töötingimused keskmistel kliimatingimustel nimisoojusvõimsuse, kütmise sesoonse energiatõhususe, vee soojendamise kasuteguri, müravõimsustaseme, lämmastikoksiidide (NO_x) heite, vingugaasi (CO) heite, gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heite ja tolmuheite määramiseks;

⁽¹⁾ Komisjoni 2. augusti 2013. aasta määrus (EL) nr 813/2013, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/125/EÜ seoses kütteseadmete ja veesoojendite-kütteseadmete ökodisaini nõuetega (ELT L 239, 6.9.2013, lk 136).

- 29) „keskmised kliimatingimused” — Strasbourgi linnale iseloomulikud temperatuuritingimused;
- 30) „kütmişooajal tekkiv heide” —
- automaatse etteandmisega tahkekütusekatelidel nimisoojusvõimsusel tekkiva heite ja võimsusel 30 % nimisoojusvõimsusest tekkiva heite kaalutud keskmine [mg/m^3];
 - käsietteandmisega tahkekütusekatelidel, mis saavad töötada pidevalt võimsusel 50 % nimisoojusvõimsusest, nimisoojusvõimsusel tekkiva heite ja võimsusel 50 % nimisoojusvõimsusest tekkiva heite kaalutud keskmine [mg/m^3];
 - käsietteandmisega tahkekütusekatelidel, mis ei saa töötada pidevalt võimsusel kuni 50 % soojusvõimsusest, nimisoojusvõimsusel tekkiv heide [mg/m^3];
 - koostootmise-tahkekütuse-kütteseadmetel nimisoojusvõimsusel tekkiv heide [mg/m^3];
- 31) „globaalse soojenemise potentsiaal” — globaalset soojenemist põhjustav potentsiaal, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 842/2006 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 4;
- 32) „Nm³” — kuupmeeter normaalingimustel (rõhul 101,325 kPa ja temperatuuril 273,15 K).

Artikkel 3

Käesoleva otsuse artiklis 1 määratletud vesikütteseadmete tooterühma kuuluvale tootele Euroopa Liidu ökomärgise andmise kriteeriumid ning sellega seotud hindamis- ja kontrollimisnõuded on sätestatud käesoleva otsuse lisas.

Artikkel 4

Vesikütteseadmete tooterühma kuuluvate seadmete nõuded ning lisas sätestatud asjaomased hindamis- ja kontrollimisnõuded kehtivad neli aastat alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 5

Haldusotstarbel omistatakse vesikütteseadmete tooterühmale kood 045.

Artikkel 6

1. Tooterühma „elektriga või gaasiga töötavad soojuspumbad või gaasiga töötavad absorptsioon-soojuspumbad” kuuluvatele soojuspumpadele, millega soojendatakse vesiküttesüsteemi vett, ELi ökomärgise andmise taotlused, mis esitatakse kahe kuu jooksul käesoleva alates otsuse vastuvõtmise päevast, võivad olla koostatud komisjoni otsuses 2007/742/EÜ ⁽²⁾ või käesolevas otsuses sätestatud kriteeriumide alusel. Taotlusi hinnatakse vastavalt kriteeriumidele, mille alusel need on koostatud.

2. ELi ökomärgise litsentse, mis on otsuses 2007/742/EÜ sätestatud kriteeriumide alusel antud soojuspumpadele, millega soojendatakse vesiküttesüsteemi vett, võib kasutada 12 kuud käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast alates.

Artikkel 7

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. mai 2014

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta määrus (EÜ) 842/2006 teatavate fluoriitid kasvuhoonegaaside kohta (ELT L 161, 14.6.2006, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 9. novembri 2007. aasta otsus 2007/742/EÜ, millega kehtestatakse elektriga või gaasiga töötavatele soojuspumpadele või gaasiga töötavatele absorptsioon-soojuspumpadele ühenduse ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid (ELT L 301, 20.11.2007, lk 14).

LISA

ELI ÖKOMÄRGISE ANDMISE KRITÈERIUMID JA HINDAMISNÕUDED

Vesikütteseadmetele ELi ökomärgise andmise kriteeriumid sätestatakse eraldi kõikide järgmiste näitajate ja asjaolude kohta.

1. Minimaalne energiatõhusus
 - a) minimaalne kütmise sesoonne energiatõhusus;
 - b) minimaalne vee soojendamise energiatõhusus.
2. Kasvuhoonegaaside heite piirnormid
3. Külmutusagens ja teisene külmutusagens
4. Lämmastikoksiidide (NO_x) heite piirnormid
5. Vingugaasiheite piirnormid
6. Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heite piirnormid
7. Tolmuheite piirnormid
8. Mürataseme piirnormid
9. Ohtlikud ained ja segud
10. Ained, mis on loetletud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ artikli 59 lõikele 1
11. Plastosad
12. Jätkusuutlikkust arvestav tootekavand
13. Paigaldamisjuhised ja kasutajateave
14. ELi ökomärgisel esitatav teave.

Tabelis 1 on esitatud kriteeriumide kohaldamise teave soojusgeneraatori liikide kaupa. Kütteseadmekomplekt peab vastama kõikidele kompleksis kasutatud tehniliste lahenduste kohta kehtivatele nõuetele. Teatavate kriteeriumide korral, mille puhul kütteseadmekomplektile vastab eri lahendus, tuleb kriteeriume kohaldada komplekti kui terviku suhtes.

Iga kriteeriumi juures on esitatud konkreetsete hindamis- ja kontrollimisnõuded.

Kui taotlejalt nõutakse asjaomastele kriteeriumidele vastavuse tõendamiseks kinnituste, dokumentide, analüüside, katsearuannete või muude tõendite esitamist, võivad need pärineda taotlejalt või tema tarnijalt või mõlemalt.

Võimaluse korral tehakse katsed Euroopa standardi EN ISO 17025 või samaväärsetele nõuetele vastavates laborites.

Kui ei ole teisiti märgitud, tuleb iga kriteeriumi katsemeetoditena kasutada asjaomase standardi katsemeetodeid, nagu on osutatud tabelites 2 ja 3 (nagu on asjakohane). Vajaduse korral võib kasutada ka muid katsemeetodeid peale nende, mis on esitatud vastava kriteeriumi jaoks, kui taotlust hindav pädev asutus on nende samaväärsust kinnitanud. Tabelis 4 on esitatud kütteseadmete tekkiva heite arvutamise meetodika.

Vajaduse korral võivad pädevad asutused nõuda lisadokumente ja teha sõltumatuid kontrollimisi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

Tabel 1

Kriteeriumide kohaldatavus vastavalt soojusgeneraatori liigile

Kriteeriumid	Gaasikatla- gakküttesead- med	Vedelkütu- sekatlaga küttesead- med	Tahkeküt- usekatlaga kütteseade	Elektrikat- laga kütte- seadmed	Kütuse jõul töötavad soojuspu- mbaga küttesead- med	Elektri jõul töötavad soojuspu- mbaga küttesead- med	Koostoot- mise- küttesead- med
1a — Minimaalne kütmise sesoonne energiatõhusus	x	x	x	x	x	x	x
1b — Minimaalne vee soojenda- mise kasutegur (ainult veesoo- jendite-kütteseadmete puhul)	x	x		x	x	x	x
2 — Kasvuhoonegaaside heite piir- norm	x	x	x	x	x	x	x
3 — Külmutusagens ja teisene külmutusagens					x	x	
4 — Lämmastikoksiidide (NO _x) heite piirnorm	x	x	x		x		x
5 — Vingugaasi (CO) heite piir- norm	x	x	x		x		x
6 — Gaasiliste orgaaniliste süsini- kuühendite heite piirnorm			x				
7 — Tolmuheite piirnorm		x	x				x
8 — Mürataseme piirnorm					x	x	x
9 — Ohtlikud ained ja materjalid	x	x	x	x	x	x	x
10 — Ained, mis on loetletud vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 59 lõikele 1	x	x	x	x	x	x	x
11 — Plastosad	x	x	x	x	x	x	x
12 — Jätksuutlikkust arvestav tootekavand	x	x	x	x	x	x	x
13 — Paigaldamisjuhised ja kasu- tateave	x	x	x	x	x	x	x
14 — ELi ökomärgisel esitatav teave	x	x	x	x	x	x	x

Tabel 2

Katsemeetodite asjakohased standardid

Number	Pealkiri
Gaasikatlad	
EN 676	Automaatsed sundtõmbega gaaskütusepõletid
EN 15502-1	Gaasikatlad — 1. osa. Üldnõuded ja katsed
Vedelkütusekatlad	
EN 267	Automaatsed sundtõmbega vedelkütusepõletid
EN 303-1	Katlad — 1. osa. Sundtõmbepõletitega katlad. Terminoloogia, üldnõuded, katsed ja märgistus
EN 303-2	Katlad — 2. osa. Sundtõmbepõletitega katlad. Peenpihustuspõletiga katelde erinõuded
EN 303-4	Katlad — 4. osa. Sundtõmbepõletitega katlad. Kuni 70 kW võimsusega ja töörõhuga 3 baari töötavate sundtõmbepõletitega katelde erinõuded. Terminoloogia, üldnõuded, katsed ja märgistus
EN 304	Katlad — Peenpihustuspõletitega katelde katsetamisnõuded
Tahkekütusekatlaga küttesead	
EN 303-5	Katlad — 5. osa. Käsitsi ja automaatse etteandmisega tahkekütusekatlad nimisoojusvõimsusega kuni 500 kW. Terminoloogia, üldnõuded, katsed ja märgistus
EN 14918	Tahked biokütused — Kütteväärtuse määramine
Elektrikatlaga küttesead	
EN 60335-2-35	Majapidamis- ja muude taoliste seadmete ohutus — Osa 2-35. Veekiirkeetjate erinõuded
Kütuse jõul töötavad soojuspumbaga kütteseadmed	
EN 12309 seeria	Gaasküttega absorptsiooni ja adsorptsiooni kliima- ja/või soojuspumbaseadmed kasuliku soojusvõimsusega kuni 70 kW
DIN 4702, 8. osa	Keskkihtkatlad. Standardse kasuteguri ja standardse kiirgusvõime määramine
Elektri jõul töötavad soojuspumbaga kütteseadmed	
EN 14511 seeria	Kliimaseadmed, vedelikujahutajad ning elektri jõul töötavate kompressoritega soojuspumbad ruumide soojendamiseks ja jahutamiseks
EN 14825	Kliimaseadmed, vedelikujahutajad ning elektriliste kompressoritega soojuspumbad ruumide soojendamiseks ja jahutamiseks — Iseloomustavate suuruste ja nende nimiväärtuste mõõtmine konkreetsele temperatuurile vastava võimsustarbe tingimustes ja sesoonsete näitajate määramine

Number	Pealkiri
Koostootmise-kütteseadmed	
EN 50465	Gaasiseadmed — Gaasküttega kütuseelemendid — Gaasküttega kütuseelement nimisoojusvõimsusega kuni 70 kW ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Kolbisepõlemismootorid — Näitajad — 1. osa. Võimsuse ning kütuse- ja määrdekulu andmed ja katsemeetodid — Üldotstarbeliste mootorite lisanõuded

⁽¹⁾ Ajakohastatud standardi versioon hõlmab eeldatavasti ka koostootmisseadmeid (vt standardi kavand prEN 50465:2011. Gaasiseadmed. Soojuse ja elektri koostootmise seadmed nimisoojusvõimsusega kuni 70 kW).

Tabel 3

Õhusaasteainete heite katsemeetodite täiendavad asjakohased standardid

Number	Pealkiri
Lämmastikoksiidi heide	
EN 14792	Paikse allika heide — Lämmastikoksiidide (NO _x) massikontsentratsiooni määramine — Võrdlusmeetod: kemoluminestsents
Vingugaasiheide	
EN 15058	Paikse allika heide — Vingugaasi (CO) massikontsentratsiooni määramine — Võrdlusmeetod: mittelahutatav infrapunaspektromeetria
Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heide	
EN 12619	Paikse allika heide — Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite massikontsentratsiooni määramine põlemisgaasides väikese kontsentratsiooni korral — Pideva leegiga ionisatsioonidetektorite meetod
Tolmuheide	
EN 13284-1	Paikse allika heide — Tolmu massikontsentratsiooni määramine väikese kontsentratsiooni korral — 1. osa: Manuaalne gravimeetriline meetod
Müra	
EN ISO 3744	Akustika — Müraallikate müravõimsus- ja müraenergiataseme määramine mürarõhu kaudu — Rakenduslik mõõtmismeetod peegeltasapinna kohal olevas põhiliselt vabas väljas (ISO 3744:2010)
EN ISO 3746	Akustika — Müraallikate müravõimsus- ja müraenergiataseme määramine mürarõhu abil — Meetod, mille puhul mõõtmised tehakse peegeltasapinna kohal oleval mähispinnal (ISO 3746:2010)
EN 12102	Kliimaseadmed, vedelikujahutajad ning elektriliste kompressoritega soojuspumbad ja õhukuiivatid ruumide soojendamiseks ja jahutamiseks — Õhumüra mõõtmine — Müravõimsustaseme määramine

Tabel 4

Kütmishooajal tekkiva heite arvutamise meetodika

Tahkekütusekatla liik	Valem
Käsietteandmisega tahkekütusekatlad, mis saavad töötada pidevalt võimsusel 50 % nimisoojusvõimsusest, ning automaatse etteandmisega tahkekütusekatlad	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

Tahkekütusekatla liik	Valem
Käsietteandmisega tahkekütusekatlad, mis ei saa töötada pidevalt võimsusel 50 % või kuni 50 % nimisoojusvõimsusest, ning koostootmise-tahkekütusekatlad	$E_s = E_{s,R}$

Siin:

E_s — kütumishooajal tekkinud heide;

$E_{s,p}$ — vastavalt tolm-, gaasiliste orgaaniliste ühendite, vingugaasi- ja lämmastikoksiidide heide, mis on mõõdetud võimsusel kas 30 % või 50 % nimisoojusvõimsusest, nagu on asjakohane;

$E_{s,r}$ — vastavalt tolm-, orgaaniliste gaasiliste ühendite, vingugaasi- ja lämmastikoksiidide heide, mõõdetuna nimisoojusvõimsusel.

1. kriteerium. Minimaalne energiatõhusus

a) Minimaalne kütumise sesoonne energiatõhusus

Vesikütteseadmete kütumise sesoonne energiatõhusus η_s ei tohi olla väiksem tabelis 5 esitatud väärtusest.

Tabel 5

Kütumise sesoonse energiatõhususe miinimumnõuded soojusgeneraatoriliikide kaupa

Soojusgeneraatori liik	Minimaalne kütumise sesoonne energiatõhusus
Kõik kütteseadmed, v.a biokütusekatlad	$\eta_s \geq 98 \%$
Tahkekütusekatlaga kütteseadmed	$\eta_s \geq 79 \%$

i) Kütumise sesoonne energiatõhusus leitakse vastavalt määruse (EL) nr 813/2013 III lisa sätetele ning komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 811/2013⁽¹⁾ VII lisa sätetele ning vajaduse korral vastavalt ühtlustatud standarditele, mille viitenumbrid on sel eesmärgil avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, või muude usaldusväärsete, täpsete ja korratavate tänapäevaste üldtunnustatud meetoditega, mis on kooskõlas määruse (EL) nr 813/2013 III lisa sätetud näitajatega.

ii) Tahkekütusekatelde η_s leitakse punktis i kirjeldatud viisil, võttes arvesse järgmisi lisanõudeid:

a) näitaja η_s arvutamine põhineb niiske kütuse (nagu kütus kohale saabub) ülemisel kütteväärtusel GCV_{ar} , mille puhul võetakse arvesse niiske kütuse parandit ning põlemisel vesinikust tekkivast veest saadavat varjatud energiat. Standardis EN 303–5 sätestatud põhimõtteid kohaldatakse näitaja η_s leidmiseks ning seejuures kasutatakse niiske kütuse (nagu kütus kohale saabub) ülemist kütteväärtust GCV_{ar} , mitte alumist kütteväärtust NCV_{ar} ;

b) tahke biokütuse kütteväärtuse määramisel järgitakse standardi EN 14918 nõudeid;

c) niiske kütuse ülemine kütteväärtus konstantsel ruumalal $GCV_{ar,V}$ leitakse järgmiselt:

$$GCV_{ar,V} = GCV_{dry,V} \times (100 - m)/100 \text{ [MJ/kg]}$$

Siin:

m on niiske kütuse niiskusesisaldus massiprotsentides;

$GCV_{dry,V}$ on kuiva kütuse ülemine kütteväärtus (mis niiskust ei sisalda) konstantsel ruumalal;

(1) Komisjoni 18. veebruari 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 811/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/30/EL seoses kütteseadmete, veesoojendite-kütteseadmete, kütteseadmest, temperatuuriregulaatorist ja päikeseenergiaseadmest koosnevate komplektide ning veesoojendist-kütteseadmest, temperatuuriregulaatorist ja päikeseenergiaseadmest koosnevate komplektide energiamärgistusega (ELT L 239, 6.9.2013, lk 1).

- d) kuiva kütuse ülemine kütteväärtus konstantsel ruumalal $GCV_{dry,V}$ leitakse järgmiselt:

$$GCV_{dry,V} = NCV_{dry,P} + 0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry}) \text{ [MJ/kg]}$$

Siin:

$NCV_{dry,P}$ on kuiva kütuse (sealhulgas tuha) alumine kütteväärtus konstantsel rõhul;

H_{dry} on kuiva kütuse vesinikisisaldus massiprotsentides;

O_{dry} on kuiva kütuse hapnikisisaldus massiprotsentides;

N_{dry} on kuiva kütuse lämmastikisisaldus massiprotsentides;

- e) kuiva kütuse alumine kütteväärtus konstantsel rõhul $NCV_{dry,P}$ leitakse järgmiselt:

$$NCV_{dry,P} = NCV_{ar,P} \times 100/(100 - m) + 2,443 \times m/(100 - m) \text{ [MJ/kg]}$$

Siin:

$NCV_{ar,P}$ on niiske kütuse alumine kütteväärtus konstantsel rõhul.

- f) Märgive, et valemist c, d ja e saab avaldada $GCV_{ar,V}$ suuruse $NCV_{ar,P}$ kaudu järgmiselt:

$$GCV_{ar,V} = NCV_{ar,P} + [0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry})] \times (100 - m)/100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}$$

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab kinnitama toote vastavust sellele kriteeriumile ja esitama asjaomastes EN-standardites vastava toote kohta (vt tabel 2) sätestatud katsejuhendi (sealhulgas ka mittestatsionaarsed meetodid) järgi tehtud katsete tulemused. Kütmise sesoonse energiatõhususe mõõtmised ja arvutused tuleb teha seadmekomplektide kütmise sesoonse energiatõhususe meetodika järgi ning punktis i osutatud viisil. Tahkekütusekatelde kütmise sesoonse energiatõhusus arvutatakse punktis ii esitatud juhiste järgi.

b) Minimaalne vee soojendamise kasutegur

- i) Veesoojendite-kütteseadmete ning ühte või mitut veesoojendit-kütteseadet sisaldavate kütteseadmekomplektide vee soojendamise energiatõhusus η_{wh} ei tohi olla väiksem kui 65 %. See kriteerium ei kehti tahkekütusekatelde kohta.
- ii) Vee soojendamise energiatõhusus leitakse määruse (EL) nr 813/2013 III lisa ja määruse (EL) nr 811/2013 VII lisa sätete kohaselt.

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab kinnitama toote vastavust sellele kriteeriumile ja esitama asjaomastes EN-standardites vastava toote kohta (vt tabel 2) sätestatud katsejuhendi (sealhulgas ka mittestatsionaarsed meetodid) järgi tehtud katsete tulemused. Mõõtmised ja arvutused tuleb teha komplektide veesoojendamise kasuteguri meetodika järgi punktis ii osutatud viisil.

2. kriteerium. Kasvuhoonegaaside heite piirnormid

Vesikütteseadme heide (väljendatud süsihappegaasi ekvivalentgrammides kWh soojuse kohta), mis on arvutatud tabelis 7 esitatud üldise ekvivalentse soojendamismõju valemite (TEWI valemid) järgi ei tohi ületada tabelis 6 esitatud väärtusi.

Tabel 6

Soojusegeneraatorite kasvuhoonegaaside heite piirnormid

Soojusegeneraatori liik	Kasvuhoonegaaside heite piirnorm
Kõik kütteseadmed, v.a soojuspumbad	200 CO ₂ ekvivalentgrammi soojuse kWh kohta
Soojuspumbaga kütteseadmed	150 CO ₂ ekvivalentgrammi soojuse kWh kohta

Kasvuhoonegaaside heide arvutatakse tabelis 7 esitatud TEWI valemite järgi (valemid tuleb valida vastavalt soojusgeneraatori liigile). Igas TEWI valemis võib olla kaks osa, millest üks iseloomustab kütteseadme tõhusust (mis on avaldatud kütmise sesoonse energiatõhususe η_s kaudu) ja kütuse nn süsihappegaasiintensiivsust (mida väljendatakse näitaja β abil) ning teine osa (mida kasutatakse ainult soojuspumbaga kütteseadmete puhul) iseloomustab kasvuhoonegaaside heidet, mis tuleneb külmutusagensi pihkumisest. Külmutusagensi pihkumisest tekkinud kasvuhoonegaaside heide sõltub külmutusagensi globaalse soojenemise potentsiaalst (GWP_{100}) ja külmutusagensi pihkumisest kasutamisejärgus (mida iseloomustab aastane pihkumismäär ER protsentides külmutusagensi kogumassist) ning tööea lõpus (α , protsentides külmutusagensi kogumassist)

Tabel 7

Soojusgeneraatorite TEWI valemid

Soojusgeneraatori liik	TEWI valem (CO ₂ ekvivalentgrammi soojuse kWh kohta)
Katlad	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Soojuspumbaga kütteseadmed	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Koostootmise-kütteseadmed	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Kütteseadmekomplektid	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times (\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,HP}}) + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

Tabelis 7 esitatud TEWI valemities kasutatud suurusi on selgitatud tabelis 8.

Tabel 8

TEWI valemities kasutatud põhisuurused

Suurus	Suuruse kirjeldus	Ühikud	Konstantne suurus või katseliselt määratav suurus
β_{elec}	Elektriseadme kasvuhoonegaaside heite intensiivsus	[CO ₂ ekvivalentgrammi kWh _{elec} kohta]	384
β_{fuel}	Kütteseadmes põletatava kütuse kasvuhoonegaaside heite intensiivsus	[CO ₂ ekvivalentgrammi kWh kohta]	Vt tabel 9
η_s	Kütmise sesoonse energiatõhusus	[-]	Taotleja määrab katseliselt ja teatab suuruse väärtuse (1. kriteerium)
$\eta_{s,B}$	Katla osale vastav kütmise sesoonse energiatõhusus keskmistel kliimatingimustel	[-]	Taotleja määrab katseliselt ja teatab suuruse väärtuse; see vastab sellise komplekti kütmise sesoonsele energiatõhususele, millest on välja jäetud täiendav soojuspump (nagu osutatud komplekti tootekirjelduses)

Suurus	Suuruse kirjeldus	Ühikud	Konstantne suurus või katseliselt määratav suurus
$\eta_{s,HP}$	Soojuspumba osale vastav kütmise sesoonne energiatõhusus keskmistel kliimatingimustel	[-]	Taotleja määrab katseliselt ja teatab suuruse väärtuse; see vastab täiendava soojuspumba kütmise sesoonsele energiatõhususele (nagu osutatud komplekti tootekirjelduses)
$\eta_{thermal}$	Soojuslik kasutegur	[-]	Vt tabel 10
η_{el}	Elektriline kasutegur	[-]	Vt tabel 10
δ	Kahe väärtusega suurus	[-]	= 0 elektri jõul töötava soojuspumbaga kütteseadmete korral = 1 kütuse jõul töötava soojuspumbaga kütteseadmete korral
GWP_{100}	Globaalse soojendamise potentsiaal (mõjuga üle 100 aasta)	[CO ₂ ekvivalentgrammi külmutusagensi massi kohta g, 100 aasta jooksul]	Väärtuse teatab taotleja vastavalt 3. kriteeriumile
m	Külmutusagensi mass	[g]	Teatab taotleja
ER	Külmutusagensi kadu aastas	[%/aasta]	Kasutatakse väärtust ER = 3,5 %/aasta
n	Tööiga	[aasta]	Kasutatakse väärtust n = 15
α	Külmutusagensi kadu tööea lõpus (kasutuselt kõrvaldamisel)	[%]	Kasutatakse väärtust $\alpha = 35\%$
P	Arvutuslik võimsus	[kW]	Teatab taotleja
h	Täiskoormusel töötamise tundide arv	[tund/aasta]	2 000
s_{HP}	Soojuspumba osale vastav võimsus kogusoojusvõimsusest	[-]	= $(16 - T_{HP})/26$, kus T_{HP} on temperatuur [°C], mille korral (esmise) soojuspumba kasutegur võrdub esmase katla kasuteguriga. Eeldatakse, et sellest temperatuurist madalamal temperatuuril täidab katel soojusvajaduse, sellest kõrgemal temperatuuril täidab soojusvajaduse soojuspump

Tabelis 9 selgitatakse, kuidas valida suuruse β_{fuel} väärtusi TEWI valemitesse vastavalt kütteseadmes kasutatavale kütusele. Kui katel töötab sellise kütusega, mida tabelis ei ole, tuleb valida lähim kütus vastavalt kütuse päritolule (fossiil- või biokütus) ja kujule (gaas-, vedel- või tahkekütus).

Tabel 9

TEWI valemities kasutatavad suuruse β_{fuel} (kasvuhoonegaaside heite intensiivsus) väärtused

Kütteseadmes kasutatav kütus	Kasvuhoonegaaside heite intensiivsus	Väärtus [CO ₂ ekvivalentgrammi kWh kohta]
Gaasilised fossiilkütused	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{gas}}$	202
Vedelad fossiilkütused	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{oil}}$	292
Tahked fossiilkütused	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Gaasiline biomass	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-gas}}$	98
Vedel biomass	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-oil}}$	149
Küttepuud	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-log}}$	19
Puiduhake	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-chip}}$	16
Puidugraanulid	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-pellet}}$	39
Fossiilkütuste ja biomassi segu	$\beta_{\text{fuel}} =$ kaalutud keskmine, mis arvutatakse kui asjaomaste kütuste sisalduse ja sellele vastavate heite intensiivsustegurite korrutiste summa	$\Sigma (\text{Fuel X \%} \times \beta_{\text{fuel X}}) + (\text{Fuel Y \%} \times \beta_{\text{fuel Y}}) + \dots (\text{Fuel N \%} \times \beta_{\text{fuel N}})$

Tabelis 10 kirjeldatakse, kuidas valida suurusi η_{thermal} ja η_{el} TEWI valemities kasutamiseks koostootmise-kütteseadmete puhul.

Tabel 10

TEWI valemities koostootmise-kütteseadmete puhul kasutatavad suurused η_{thermal} ja η_{el}

Suurus	Valem
η_{thermal}	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
η_{el}	Koostootmise-kütteseadmete puhul, millel ei ole lisakütteseadmeid $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	Lisakütteseadmetega koostootmise-kütteseadmete puhul $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

Siin:

η_s on kütmise sesoonne energiatõhusus, nagu on määratletud määruses (EL) nr 813/2013;

η_{el} on elektriline kasutegur, nagu on määratletud määruses (EL) nr 813/2013;

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$ on aktiveerimata lisakütteseadmega koostootmise-kütteseadme elektriline kasutegur nimisoojusvõimsusel, nagu on määratletud määruses (EL) nr 813/2013

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$ on aktiveeritud lisakütteseadmega koostootmise-kütteseadme elektriline kasutegur nimisoojusvõimsusel, nagu on määratletud määruses (EL) nr 813/2013

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid. Taotleja peab teatama TEWI valemities järgi arvutatud kasvuhoonegaaside heite koguse ja täpsed suuruste väärtused, mida kasutati valemities kasvuhoonegaaside heite arvutamiseks.

3. kriteerium. Külmutusagens ja teisene külmutusagens

Külmutusagens

Saja aasta jooksul toimuva globaalse soojenemise potentsiaal (GWP_{100}) ei tohi külmutusagensil olla suurem kui 2 000. GWP_{100} väärtustena tuleb kasutada määruse (EÜ) nr 842/2006 I lisas esitatud väärtusi. GWP_{100} väärtuste jaoks tuleb võrdlusväärtusena kasutada komisjoni määruse (EL) nr 206/2012 ⁽¹⁾ I lisa jaotise 1 punktis 7 esitatud väärtusi.

Teisene külmutusagens

Teisest külmutusagensit kasutavate kütteseadmete ehitus ei tohi põhineda sellistel teisel külmutusagensitel, töövedelikel ega lisainetel, mis on liigitatud keskkonnaohtlikuks või tervist ohustavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1272/2008 ⁽²⁾ ja nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ⁽³⁾ tähenduses ning paigaldusjuhistes peab olema selgelt kirjas, et teise külmutusagensina ei tohi kasutada keskkonnaohtlikke ega tervist ohustavaid aineid.

Hindamine ja kontrollimine

Külmutusagens

Taotlusele tuleb lisada tootes kasutatavate külmutusagensite nimetused koos nende GWP_{100} -väärtustega, mis on toodud määruses (EÜ) nr 842/2006. Külmutusagensite GWP_{100} -väärtused arvutatakse kui ühe kilogrammi gaasi 100 aasta jooksul soojenemist põhjustava potentsiaali ja ühe kilogrammi süsinikdioksiidi 100 aasta jooksul soojenemist põhjustava potentsiaali suhe. GWP_{100} väärtuste jaoks tuleb võrdlusväärtusena kasutada määruse (EL) nr 206/2012 I lisa jaotise 1 punktis 7 esitatud väärtusi.

Ainult teises(t)e külmutusagensi(te) puhul

Taotlusele tuleb lisada kasutatud teises(t)e külmutusagensi(te) nimetused.

4. kriteerium. Lämmastikoksiidide (NO_x) heite piirnormid

Lämmastikoksiidide (NO_x) sisaldus heitgaasis ei tohi ületada tabelis 11 esitatud piirnorme (ei kehti elektrikütteseadmete kohta). NO_x -heide tuleb leida kui lämmastikoksiidi ja lämmastikdioksiidi heite summa järgmistel töötingimustel:

- gaas- ja vedelkütusel töötavad kütteseadmed: standardsetel nimitingimustel ja nimisoojusvõimsusel;
- tahkekütusel töötavad kütteseadmed: nagu küttesooajal tekkiva heite puhul vastavalt tabelile 4.

Ühikuks valitakse vastavalt vajadusele mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi) või mg/Nm^3 .

Tabel 11

Soojusgeneraatorite NO_x -heite piirnormid

Soojusgeneraatori liik	NO_x -heite piirnorm
Gaasikütteseadmed	Sisepõlemismootoriga: 170 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi) Välispõlemismootoriga: 36 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi)
Vedelkütusel töötavad kütteseadmed	Sisepõlemismootoriga: 380 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi) Välispõlemismootoriga: 100 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi)
Tahkekütusel töötavad kütteseadmed	150 mg/Nm^3 , kui O_2 on 10 %

⁽¹⁾ Komisjoni 6. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 206/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/125/EÜ seoses kodumajapidamises kasutatavate kliimaseadmete ja olmeventilaatorite ökodisaini nõuetega (ELT L 72, 10.3.2012, lk 7).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiivi 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, 16.8.1967, lk 1).

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid.

Lämmastikoksiidide (NO_x) heide heitgaasis leitakse standardsete heiteväärtuste abil tabelis 2 või tabelis 3 (nagu asjakohane) esitatud standardite järgi.

5. kriteerium. Vingugaasi (CO) heite piirnormid

Vingugaasi (CO) sisaldus heitgaasis ei tohi ületada tabelis 12 esitatud piirnorme (ei kehti elektrikütteseadmete kohta), vingugaasi heide leitakse järgmistel töötingimustel:

- gaas- ja vedelkütusel töötavad kütteseadmed: standardsetel nimitingimustel ja nimisoojusvõimsusel;
- tahkekütusel töötavad kütteseadmed: nagu kütishooajal tekkiva heite puhul vastavalt tabelile 4.

Ühikuks valitakse vastavalt vajadusele mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi) või mg/Nm³.

Tabel 12

Soojusgeneraatorite vingugaasi heite piirnormid

Soojusgeneraatori liik	Vingugaasi heite piirnorm
Gaasikütteseadmed	Sisepõlemismootoriga: 150 mg/Nm ³ O ₂ sisaldusel 5 % Välispõlemismootoriga: 25 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi)
Vedelkütusel töötavad kütteseadmed	Sisepõlemismootoriga: 200 mg/Nm ³ O ₂ sisaldusel 5 % Välispõlemismootoriga: 50 mg/kWh (sisendenergia väljendatud ülemise kütteväärtuse järgi)
Tahkekütusel töötavad kütteseadmed	Automaatse etteandmisega: 175 mg/Nm ³ , kui O ₂ sisaldus on 10 % Käsitsi etteandmisega: 250 mg/Nm ³ , kui O ₂ sisaldus on 10 %

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid.

Vingugaasi (CO) heide heitgaasis leitakse standardsete heiteväärtuste abil tabelis 2 või tabelis 3 (nagu asjakohane) esitatud standardite järgi.

6. kriteerium. Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heite piirnormid

Gaasilisi orgaanilisi süsinikuühendeid ei tohi olla heitgaasis rohkem piirnormidest, mis on esitatud tabelis 13. Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heide määratakse analoogselt kütishooajal tekkiva heitega vastavalt tabelile 4. Ühikuna kasutatakse mg/Nm³.

Tabel 13

Soojusgeneraatorite gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heite piirnormid

Soojusgeneraatori liik	Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heite piirnorm
Tahkekütusekatlaga kütteseadmed	7 mg/Nm ³ , kui O ₂ sisaldus on 10 %

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid.

Gaasiliste orgaaniliste süsinikuühendite heide heitgaasis leitakse standardsete heiteväärtuste abil tabelis 2 või tabelis 3 (nagu asjakohane) esitatud standardite järgi.

7. kriteerium. Tolmuheite piirnormid

Heitgaasi tolmusisaldus ei tohi ületada tabelis 14 esitatud piirnorme. Tolmuheide leitakse järgmistel töötingimustel:

- vedelkütusel töötavad kütteseadmed: standardsetel nimitingimustel ja nimisoojusvõimsusel;
- tahkekütusel töötavad kütteseadmed: analoogselt kütmişooajal tekkiva heitega vastavalt tabelile 4.

Ühikuna kasutatakse mg/Nm³.

Tabel 14

Soojusegeneraatorite tolmuheite piirnormid

Soojusegeneraatori liik	Tolmuheite piirnorm
Vedelkütusel töötavad kütteseadmed	Sisepõlemismootoriga: 1 mg/Nm ³ , kui O ₂ sisaldus on 5 % Välispõlemismootoriga: piiramata
Tahkekütusel töötavad kütteseadmed	20 mg/Nm ³ , kui O ₂ sisaldus on 10 %

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid.

Tolmuheide heitgaasis leitakse standardsete heiteväärtuste abil tabelis 2 või tabelis 3 (nagu asjakohane) esitatud standardite järgi.

8. kriteerium. Mürataseme piirnormid

Müratase ei tohi ületada tabelis 15 esitatud piirnorme. Mürataset mõõdetakse standardsetel nimitingimustel ja nimisoojusvõimsusel. Ühik on vastavalt vajadusele dBA või dBC.

Tabel 15

Soojusegeneraatorite mürataseme piirnormid

Soojusegeneraatori liik	Mõõtmine	Mürataseme piirnorm
Soojuspumbaga kütteseadmed, millel on välispõlemismootor ja elektri jõul töötav soojuspump	A-kaalutud müravõimsustaseme piirnorm ($L_{wAd, lim}$)	$17 + 36 \times \log(P_N + 10)$ dBA
Sisepõlemismootoriga soojuspumbaga kütteseadmed	A-kaalutud mürarõhutaseme piirnorm ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(0,4 \times P_N + 15)$ dBA
	C-kaalutud mürarõhutaseme piirnorm ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dBC
Sisepõlemismootoriga koostootmise-kütteseadmed	A-kaalutud mürarõhutaseme piirnorm ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(P_E + 15)$ dBA
	C-kaalutud mürarõhutaseme piirnorm ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dBC

Märkus: P_N on siin nimisoojusvõimsus (täiskoormus) või esitatud soojusvõimsus; P_E on elektrivõimsus.

Hindamine ja kontrollimine

Pädevale asutusele tuleb esitada tootja allkirjaga tõend, milles kinnitatakse sellele kriteeriumile vastavust, ja asjaomased dokumendid.

Katsetused tuleb teha välispõlemismootoriga ja elektri jõul töötava soojuspumbaga kütteseadme korral vastavalt standardile EN 12102 ning sisepõlemismootoriga soojuspumbaga kütteseadme ja sisepõlemismootoriga koostootmise-kütteseadme korral vastavalt standardile EN ISO 3744 või EN ISO 3746. Katsearuanne lisatakse taotlusele.

9. kriteerium. Ohtlikud ained ja segud

Vastavalt määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõikele 6 ei tohi toode ega ükski selle osa sisaldada aineid, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1907/2006 artiklis 57, ega aineid või segusid, mis vastavad tabelis 16 esitatud ohuklassidesse või -kategooriatesse liigitamise kriteeriumidele määruse (EÜ) nr 1272/2008 või direktiivi 67/548/EMÜ kohaselt.

Tabel 16

Ohu- ja riskilause loetelu

Ohulause (1)	Riskilause (2)
H300 Allaneelamisel surmav	R28
H301 Allaneelamisel mürgine	R25
H304 Allaneelamisel või hingamisteedesse sattumisel võib olla surmav	R65
H310 Nahale sattumisel surmav	R27
H311 Nahale sattumisel mürgine	R24
H330 Sissehingamisel surmav	R23/26
H331 Sissehingamisel mürgine	R23
H340 Võib põhjustada geneetilisi defekte	R46
H341 Arvatavasti põhjustab geneetilisi defekte	R68
H350 Võib põhjustada vähktõbe	R45
H350i Sissehingamisel võib põhjustada vähktõbe	R49
H351 Arvatavasti põhjustab vähktõbe	R40
H360F Võib kahjustada viljakust	R60
H360D Võib kahjustada loodet	R61
H360FD Võib kahjustada viljakust. Võib kahjustada loodet	R60/61/60–61
H360Fd Võib kahjustada viljakust. Arvatavasti kahjustab loodet	R60/63
H360Df Võib kahjustada loodet. Arvatavasti kahjustab viljakust	R61/62
H361f Arvatavasti kahjustab viljakust	R62
H361d Arvatavasti kahjustab loodet	R63
H361fd Arvatavasti kahjustab viljakust. Arvatavasti kahjustab loodet	R62–63
H362 Võib kahjustada rinnaga toidetavat last	R64

Ohulause (1)	Riskilause (2)
H370 Kahjustab elundeid	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Võib kahjustada elundeid	R68/20/21/22
H372 Kahjustab elundeid pikaajalise või korduva kokkupuute korral	R48/25/24/23
H373 Võib kahjustada elundeid pikaajalise või korduva kokkupuute korral	R48/20/21/22
H400 Väga mürgine veeorganismidele	R50/50-53
H410 Väga mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime	R50-53
H411 Mürgine veeorganismidele, pikaajaline toime	R51-53
H412 Ohtlik veeorganismidele, pikaajaline toime	R52-53
H413 Võib avaldada veeorganismidele pikaajalist kahjulikku toimet	R53
EUH059 Ohtlik osoonikihile	R59
EUH029 Kokkupuutel veega eraldub mürgine gaas	R29
EUH031 Kokkupuutel hapetega eraldub mürgine gaas	R31
EUH032 Kokkupuutel hapetega eraldub väga mürgine gaas	R32
EUH070 Silma sattumisel mürgine	R39-41

(1) Nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1272/2008.

(2) Vastavalt direktiivile 67/548/EMÜ.

Eespool toodud nõudest on vabastatud lõpptooted ained ja segud, mille omadused muutuvad töötlemisel nii, et kindlaks tehtud ohtu enam ei ole.

Sisalduse piirnormid ainete või segude puhul, mis vastavad ohukriteeriumidele, mille järgi toimub klassifitseerimine tabeli 16 ohuklassidesse ja -kategoriatesse, ning ainete puhul, mis vastavad määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 57 punktis a, b või c esitatud kriteeriumidele, ei tohi ületada üldisi ega konkreetseid sisalduse piirnorme, mis on kindlaks määratud vastavalt määruse (EÜ) nr 1272/2008 artiklile 10. Kui on kindlaks määratud konkreetne sisalduse piirnorm, kohaldatakse seda üldpiirnormi asemel.

Määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 57 punktides d, e või f nimetatud kriteeriumidele vastavate ainete sisalduse piirnorm ei tohi olla suurem kui 0,1 massiprotsenti.

Tabelis 17 loetletud ained ja segud on vabastatud määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõikes 6 sätestatud keelust.

Tabel 17

Erandid määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõikes 6 sätestatud keelust

Ained ja tooted, mille kohta erand kehtib	Erandid
Tooted, mille mass on alla 25 g	Kõik ohu- ja riskilused.
Liittoodete homogeenised osad, mille mass on alla 25 g	Kõik ohu- ja riskilused.
Nikkel roostevabas terases	H351/372 ja R40/48/23

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab esitama iga üle 25 g kaaluva ja/või homogeense osa kohta kinnituse sellele kriteeriumile vastavuse kohta ja asjakohased dokumendid, nagu tarnijate allkirjastatud kinnitused ainete kriteeriumidele vastavuse kohta ning asjakohaste ainete või segude ohutuskaartide koopiad vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 II lisale. Segude ja ainete sisalduse piirnormid esitatakse määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 31 kohaselt ohutuskaartidel.

10. kriteerium. Ained, mis on loetletud vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 59 lõikele 1

Väga kõrge riskiteguriga ainenä määratletud ning määruse (EÜ) nr 1907/2006 artiklis 59 osutatud loetelus nimetatud ainete kontsentratsioon ei tohi segus, tootes ega liittoote homogeenses osas olla suurem kui 0,1 massiprotsenti ning määruse (EÜ) nr 66/2010 artikli 6 lõike 6 kohase keelu suhtes ei tohi teha erandit. Määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikli 10 kohaselt kindlaks määratud sisalduse piirnorme kohaldatakse juhul, kui sisaldus on väiksem kui 0,1 massiprotsenti.

Hindamine ja kontrollimine

Väga kõrge riskiteguriga aineks tunnistatud ja määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 59 kohaselt kandidaatainete loetellu kantud ainete loetelu on veebisaidil

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Viide loetelule tehakse taotluse esitamise kuupäevaga.

Taotleja peab kinnitama vastavust sellele kriteeriumile ja esitama asjakohased dokumendid, nt ainete tarnijate allkirjastatud kinnitused ning määruse (EÜ) nr 1907/2006 II lisa kohased ainete või segude ohutuskaartide koopiad. Segude ja ainete sisalduse piirnormid esitatakse määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 31 kohaselt ohutuskaartidel.

11. kriteerium. Plastosad

Kui tootmisprotsessis kasutatakse plastifikaatorit, peab see vastama kriteeriumide 9 ja 10 kohastele ohtlike ainete nõuetele.

Plasttoodete osad ja liittoodete homogeensed osad kaaluga vähemalt 25 g ei tohi kloori sisaldada üle 50 massiprotsendi.

Plastosad kaaluga vähemalt 50 g tuleb märgistada kooskõlas Euroopa standardi EN ISO 11469 nõuetele, et tagada tööea lõppemisel nende nõuetekohane taaskasutamine, ringlussevõtmine või kasutusel kõrvaldamine.

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab kinnitama vastavust sellele kriteeriumile ja esitama asjakohased dokumendid, nagu materjalitarnijate allkirjastatud kinnitused ning asjaomased ainete või segude ohutuskaartide koopiad. Taotleja peab teatama, milliseid plastifikaatoreid on tootes kasutatud. Taotleja peab teatama plastosade suurima kloorisisalduse. Samuti tuleb pädevale asutusele esitada plastitarnijate allkirjastatud kinnitus kriteeriumidele vastavuse kohta ning asjaomaste materjalide ja ainete ohutuskaartide koopiad. Taotleja peab teatama, kui on eesmärgipäraselt lisatud aineid, näiteks leegiaeglustajaid.

12. kriteerium. Jätkusuutlikkust arvestav tootekavand

Toode peab olema kavandatud nii, et hooldustehnikutel oleks selle asendatavaid osi kerge vahetada. Tootele lisatud teabelehel tuleb üheselt mõistetavalt esitada teave selle kohta, millised osad on asendatavad. Samuti peab taotleja tagama, et vähemalt kümme aastat pärast toote ostmist oleksid saadaval kas originaalvaruosad või nendega võrdväärsed varuosad.

Toote garantiitingimustega peab olema tagatud toote parandamine või asendamine vähemalt viis aastat pärast toote ostmist.

Taotleja peab kohustuma toote tasuta tagasi võtma pärast toote tööea lõppemist ning tagama selle nõuetekohase ringlussevõtu või selle materjalide ringlussevõtu ning selle taaskasutuseks või ümbertöötlemiseks sobimatute osade nõuetekohase kasutusel kõrvaldamise. Tooteteabes tuleb esitada teave, kuidas on korraldatud toote tagasivõtmine.

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab kinnitama vastavust sellele kriteeriumile ja esitama asjaomased dokumendid, sealhulgas toote teabelehe ja garantiitingimused.

13. kriteerium. Paigaldamisjuhised ja kasutajateave

Tootele tuleb lisada paigaldamisjuhised ja kasutajateave, milles on esitatud kõik tehnilised andmed, et toodet õigesti paigaldada, ning juhised, kuidas toodet õigesti ja keskkonnasõbralikult kasutada ja hooldada. Kasutajateave peab sisaldama (pakendil või tootega kaasasolevas dokumentatsioonis) järgmist trükitud või elektroonilist teave:

- a) kinnitus, et tootele on antud ELi ökomärgis, ning lühike asjakohane kirjeldus selle kohta, mida see tähendab, lisaks ELi ökomärgise logoga seoses esitatud üldteabele;
- b) teave, mille järgi valida kütteseadet vastavalt hoonet iseloomustavatele näitajatele ja hoone suurusele;
- c) kütteseadme energiatarbimine;
- d) täpsed paigaldusjuhised, sealhulgas
 - i) teave, et kütteseadme paigaldajad peavad olema vastava väljaõppega;
 - ii) kütteseadme koostamise, paigaldamise ja hooldamise korral võetavad ettevaatusmeetmed;
 - iii) kütteseadme seadistamise juhised (küttekõver), et seadet peale paigaldamist õigesti seadistada;
 - iv) vajaduse korral andmed selle kohta, milline peab olema suitsugaasisaaste seadme töötamisel ja kuidas seadet tuleb seadistada selle saavutamiseks. Juhistes tuleb esitada järgmine teave:
 - kütteseadet tuleb seadistada mõõteseadmete abil, mõõtes CO-, O₂- või CO₂- ja NO_x-i sisaldust, temperatuuri ja tahmasisaldust selle tagamiseks, et ei ületata 2., 4., 5., 6. ja 7. kriteeriumi piirnorme;
 - mõõteseadmete jaoks tuleb teha avad samadesse kohtadesse, nagu laborikatsete puhul;
 - mõõtmistulemused tuleb salvestada või jäädvustada tabeli või kõverana, mille üks koopia tuleb anda lõppkasutajale;
 - v) madalatemperatuuriliste suitsugaaside tehnoloogia kasutamise korral tuleb anda juhised, et süsteemis tuleb kasutada korrosiooni aeglustavaid võtteid;
 - vi) kondensatsioonikatelde korral tuleb anda juhised, et korstnat tuleb kaitsta happelise kondensaadi eest;
 - vii) teave, kelle poole võib paigaldaja pöörduda paigaldamise kohta juhiste saamiseks;
- e) hooldustehnikute tööjuhised;
- f) kasutajateave, sealhulgas:
 - i) juhised pädevate paigaldajate ja hooldustehnikute leidmiseks;
 - ii) soovitused kütteseadme kasutamise ja hooldamise kohta, sh milliseid kütuseid kasutada, kuidas kütust hoida parima kütmistulemuse saavutamiseks, millist korrapärasust hooldust teha;
 - iii) juhised, kuidas mõistliku kasutamisega vähendada kütteseadme keskkonnamõju, eelkõige teave, kuidas kütteseadet kasutada nii, et minimeerida energiatarbimist;
 - iv) vajaduse korral teave selle kohta, kuidas mõõtmistulemusi mõista ja kuidas paremaid tulemusi saavutada.
 - v) teave selle kohta, milliseid osi on võimalik asendada;
- g) soovitused toote utiliseerimiseks tööea lõppemisel.

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab kinnitama toote vastavust sellele kriteeriumile ja lisaks taotlusele esitama pädevale asutusele kasutajateabe näidise(d) ja/või lingi kõnealust teavet sisaldavale tootja veebisaidile.

14. kriteerium. ELi ökomärgisel esitatav teave

Vabatahtlik tekstiväljaga märgis peab sisaldama järgmist teavet:

- suurem energiatõhusus;
- kasvuhoonegaaside heite vähendamine;
- õhku paisatava heite vähendamine

Tekstiväljaga vabatahtliku märgise kasutamise suunised on kättesaadavad veebisaidi jaotises „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo” (ELi ökomärgise logo kasutamise suunised):

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Hindamine ja kontrollimine

Taotleja peab esitama trükise näidise, millel on ökomärgis, ja kinnitama vastavust sellele kriteeriumile.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET